

Todellinen holokausti

- s. 2 - Todellinen holokausti
- s. 4 - Juutalainen lahja ihmiskunnalle – ydinpainajainen
- s. 7 - Maailman juutalaiskongressi julisti sodan Saksaa vastaan
- s. 10 - Todelliset kuolemanleirit ja holokausti
- s. 23 - Dresdenin pommitus
- s. 27 - Hiroshima ja Nagasaki
- s. 30 - Kansanmurha on ja on aina ollut juutalainen ideaali
- s. 35 - Holokaustihuijaus: kuuden miljoonan valhe
- s. 41 - Israelin uhka tänään
- s. 42 - Adolf Hitler: Rauhan mies
- s. 56 - Juutalainen Stalin
- s. 64 - Kansallissosialismi ei ole rasistista

TODELLINEN HOLOKAUSTI

VÄÄRÄ "kuuden miljoonan" holokausti toimii edelleen harhautuksena ja peitteenä juutalaiskommunismien aikana tehdyille TODELLISILLE rikoksille ihmiskuntaa vastaan. Lähes jokainen on kuullut Auschwitzista, mutta kuinka moni on kuullut julmuuksista, joita juutalaisten johtamalla ja operoimalla Kolymassa, pahamaineisimmalla Gulagin orjatyöleirillä, tehtiin pakanoita vastaan äärimmäisessä Koillis-Siperiassa? Tai juutalaiskommunismien harjoittamasta järjestelmällisestä kansanmurhasta Ukrainan kansaa kohtaan? Holodomor [Ukrainan nälänhätä/kansanmurha 1932-33], jonka juutalaisten hallitsema Neuvostoliitto toteutti.

"Hitler ei saa sotaa, mutta hänet pakotetaan siihen, ei tänä vuonna vaan myöhemmin..." --Emil Ludwig [juutalainen], Les Annales, kesäkuu 1934.

"Meillä on hallussamme useita satoja ydinkärkiä ja raketteja ja voimme laukaista ne kohteisiin joka suuntaan, ehkä jopa Roomaan. Useimmat Euroopan pääkaupungit ovat ilmavoimiemme kohteita. Saanen lainata kenraali Moshe Dayania: 'Israelin täytyy olla kuin hullu koira, liian vaarallinen vaivattavaksi.' Mielestäni kaikki on tässä vaiheessa toivotonta. Meidän on pyrittävä estämään asioiden ajautuminen siihen, jos se on mahdollista. Asevoimamme eivät kuitenkaan ole maailman kolmanneksikymmenenneksi vahvimmat, vaan pikemminkin toiseksi tai kolmanneksi vahvimmat. Meillä on kyky viedä maailma mukamme alas. Ja voin vakuuttaa teille, että se tapahtuu ennen kuin Israel kaatuu."

-- Martin van Creveld, israelilainen Jerusalemin heprealaisen yliopiston sotahistorian professori hollantilaisen viikkolehden haastattelussa: Elsevier, 2002, nro 17, s. 52-53.

"Meidän ei ehkä koskaan tarvitse itse asiassa käyttää tätä ydinasetta sotilasoperaatioissa, sillä pelkkä uhka sen käytöstä saa minkä tahansa vastustajan antautumaan meille."

-Chaim Weizmann [juutalainen]

"Juutalaiset julistivat sodan Saksalle. Jo ennen sodan alkua juutalaiset johtajat olivat maailmanlaajuisesti jo vuosia aikaisemmin julistaneet, että maailman juutalaisuus oli sodassa Saksaa vastaan ja että he käyttäisivät valtavaa taloudellista, moraalista ja poliittista valtaansa Hitlerin ja natsi-Saksan tuhoamiseksi. Heidän joukossaan tärkein oli sionistijohtaja Chaim Weizmann, joka julisti näin 5. syyskuuta 1939. Koko maailman juutalaisuus tuki häntä innokkaasti tässä julistuksessa."

-Ben Klassen [CoTC]

"Opin, että Hitler EI halunnut valloittaa maailmaa tai mitään muutakaan kansakuntaa, vaan ainoastaan saada takaisin Versaillesin sopimuksella pilkotut osat Saksasta." "Hän sanoi avoimesti haluavansa takaisin Puolalle, Tšekkoslovakialle jne. annetut Saksan osat. Ainoat paikat, joihin hän koskaan "hyökkäsi", olivat aikoinaan Versailles'n sopimuksella varastettuja SAKSAN osia, kuten Preussi ja Itävalta, aivan kuten jos me menettäisimme Floridan ja Texasin, te varmasti "hyökkäisitte" näiden osavaltioiden kimppuun, kunnes ne olisivat jälleen amerikkalaisia." "Ehkä vieläkin järkyttävämpää oli, että huomasiin kauan sodan jälkeen, kuinka ylimielisesti juutalaiset olivat väittäneet, että Hitler "aloitti" toisen maailmansodan - kun he jo ennen kuin me jouduimme siihen, julkaisivat kirjan nimeltä "Saksa on tuhottava", jossa itse asiassa saarnattiin Saksan kansan TUHOAMISESTA [kauan ennen kuin mahdollisia kaasukammioita edes väitettiin olevan].

[Klikkaa tästä saadaksesi PDF-kopion kirjasta "Germany Must Perish".](#)

Ja mikä vielä hätkähdyttävämpää, juutalaiset piirsivät Saksan jaon kartalle vuonna 1940, ja se linja, jonka juutalaiset piirsivät kartalleen vuonna 1940, on melko lailla sama linja, joka nyt jakaa

Saksan!"

[Ylläoleva on kirjoitettu ennen Saksan yhdistymistä].

"Kun palasin taistelemasta toisessa maailmansodassa, uskoin todella kaiken propagandan, että olin auttanut "hyviä tyyppejä" taistelemaan maailman viimeisessä sodassa, sodassa, jonka tarkoituksena oli varmistaa, ettei tyranniaa ja "aggressiota" enää ollut. Muistin, että maailma julisti Saksalle sodan, koska se oli marssinut Preussiin ja Sleesiaan, entisiin saksalaisiin valtioihin, joista oli tullut osa Puolaa. Ja minulle kerrottiin, että vaaransin henkeni saadakseni nämä ihmiset pois tyrannien alta ja nähdäkseni tuhansien kuolevan. Mutta sitten näin "johtajiemme" antavan kaikki nämä maat, joiden "vapauttamiseksi" minun piti taistella, Neuvosto-Venäjälle. Luulin "pelastaneeni" Tšekkoslovakian, Puolan, Unkarin, Romanian, Jugoslavian jne. - Sitten en voinut olla huomaamatta, ettemme olleet lopettaneet tyranniaa näissä maissa, - sen sijaan minusta näytti siltä, että taistelemalla toisessa maailmansodassa olin auttanut kääntämään suurimman osan maailmasta Neuvostoliiton ja kommunismin puolelle. Kaikki maat, joita menin pelastamaan - kenellä ne olivat toisen maailmansodan jälkeen - ja kenellä ne ovat nyt? Aloin ensimmäistä kertaa huomata, että tässä "vapauttaistelussa", johon he saivat minut ja miljoonat kaltaiseni mukaan, oli jotain hyvin omituista.

Aina kun jokin maa oli antikommunistien käsissä, meille sanottiin, että he olivat "tyranneja ja sortajia" ja että meidän oli taisteltava saadaksemme heidät pois hinnalla millä hyvänsä - kuten teimme Saksan, Italian ja Japanin kanssa. Mutta kun jokin maa oli kommunistien käsissä, me autoimme niitä, enkä kuullut mitään "tyranniasta". Itse asiassa, tarkastellessani uraani toisessa maailmansodassa - tulin siihen tulokseen, että olen Neuvostoliiton sotaveteraani. Taistelin luovuttaakseni suurimman osan maapallon pinta-alasta Neuvostoliitolle. Tämä puolestaan johti siihen, että minusta tuli ensimmäistä kertaa poliittisesti tietoinen. Aloin huomata, mitä saattaa olla niiden asioiden takana, joita luin lehdistä ja näin elokuvissa jne."

-George Lincoln Rockwell

Juutalainen lahja ihmiskunnalle – ydinpainajainen

Alla on vain osittainen luettelo. Asianomaisten juutalaisten kokonaismäärä on järkyttävä ja ällistyttävä, ja alla oleva luettelo on puutteellinen aikarajoitusten vuoksi. Alla olevassa luettelossa on lueteltu merkittävimmät juutalaiset tiedemiehet, jotka työskentelivät suoraan Manhattan-projektin parissa. Lähes kaikki alla olevassa luettelossa mainitut henkilöt olivat kovan luokan kommunisteja; monet muut olivat vakoojia, jotka antoivat atomipommin kaavan Neuvostoliitolle. Tutkiessani asiaa olin kauhistunut siitä, miten [enimmäkseen juutalaiset] kirjoittajat, jotka kirjoittivat artikkeleita ja elämäkertoja alla olevista henkilöistä, esittivät nämä massamurhaajat hyvin myönteisessä valossa ja korottivat monet heistä sankarin asemaan. Voitte vapaasti tehdä oman tutkimuksenne tällä verkkosivustolla olevien tietojen perusteella.

Alla on osittainen luettelo juutalaisista, jotka olivat suoraan mukana Manhattan-projektissa. Juutalaisia oli mukana atomipommin tutkimuksessa, rakentamisessa ja käytön puoltamisessa kaikilla tasoilla paljon enemmän kuin tässä voidaan luetella.

- J. Robert Oppenheimer [amerikanjuutalainen] - tieteellinen johtaja - projekti "Y".
- Frank Oppenheimer [amerikanjuutalainen] - J. Robert Oppenheimerin veli ja avustaja.
- Albert Einstein [saksalaissyntyinen juutalainen] - hankkeen konsultti.
- Niels Bohr [tanskalaissyntyinen juutalainen] - hankkeen konsultti.
- Leó Szilárd [unkarilaissyntyinen juutalainen] - ryhmänjohtaja - metallurgian laboratorio.
- Nicholas Kürti [unkarilaissyntyinen juutalainen] - työskenteli Franz Eugen Simonin [saksassa syntynyt juutalainen] kanssa ja kehitti menetelmän uraani 235:n erottamiseksi raa'asta uraanimalmista.
 - David Bohm [amerikanjuutalainen] - Suoritti teoreettisia laskelmia kalutroneja varten Oak Ridgen Y-12-laitoksessa, jota käytettiin uraanin sähkömagneettiseen rikastamiseen Hiroshimaan vuonna 1945 pudotetussa pommissa käytettäväksi.
 - Rudolf Peierls [saksalaissyntyinen juutalainen] - Brittiläinen lähetystö.
 - Felix Bloch [sveitsiläissyntyinen juutalainen] - työskenteli Hans Albrecht Bethen alaisuudessa ja teki ydinfission tutkimusta.
 - Eugene [Paul] Wigner [unkarilaissyntyinen juutalainen] - ryhmänjohtaja - Metallurgian laboratorio.
 - James Chadwick [brittiläissyntyinen juutalainen] - päällikkö - Britannian lähetystö.
 - James Franck [saksalaissyntyinen juutalainen] - Johtaja - kemianryhmä
 - Otto Frisch [saksalaissyntyinen juutalainen] - Britannian lähetystö.
 - Edward Teller [unkarilaissyntyinen juutalainen] - lämpöydintutkimus.
 - Emilio Gino Segrè [italialaissyntyinen juutalainen] - ryhmän johtaja.
 - Hans Albrecht Bethe [saksalaissyntyinen juutalainen] - teoriaosaston päällikkö.
 - Klaus Fuchs [saksalaissyntyinen juutalainen] - teoreettinen osasto [kommunistivakooja].
 - Richard Phillips Feynman [amerikanjuutalainen] - ryhmänjohtaja - teoreettinen osasto.
 - Morris Kolodney [amerikanjuutalainen] - johtaja – DP-asema
 - Louis Rosen [amerikanjuutalainen] - Los Alamosin neutronitieteellisen keskuksen "isä".
 - Louis Slotin [kanadanjuutalainen] - Kriittinen testaus - johti hänen tapaturmaiseen kuolemaansa.
 - Jacob Beser [amerikanjuutalainen] - Aseiden laukaisu ja sulattaminen.
 - Theodore Alvin Hall [amerikanjuutalainen] - Los Alamosin nuorin tutkija.
 - Samuel T. Cohen [amerikanjuutalainen] - työskenteli tehokkuusryhmässä.
 - Samuel Goudsmit - [tanskalaissyntyinen juutalainen] - Alsos-operaation tieteellinen johtaja.
 - George Placzek - [määrinjuutalainen] - brittiläinen lähetystö.

- Eugene Rabinowitch - [venäläissyntyinen juutalainen] - Metallurgian laboratorio.
- Joseph Rotblat - [puolalaissyntyinen juutalainen] - työskenteli James Chadwickin [kommunistivakooja] kanssa.
- Gregory Breit - [venäläissyntyinen juutalainen] - J. Robert Oppenheimerin edeltäjä.
- David Greenglass [amerikanjuutalainen] - Manhattanin projektiin soluttautuminen [kommunistivakooja].
- George Abramovich Koval [amerikanjuutalainen] - erikoisinsinööriosasto [kommunistivakooja].
- Victor Weisskopf [itävaltalainen juutalainen] - teoreettinen osasto.
- Alvin Martin Weinberg [amerikanjuutalainen] - teoreettinen fysiikka Eugene [Paul] Wignerin johdolla.
- Isidor Isaac Rabi [puolalaissyntyinen juutalainen] - projektin konsultti.
- Stan Frankel [amerikanjuutalainen] - teoreettinen osasto.
- Enrico Fermi [italialainen ei-juutalainen] oli naimisissa juutalaisnaisen kanssa - ryhmänjohtaja - teoreettinen osasto.

Ensimmäinen atomipommi suunniteltiin ja rakennettiin Los Alamosissa, New Mexicossa. Työlle annettu huippusalainen koodinimi oli "Manhattan Project". Nimitys johtui siitä, että Bernard Baruch [juutalainen] asui Manhattanilla New Yorkissa, kuten monet muutkin huippuvirkamiehet. Los Alamosin laboratorion johtava tutkija vuosina 1943-1945 oli J. Robert Oppenheimer, toinen merkittävä juutalainen. Myös Oppenheimerin veli Frank, joka oli kommunisti, oli Los Alamosissa työskentelevä johtava atomitutkija.

"Yksi keskeisistä henkilöistä, joka ei ainoastaan luonut teoreettista pohjatyötä vaan myös suostutteli presidentti Rooseveltin käynnistämään koko atomipommiohjelman, oli Albert Einstein, ulkomailla syntynyt juutalainen, jolla oli yhteys 16 kommunistiseen järjestöön."

"Atomienergiakomission ensimmäinen komissaari oli juutalainen David E. Lilienthal, joka kuului ainakin kahteen kommunistijärjestöön. Hän pysyi tässä tehtävässä huomattavan pitkään." [1]

Niels Bohr [tanskalaisjuutalainen], joka sai Nobel-palkinnon vuonna 1922, pakeni Tanskasta vuonna 1943. *"Syyskuussa 1943 Bohrin korviin kantautui luotettava tieto siitä, että Saksan poliisi oli pian pidättämässä hänet; Tanskan vastarintaliike onnistui nopeasti auttamaan Bohrin ja hänen vaimonsa pakenemaan meriteitse Ruotsiin. Pian sen jälkeen Bohr lennätettiin sotilaskoneella Britanniaan. Siellä hänet esiteltiin silloiseen salaiseen atomipommihankkeeseen. Lopulta hänet ohjattiin hankkeen pääpaikalle Yhdysvaltoihin. Bohr työskenteli Manhattan-projektin parissa huippusalaisessa Los Alamosin laboratoriossa New Mexicossa, jossa hänet tunnettiin turvallisuussyistä nimellä Nicholas Baker."* [2]

Leó Szilárd [unkarilaissyntyinen juutalainen], syntynyt Budapestissa, avusti Enrico Fermiä ensimmäisen hallitun ydinketjureaktion toteuttamisessa.

Nicholas Kürti [unkarilaissyntyinen juutalainen: Kürti Miklós] ja Franz Eugen Simon [saksalaisjuutalainen, joka pakeni Britanniaan Hitlerin tultua valtaan] keksivät, miten uraani-235 erotetaan uraanimalmista, mikä oli välttämätöntä atomipommin rakentamiseksi. [3]

"On erittäin tärkeää korostaa, että sekä atomipommi että vetypommi olivat suurelta osin juutalaisten tuotantoa. Mutta pohjimmiltaan atomipommi ja sen edelleen levittäminen on juutalainen ajatus. Yksi keskeisistä henkilöistä, joka ei ainoastaan luonut teoreettista pohjaa, vaan myös suostutteli presidentti Rooseveltin käynnistämään koko atomipommiohjelman, oli Albert Einstein, ulkomailla syntynyt juutalainen, jolla oli yhteys 16 kommunistiseen järjestöön."

"Juuri tuohon aikaan suurin osa atomisalaisuuksista varastettiin ja luovutettiin Neuvostoliitolle. Kun luetellaan mukana olleita vakoojia ja pettureita, se on melkein kuin juutalainen Who's Who. Pahamaineisimpia olivat Julius ja Ethel Rosenberg, jotka tuomittiin ja teloitettiin maanpetoksesta, ainoat maanpetturit Yhdysvaltain nykyaikaisessa historiassa, jotka ovat kärsineet tämän kohtalon. Vakoiluverkostoon osallistuivat myös Harry Gold, Abraham Brothman, David Greenglass [Ethel Rosenbergin veli], Israel Weinbaum, Miriam Moscowitz, Sidney Weinbaum ja Morton Sobell. He kaikki olivat juutalaisia, ja heidät kaikki tuomittiin maanpetoksesta. On myös merkittävää, että vetypommin jatkokehityksessä juutalaiset olivat jälleen eturintamassa, kuten J. Robert Oppenheimer, Steve Nelson [oikea nimi Joseph W. Weinberg] ja Edward Teller."

"Jotta pääsisimme tutkielmamme ydinasiaan, nimittäin ydinjätteiden kaupalliseen ja teolliseen leviämiseen Yhdysvalloissa, joka enemmän kuin mikään muu asia roikkuu pahaenteisenä pilvenä päämme yllä. Se uhkaa tuoda kuoleman, syövän, leukemian ja synnynnäiset epämuodostumat väestömassoille ja itse asiassa hävittää itse ihmiskunnan."

"On äärimmäisen tärkeää huomauttaa, että juutalainen verkosto on pitänyt tarkoin silmällä tämän kaikkein tuhoisimman teknisen saavutuksen - ydinfission ja ydinfuusion - kehitystä ja leviämistä."
[4]

Lähteet:

[1] Ben Klassen, Racial Loyalty issue 27, Creativity Movement

[2] Wikipedia article on Niels Bohr

[3] International Council for Science (ICSU) Committee on Data for Science and Technology
CODATA Newsletter Number 79 March 1999

[4] Ben Klassen, Racial Loyalty issue 27, Creativity Movement

Maaailman juutalaiskongressi julisti sodan Saksaa vastaan kauan ennen kuin Saksa ryhtyi toimiin juutalaisia vastaan

Seuraava artikkeli koostuu otteista Ben Klassenin kirjoittamasta "Valkoisen miehen raamatusta":

Sota saksalaisia kansaa vastaan juontaa juurensa satojen vuosien takaa. Olemme osoittaneet tämän tarkemmin edellisessä luvussa, joka käsittelee loismaisten juutalaisten ja heidän onnettomien uhriensa välistä hellittämätöntä sodankäyntiä.

Totaalinen sota Saksaa vastaan

He tekivät kaikkensa yhdessä kiihkeimmistä, pahantahtoisimmista propagandasodista, jota hyväuskoinen ja ymmärtämätön maailma on koskaan nähnyt. Lyhyesti sanottuna juutalaiset julistivat totaalisen sodan Saksaa ja Hitleriä vastaan - taloudellisesti, propagandistisesti, sotilaallisesti, rodullisesti ja kaikilta muilta osin, jotka olivat heidän vallassaan - ja tämä valta, kuten tulemme näkemään, oli valtava. Ennen kuin Hitler pystyi tai halusi edes liikuttaa sormiaan heitä vastaan, juutalaiset olivat valmiita eivätkä hukanneet aikaa käynnistämällä massiivisen maailmanlaajuisen kampanjan häntä vastaan. Tämän ilmeisen tosiasian havainnollistamiseksi lainaamme jälleen kerran juutalaisia itseään ja heidän lehdistöään rajoitetussa otoksessa. Todisteita on runsaasti, mutta näiden muutamien lainausten pitäisi havainnollistaa asia vakuuttavasti.

Ennen Hitlerin valtaantuloa laaditut suunnitelmat

Jo elokuussa 1933 Samuel Untermyer, Maaailman juutalaisen talousliiton puheenjohtaja, kutsui koolle suuren kongressin juutalaisjohtajia kaikkialta maailmasta julistamaan sodan Saksalle juutalaisten nimissä. Kokous pidettiin Amsterdamissa, Hollannissa. Palattuaan kokouksesta Yhdysvaltoihin Untermyer piti 6. elokuuta 1933 WABC-radioasemalla (N.Y.) puheen, jossa hän ilmoitti, että maailman juutalaiset olivat julistaneet sodan Saksalle ja näännyttäisivät sen nälkään. Tämä tapahtui kauan ennen kuin juutalaisia vastaan oli ryhdytty minkäänlaisiin toimiin ja kuusi vuotta ennen sotatoimien aloittamista vuonna 1939.

"Olemme olleet sodassa häntä (Hitleriä) vastaan siitä päivästä lähtien, kun hän sai vallan", totesi London Jewish Chronicle 8. toukokuuta 1942 "Viikon saarnassaan".

Kanadassa puhunut rabbi M. Perlzweig, Maaailman juutalaiskongressin brittiläisen osaston johtaja, totesi: "Juutalainen maailmankongressi on ollut sodassa Saksaa vastaan seitsemän vuotta." (Toronto Evening Telegram, 26. helmikuuta 1940.)

Hollantilainen juutalaislehti Centraal-Blaad Voor Israeliten in Nederland julisti 13. syyskuuta 1939: "Miljoonat juutalaiset, jotka asuvat Amerikassa, Englannissa ja Ranskassa, Pohjois- ja Etelä-Afrikassa, ja unohtamatta Palestiinassa asuvia, ovat päättäneet viedä Saksaa vastaan käytävän hävityssodan lopullisesti loppuun."

Meidän on muistettava, että tähän aikaan (13. syyskuuta 1939) sota oli alle kaksi viikkoa vanha, eikä juutalaisille tai kenellekään muulle ollut perustettu keskitysleirejä, kaasukammioita tms. tai edes väitetty olevan olemassa. (Koko "kaasukammiotarina" oli vain yksi juutalaisten valhe, kuten tulemme näkemään toisessa luvussa.)

Chicagon Jewish Sentinel lehti julisti 8. lokakuuta 1942: "Toista maailmansotaa käydään juutalaisuuden perusteiden puolustamiseksi." Niin se todellakin oli. Tarkemmin sanottuna juutalaisten itsensä puolesta. He tiesivät sen, he yllyttivät siihen, he toteuttivat sen, he järjestivät sen. Naiivit ja hyväuskoiset ei-juutalaiset teurastivat sillä välin toisiaan raivokkaasti, tietämättä tai haluttomina tietää, ketkä olivat todellisia syyllisiä, todellisia sotarikollisia.

Vladimir Jabotinsky, juutalaiskommunisti ja Irgun-terroristijärjestön perustaja, kirjoitti Natcha Retch -lehden tammikuun 1934 numerossa: "Taistelua Saksaa vastaan ovat kuukausien ajan käyneet kaikki juutalaisyhteisöt, konferenssit, kongressit, ammattijärjestöt, kaikki maailman juutalaiset. On syytä uskoa, että meidän osuudellamme taistelussa on yleistä arvoa. Me päästämme irti koko maailman henkisen ja aineellisen sodan Saksaa vastaan. Saksan kunnianhimoisena tavoitteena on tulla jälleen suurvallaksi, valloittaa takaisin menetetyt alueet ja siirtomaat. Meidän juutalaisten etumme sitä vastoin vaativat Saksan täydellistä tuhoamista. Saksan kansa on kollektiivisesti ja yksilöllisesti vaaraksi meille juutalaisille."

Hitler tarjosi Englannille ystävyyden kättä

Hitler, jonka huoli ei koskenut vain saksalaisia, ymmärsi juutalaisen loisen tappavan ohjelman. Hän pyysi turhaan Englantia olemaan pelaamatta juutalaisten peliä. Puhuessaan syyskuussa 1939 hän sanoi:

"Olen useaan otteeseen tarjonnut Saksan kansan ystävyyttä Englannille ja Englannin kansalle. Koko politiikkani rakentui tämän yhteisymmärryksen ajatukselle. Minut torjuttiin aina... Tiedämme, että koko Englannin kansaa ei voida asettaa vastuuseen. Se on se juutalainen plutokraattinen ja demokraattinen hallitseva luokka, joka vihaa valtakuntaamme."

Englantilaiset petturit edustivat juutalaisia

Muiden kuin juutalaisten hallitsevan luokan puolesta on huomautettava, että ne, jotka olivat juutalaisten puolella, olivat suurelta osin chabez-goi, Winston Churchillin kaltaisia ihmisiä, pettureita, jotka olivat juutalaisten palkkalistoilla tai heidän valvonnassaan ja pakotuksessaan. Tämä juutalaisten määräysvalta brittiläisiin (samoin kuin ranskalaisiin, amerikkalaisiin, puolalaisiin ja muihin) oli niin vankka, että juutalaiset itse asiassa onnistuivat syöksemään maailman sellaiseen veljessotaan, jonka tuhoa maailma ei ole koskaan ennen nähnyt.

Suunnitelmat Saksan kansan tuhoamiseksi

Osa juutalaisista halusi hävittää sodan tuhoista selviytyneet saksalaiset steriloidulla. Theodore N. Kaufman, joka kertoi ohjelmasta kirjassaan Germany Must Perish, sanoi: Steriloimalla. "Saksan sukupuuttoon hävittämisen tarkoituksen saavuttamiseksi olisi tarpeen steriloida vain noin 48 000 000 - luku, joka sulkee pois, koska heidän lisääntymiskykynsä on rajallinen, yli 60-vuotiaat miehet ja yli 45-vuotiaat naiset..."

Nälänhädän kautta. Toiset juutalaisryhmät halusivat tuhota saksalaiset nälänhädällä. Menetelmän pahamaineinen puolestapuhuja oli Henry Morgenthau Jr., Rooseveltin hallinnon valtiovarainministeri. Seuraava lainaus on Cordell Hullin, joka oli ulkoministerinä samassa hallinnossa, muistelmista:

"Morgentaun suunnitelman mukaan, lisäksi, Saksassa hävitettäisiin kaikki muu paitsi maa, jossa

saksalaisten olisi elettävä. Tämä tarkoitti, että vain 60 prosenttia Saksan väestöstä voisi elättää itsensä Saksan maalla, ja loput 40 prosenttia kuolisi."

Saksalaiset ryöstivät ja näännyivät nälkään. Eräs versio pahasta juutalaissuunnitelmasta toteutettiin itse asiassa jonkin aikaa heti sodan jälkeen. Kommunistiselle Venäjälle lähetettiin valtavia määriä kaikenlaisia koneita, tehtaita ja liikkuvaa kalustoa, jotka selvisivät sodasta. Kaiken tämän nähdessään Britannian työväenpuolueen kansanedustaja R. R. Stokes julisti tuolloin: "Tänään Saksassa, kuusi kuukautta voittomme jälkeen, kaivetaan hautoja ihmisille, jotka eivät ole vielä kuolleet, ihmisille, jotka kuolevat nälkään seuraavien kuukausien aikana."

Morgenthau-suunnitelma

Yhdysvaltain senaattori William Langer Pohjois-Dakotasta sanoi Morgenthau-suunnitelmasta, ja hänen huomautuksensa on kirjattu kongressin pöytäkirjoihin 18. huhtikuuta 1946: "Herra Morgenthau on nyt tuomittu maailman omantunnon edessä saksankielisen kansan järjestelmällisen tuhoamisen yllyttäjänä. Pöytäkirja todistaa lisäksi kiistatta, että nämä fanaattiset ja taantumukselliset vihan ja koston ylipapit eivät koskaan pysty puolustamaan salaliittoaan ihmisjärjen ja inhimillisen säädyllisyyden edessä." Kuuden miljoonan huijaus keksittiin. Vain senaattori Langerin kaltaisten ihmisten, jotka eivät voineet sietää juutalaisverkoston ilkeää murhasalaliittoa, vastustuksen ansiosta juutalaisten ohjelmaa Saksan kansan steriloisemiseksi, tai ohjelmaa heidän näännyttämiseksi nälkään, tai molempien yhdistelmää, ei toteutettu. Nostattamalla vihaa myyttisestä "kuudesta miljoonasta" lähes hulluuteen saakka juutalaiset melkein, mutta eivät aivan, onnistuivat saavuttamaan tavoitteensa saksalaisen rodun joukkomurhasta.

Todelliset kuolemanleirit ja holokausti

KEKSITTY "kuuden miljoonan" holokausti toimii edelleen harhautuksena ja peitteenä juutalaiskommunismien aikana tehdyille TODELLISILLE rikoksille ihmiskuntaa vastaan. Lähes jokainen on kuullut Auschwitzista, mutta kuinka moni on kuullut julmuuksista, joita juutalaisten johtamalla ja operoimalla Kolymalla, pahamaineisimmalla Gulagin orjatyöleirillä, tehtiin ei-juutalaisia vastaan kaukana Koillis-Siperiassa? Tai juutalaiskommunismien harjoittamasta järjestelmällisestä kansanmurhasta Ukrainan kansaa kohtaan? Holodomor [Ukrainan nälänhätä/kansanmurha 1932-33], jonka juutalaisten hallitsema Neuvostoliitto toteutti.

Entisen Neuvostoliiton gulag-järjestelmät olivat todellisia kuolemanleirejä. Kaikesta, mitä juutalaiset ovat ja tekevät, he syyttävät taitavasti ei-juutalaisia. Jos tekee tarpeeksi syvällistä tutkimusta, huomaa, että orjatyö- ja kuolemanleirit ovat itse asiassa juutalaisten idea ja juutalaisten keksintö, ja ne olivat olemassa kauan ennen väitettyjä natsien leirejä. Tämä toimii harhautuksena ja kääntää kansan huomion pois todellisista rikoksista. Kaikkina toisen maailmansodan päättymisen jälkeisinä vuosina meitä pommitetaan säännöllisesti suoraan juutalaisesta Hollywoodista elokuvalla toisensa jälkeen, dokumenttielokuvilla ja muilla tiedotusvälineillä, joissa kuvataan juutalaisten väitettyä "holokaustia" natsi-Saksan toimesta. Tämä on toiminut vuosien mittaan suurena häiriötekijänä monien muiden asioiden ohella ja kääntänyt huomion pois todellisista kuolemanleireistä, joita juutalaiset johtivat ja operoivat juutalaiskommunismien alaisuudessa. Kauan ennen kuin Adolf Hitler edes nousi valtaan, nämä orjatyövoiman kuolemanleirit olivat täydessä toiminnassa. Lisäksi KAIKKI, mistä juutalaiset syyttävät natsia, he itse panivat täytäntöön 1920-luvulla. Jos joku tekee tarvittavan tutkimuksen, hänen silmänsä avautuvat totuudelle.

Ei-juutalaisten pakkaaminen orjatyövoimaksi karjavaunuihin, jotka olivat niin tiiviisti pakattuja, että harva pystyi edes liikkumaan. Näin tehtiin myös mustille afrikkalaisille orjille orjalaiivoilla, jotka kaikki olivat juutalaisten omistamia ja operoimia. Voit lukea koko kertomuksen alla olevasta linkistä. Vaikka vastustammekin voimakkaasti islamia, tämä on yksityiskohtainen ja erinomainen artikkeli:

[Kuka toi orjat Amerikkaan? Walter White Jr., 1968](#)

Tämä on myös nykyään tosiasia, joka on helposti nähtävissä teollisen maanviljelyn yhteydessä. Juutalaiset omistavat suuryritykset, jotka harjoittavat tätä kaikkein hirvittäväntä eläinten hyväksikäyttöä. Eläimet ovat pakattuina pieniin häkkeihin ja laatikoihin, ne elävät omassa saastassaan ja jätteissään, eivätkä pysty edes kääntymään tai juuri ja juuri liikkumaan, ja jos teette tutkimusta, näette tässä kaavan. Tämä on kokonaan juutalainen ajatus, elävien olentojen pakkaaminen äärimmäisen pieniin tiloihin, jotta niitä voidaan käyttää juutalaisten voittojen saamiseksi ja hyväksikäyttöä varten kaikkein raaimmilla tavoilla.

Kaikesta tästä syytettiin taitavasti natsia. Kun tiedotusvälineet pitivät vauhtia yllä, kuten ne tekevät myös kristinuskon valheiden edistämiseksi, harvat ihmiset todella kyseenalaistivat, oliko tämä totta vai ei. Juutalaiset eivät ennakoineet tai odottaneet Neuvostoliiton ja itäisen kommunistiblokin romahtamista. Monet kertomukset orjatyövoiman kuolemanleireistä [vain harvat jäivät henkiin kertomaan] paljastetaan nyt yleisölle, mutta on tehtävä tarvittava tutkimus. Nimet kuten "Auschwitz" "Treblinka" "Sobibor" "Dachau" ovat yleisesti tunnettuja. Sen lisäksi, että juutalaisesta Hollywoodista tulee lukuisia elokuvia, juutalaisten hallitsemat tiedotusvälineet julkaisevat ja mainostavat lakkaamatta aihetta käsitteleviä kirjoja.

Kuinka moni on kuullut Kolymasta tai Serpantinkasta? On tuhansia enemmän. Luettelo näistä juutalaisten ylläpitämistä orjatyöleireistä on runsas ja loputon. Alla oleva linkki on vain otos:

[Lista gulag -leireistä](#)

Kiinassa on tuhansia, Pohjois-Koreassa ja entisissä kommunistimaissa on monia; kaikkia niitä johtavat juutalaiset juutalaisin normein ei-juutalaisia kohtaan. Juutalaisia on kaikissa roduissa ja etnisissä ryhmissä. Heidät voidaan tunnistaa heidän DNA:n perusteella, mikä on toinen alue, jota ihmisten on tutkittava ja josta heidän on opittava.

Juutalaiskommunismien aikana tehtyjen julmuuksien paljastumisen jälkeen juutalaiset tekevät nyt ylitoita yrittäessään verrata juutalaista Josef Stalinia Adolf Hitleriin. Tämän juutalaisen roskan lisäksi he pystyttävät verkkosivuja ja muuta sellaista, joilla he yrittävät erottautua väittämällä, että Stalin, Beria ja muut, jotka johtivat tätä julmaa murhajarjestelmää, eivät olleet juutalaisia, ja menevät jopa niin pitkälle, että väittävät Vladimir Leninin olleen "vain osittain juutalainen". Harva viitsii tehdä tarvittavaa tutkimusta ja tämä voi olla vaikeaa, mutta totuus on... Stalin, Beria ja Lenin olivat kaikki juutalaisia.

Josef Stalinin oikea sukunimi oli Dzhughashvili, joka tarkoittaa georgian kielellä "juutalaisen poika". Lisäksi kuolemanleiriltä selvinnyt ja kirjailija Aleksandr Solženitsyn kirjoitti kirjekaverilleen kirjeen, jossa hän teki pienen Stalinia arvostelevan kommentin ja mainitsi myös Stalinin juutalaisuuden. Hänen kirjeensä siepattiin, ja tämän vuoksi hänet pidätettiin välittömästi. Stalinin juutalaisuus oli yleisesti tiedossa, mutta sitä ei saanut mainita. Lavrenti Beria, joukkomurhaaja ja hirviö, oli karaimijuutalainen. Hän oli myös hyvin suopea ja jopa hyväntahtoinen juutalaisia kohtaan. [Viite: Commissar: The Life and Death of Lavrenty Pavlovich Beria, Thaddeus Wittlin © 1972].

Puhumattakaan siitä, että sukunimi "Beria" on johdannainen juutalaisesta "Bar" -nimestä, joka ei eroa "Barry" tai "Berry" juutalaisnimistä. Koska Adolf Hitler varoitti ei-juutalaisia juutalaisten ja heidän kommunisminsa aiheuttamasta äärimmäisestä uhasta, natsi-Saksaa vastaan on hyökätty säälimättömästi, eikä se eroa hyökkäyksestä Todellista Luojajumalaamme Saatanaa vastaan. Natsi-Saksaa on epäoikeudenmukaisesti syytetty "juutalaisten ja monien muiden tuhoamisesta", mikä on täyttä valhetta, ja tämä voidaan todistaa. Niin sanottu "holokaustin kieltäminen" on laitonta monissa maissa ympäri maailmaa. Sodanjälkeinen Saksa on maksanut miljardeja ja taas miljardeja dollareita, se on saatettu häpeään, paneteltu ja paljon pahempaa. Juutalaiset ovat käyttäneet valheellista holokaustiaan hyväksikäyttäkseen ja hallitakseen ja ennen kaikkea vakiinnuttaakseen kommunismien sekä suoraan että epäsuorasti kaikkialla maailmassa.

Juutalaisten hallitsemien kommunistien orjatyövoiman kuolemanleirien uhrin eivät ole saaneet mitään. Ei korvauksia, ei apua, eivätkä eloonjääneet perheet ole saaneet mitään. Vielä pahempaa on se, että KETÄÄN juutalaista rikollista ei ole koskaan saatettu oikeuden eteen. Samalla kun juutalaisten hallitsema media vilisee tarinaa toisensa jälkeen niin sanottujen "natsien sotarikollisten" "saattamisesta oikeuden eteen", ei ole ollut minkäänlaista oikeutta gulagien uhreille, joita oli miljoonia ympäri maailmaa kommunistisista maista. Lisäksi tietämätön yleisö keskittyy pelkästään natseihin eikä edes tiedä todellisista uhreista. Tällainen juutalainen indoktrinaatio on pakotettu myös kouluihin, joissa kommunismia opetetaan hyvänä ja suotuisana asiana juutalaisten yliopisto-opettajien ja heidän ei-juutalaisten kätyriensä toimesta. Kommunismi, kuten kristinuskokin, on juutalaisen veljeskunnan ohjelma, joka saarnaa tasa-arvosta, kunnollisesta elintasosta ja työntekijöiden eduista... **KAIKKI VALHEITA!** Molemmat ovat orjuuden ja kuoleman ohjelmia. Molemmissa ohjelmissa, kuten kaikessa muussakin heidän luomassaan, juutalaiset luovat ongelman ja sitten työntävät esiin ratkaisun.

Seuraava artikkeli paljastaa ne hirvittävät julmuudet, joita juutalaiset tekivät ei-juutalaisille.

Tietenkin juutalaisilla on ollut myös historiaa omiensa vainoamisesta. Juutalaiset, joita oli joillakin leireillä pieni määrä, ovat niitä, jotka huutavat kovimmin ja joita juutalainen lehdistö pitää esillä jälleen kerran huijatakseksi ihmisiä uskomaan, että kommunismi ei ole juutalaista, mikä on taas yksi totaalinen valhe. Juutalaisen kommunismin suunnitelma on Raamatussa. Juutalaiset kirjoittivat Raamatun.

Toinen huomattava esimerkki on, että kaikesta mitä juutalainen jumala "yaweh/jehova" Raamatussa on ja tekee, syytetään Saatanaa. Esimerkiksi ominaisuudet "ihmisvihamielinen", "murhaaja ja valehtelija alusta alkaen": tarvitsee vain katsoa Vanhaan testamenttiin nähdäkseen loputtoman kansanmurhan ja ei-juutalaisten joukkomurhan tämän niin kutsutun "jumalan" käsissä. He väittävät, että paholainen on täysin materialistinen, mutta Raamatussa tai kristinuskossa ei ole mitään henkistä, vain kuvitteellinen juutalaisten historia, alitajuinen viesti juutalaisten herruudesta ei-juutalaisiin nähden ja kuvitteellisen nasaretilaisen elämä. Raamatussa on loputtomasti ristiriitoja ja vastakkaisia jakeita. Näiden tarkoituksena on varmistaa, että Raamattu mukautuu kaikkiin aikakausiin ja tilanteisiin, jotta kristinuskon ohjelma säilyisi. Juutalaiset oppivat väittelemään jo varhain ja vievät tätä eteenpäin koulutuksessaan jeshivassa.

Ellei ei-juutalainen maailma herää, nyt kun meillä on hieman mahdollisuuksia internetin ja joukkoviestinnän ansiosta, maailmamme laskeutuu jälleen kerran pimeälle keskiajalle ja meidät alistetaan jälleen täydelliseen orjuuteen, palvelemaan juutalaisia kaikkein julmimmissa kuviteltavissa olevissa olosuhteissa.

"Kuten eräs leirilääkäri sanoi uhrille vuonna 1949: Teitä ei ole tuotu tänne elämään vaan kärsimään ja kuolemaan... Jos elätte... se tarkoittaa, että olette syyllistyneet johonkin kahdesta asiasta: joko työskentelitte vähemmän kuin teille oli määrätty tai soitte enemmän kuin teille kuului." Benson Bobrickin kirjasta "East of the Sun, The Epic Conquest and Tragic History of Siberia" © 1992.

Todelliset kuolemanleirit ja holokausti

Nykyään maailma on uuden uskonnon vallassa: Holokaustilaisuuden. Tämä ohjelma on suunniteltu antamaan merkityksiä heidän agendalleen, ja sillä on voimakas loitsu ei-juutalaisten mielissä. Se on voimakasta propagandaa juutalaisten agendan tavoitteissa. Sen lähtökohta on perusta lukuisille erityislaeille - se tekee juutalaisista kritiikin ulottumattomissa olevia, ja se on väline kaiken keskustelun vaientamiseksi ja kaikkien heidän agendaansa vastustavien jyräämiseksi. Se on väline, jolla delegitimoida kaikki tieto, joka paljastaa heidät ja ne, jotka paljastavat heidät, ja joka antaa heille moraalisen "oikeutuksen" juutalaiselle pääkaupunkivaltiolleen Israelissa ja laajemmalle maailmanjärjestelmälle, jota he haluavat hallita Israelista käsin. Se on myös voimakas steroidi heidän kulttuurimarxistiselle [poliittisen korrektiuden oikea nimi] ideologialleen, joka on suunniteltu tuhoamaan kaiken terveen ja orgaanisen psykologian tai aineelliset instituutiot, jotka luonteensa vuoksi estävät juutalaisen tuhotyön ja kansakuntiansa sulauttamisen juutalaisen maailmanjärjestyksen kynsiin.

Totuuden ymmärtämiseksi juutalainen on tehnyt monilla aloilla laittomaksi tämän aiheen peittämisen [totuus ei pelkää tutkimusta]. Me katsomme, mitä todella tapahtui, ja valaisemme tätä tilannetta. Totuus on, että todellinen holokausti tapahtui juutalaisten hallitsemassa ja luomassa Neuvostoliitossa. Monista tällaisista kuolemanleireistä, joissa miljoonat menehtyivät, tutkimme Kolymaa, yhtä monista, jonka perintö on juutalaisen pedon luonteesta. Myöhemmin kuulemme, suoraan juutalaisten suusta, inhimillisen todellisuuden saksalaisista leireistä, jotka eivät olleet, kuten jopa oikeudessa on todistettu, kuolemanleirejä vaan inhimillisesti johdettuja teollisia tuotantokeskuksia, joissa oli jopa olympialaisten kokoisia uima-altaita ja urheilukenttiä Punaisen Ristin henkilökunnan ja tarkkailijoiden kanssa.

Kolyma: Kolyma: Arktiset kuolemanleirit

"Vangit saapuivat valtaviin kauttakulkuleireihin Tyynenmeren rannikolla, Vladivostokin ulkopuolella ja myöhemmin Nakhodkassa ja Vaniossa, joissa kussakin sata tuhatta vankia ahtautui loputtomiin kasarmeihin, jotka ulottuivat niin pitkälle kuin silmä näki. Siellä he odottelivat Kolyman juoksun vankila-aluksia...."

"Andrei Saharov kutsui niitä "Oikotskinmeren kuolonlaivoiksi."

"Ne, jotka saapuivat, olivat jo murskattuja ja nöyryytettyjä, nälkiintyneitä ja huonosti pukeutuneita ihmisjäännöksiä. Normaalisti he olisivat viettäneet noin kolme kuukautta vankilassa heidän kaltaisilleen sopiviksi katsotuissa olosuhteissa ja kohtelussa. Junamatka - aina yksi pahimmista uhrien erilaisista kokemuksista, haisevine vaunuineen, riittämättömine vesivarastoineen, ruoan ja valon puutteineen, raakalaismaisine vartijoineen - oli tietenkin pisin Gulagin uhrien kokemuksista: 28 päivää, 33 päivää, 35 päivää, 47 päivää ovat tyypillisiä raportoituja aikoja."



Kuva: Latvialaisia karjavaunuissa lähetetään Gulagin keskitysleireille juutalaisten johtamassa Neuvostoliitossa.

Laivaanlähtöpäivä koittaa Vaninossa

"Kun tulimme leirin ulkopuolella olevalle valtavalle kentälle, näin näytelmän joka olisi voinut olla Cecil B. DeMillen tuotantoa. Niin kauas kuin silmä pystyi näkemään, vankikolonnat marssivat suuntaan tai toiseen kuin armeijat taistelukentällä. Valtava joukko vartijoita, sotilaita ja viestimiehiä, joilla oli kenttäpuhelimet ja moottoripyörät, piti yhteyttä päämajaan ja järjesti näiden ihmisvirtojen sujuvan kulun.

Kysyin, mitä tämän jättimäisen operaation oli tarkoitus olla. Vastaus oli, että joka kerta kun kuljetus lähetettiin matkaan, hallinto sekoitti leirin jokaisen häkin asukkaat uudelleen niin, että jokainen oli siirrettävä räsynippu olallaan isolle kentälle ja ohjattava sieltä uuteen määränpäähensä. Vain 5 000:n oli tarkoitus lähteä, mutta 100 000 oli osa edessä olevaa näyttämöä. Naisia, rampoja, vanhoja miehiä ja jopa teini-ikäisiä saattoi nähdä loputtomia kolonnina, kaikki sotilaallisessa kokoonpanossa, viisi peräkkäin, kulkemassa valtavan kentän läpi, ja heitä ohjattiin pillien tai lippujen avulla. Meni yli kolme tuntia, ennen kuin operaatio saatiin päätökseen ja erä, johon kuuluin, sai lähteä laivalle.

Muistan Vaninon sataman.

jossa synkän näköinen höyrylaiva kulki,

Miten kiipesimme laiturille -

kylmään ja synkkään ruumaan

"Kesti jonkin aikaa totuttaa silmämme synkän alakannen hämärään valoon. Kun aloin nähdä, missä olimme, silmäni näkivät kohtauksen, jota Goya tai Gustave Dore eivät olisi voineet kuvitella. Tuohon valtavaan, luolamaiseen, hämärään ruumaan oli ahtautunut yli 2000 naista. Lattiasta kattoon, kuin jättimäisessä siipikarjatarhassa, heidät oli suljettu avoimiin häkkeihin, viisi naista kuhunkin yhdeksän jalan neliön kokoiseen tilaan. Lattia oli täynnä naisia. Kuumuuden ja kosteuden vuoksi useimmat heistä olivat vain niukasti pukeutuneita; jotkut olivat jopa riisuutuneet kokonaan. Peseytymismahdollisuuksien puute ja armoton kuumuus olivat peittäneet heidän vartalonsa rumilla punaisilla läiskillä, paiseilla ja rakkuloilla. Suurin osa kärsi vatsatautien ja punataudin lisäksi jonkinlaisesta ihosairaudesta.

Juuri alas laskeutumamme portaikon pohjalla seisoj jättimäinen tynnyri, jonka reunoilla, yläpuolella vartiossa seisovien sotilaiden näkyvillä, istui naisia kuin lintuja mitä uskomattomimmissa asennoissa. He eivät häpeilleet, eivät olleet siveellisiä, kun he kyykistyivät sinne virtsaamaan tai tyhjentämään suolistoaan. Tuli vaikutelma, että he olivat jotain puoliksi ihmisen ja puoliksi linnun kaltaisia olentoja, jotka kuuluivat eri maailmaan ja eri aikakauteen."

Monet vangeista eivät selvinneet ylimenomatkaista [joka kesti yleensä kokonaisen viikon], vaan he kuolivat väkivaltaan, nälkään ja tauteihin, jotka johtuivat siitä, että heidät oli ahdettu monissa tapauksissa kirjaimellisesti olkapäät vastakkain, kuin karjaa, likaisiin ruumiin viikoiksi. Tilanne oli samanlainen kuin juutalaisten omistamilla orjalaivoilla, jotka oli pakattu tuhansilla afrikkalaisilla orjilla, kirjaimellisesti seinästä seinään, aiempina vuosisatoina. Tällä kertaa kyse oli uusista goijimkarjaeläimistä, joita käytettiin orjatyövoimana juutalaisessa kommunistivaltiossa.

Kolyman murhakentät

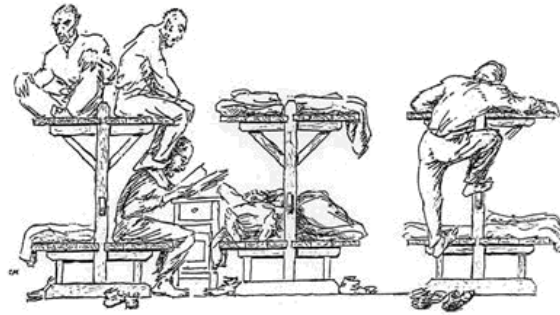
"Keskeinen tavoite oli tappaa vangit, kuten eräs komendantti aivan avoimesti sanoi."



Minun huomautukseni* päätapa murhata miljoonittain vankeja oli määrätä heille mahdottomia tuotantokiintiöitä ja sitten alentaa jo valmiiksi mitättömiä annoksia rangaistukseksi, kun he eivät pystyneet täyttämään niitä, varmistaen, että he kuolisivat uupumuksen ja sairauksien sekoitukseen. Niiden, jotka jäivät henkiin mutta olivat liian heikentyneet, kiintiöt putosivat nälän ja uupumuksen vuoksi, ja heidät yksinkertaisesti teloitettiin joukoittain.

Näin varmistettiin kullan louhinta samalla kun vangit tapettiin. Menetelmän sadismia oli se, että uhri työskenteli niin kovasti kuin mahdollista pysyäkseen hengissä valheellisen toivon vallassa, mikä varmisti suuremman kultatuotannon. Osana tätä heille annettiin huonoimmat ja halvimmat vaatteet, jotka olivat arvottomia 50-70 asteen pakkasessa, ja heille jätettiin vain likaisia, täitä täynnä olevia riepuja, jotka käärittiin heidän jalkojensa ja ruumiinsa ympärille pakkasen puremiin. Heidät jätettiin asumaan päällekkäin kuin häkkiin laitetut tuotantoeläimet, huonokuntoisiin, halpoihin majoihin ilman eristystä tai kunnollista lämmitystä, maailman kylmimmällä alueella.

Juutalainen kommunistihallinto murhasi järjestelmällisesti yli kolme miljoonaa ihmistä pelkästään Kolymassa, ja Kolymassa muodostui vain yksi tällainen leiri monien Neuvostoliiton juutalaisten johtamien leirien joukossa. Jokainen kertomus ei ole vain yksittäisen henkilön, vaan miljoonien tällaisille leireille tuomittujen kollektiivinen kokemus.



Leirien todellisuus

"Sisämaan ilmasto, jossa lämpötila voi laskea jopa -70 C:een, on todellakin pohjoisen pallonpuoliskon kylmin: varsinainen kylmyyden napa on Oymyakonissa, aivan Gydanin toisella puolella."

"Kesällä 1932 operaatio käynnistettiin. Kollektivointihyökkäys talonpoikaisväestöä vastaan oli saanut aikaan pidätysten määrän valtavan kasvun. Hävitetyistä 10 miljoonasta 'kulakista' [minun huomautukseni lähempänä 15 miljoonaa] puolet kuoli luultavasti nälkään ja teloitukseen, ja lopuista varmasti peräti kolme ja puoli miljoonaa valui vankileireille. Kolyma sai osansa."

"Myöskään parakit tai majat, joissa vangit viettivät vapaa-aikansa, eivät olleet juurikaan turvapaikkoja. Ne olivat epätoivoisen ahtaita, ja niissä oli kolme tai neljä sänkyä syvällä, ja ne olivat usein täysin eristämättömiä (vartijoiden majoissa oli sahanpurua kahden laudoituskerroksen välissä). Ja koska ne olivat huonosti rakennettuja, halkeamat ja reiät oli yleensä täytetty sammalella, rääsyillä tai oljilla. Lisäksi lähes kaikki kaivostyöläiset kärsivät virtsankarkailusta. Kun heidät lähetettiin toisille leireille, he yrittivät saada alemmat makuupaikat säästääkseen kollegoitaan. Siellä, missä he olivat kaikki yhdessä, tämä ei ollut mahdollista."

"Myös uunit olivat aivan riittämättömiä. Jatkuvasti valitettiin, että 'parakeissa ei ollut tarpeeksi lämpöä, vaatteet eivät kuivuneet. Syksyllä he pitivät ihoa myöten läpimärkiä ihmisiä ulkona sateessa ja kylmässä täyttäkseen normeja, joita tällaiset toivottomat romut eivät koskaan voineet

täyttää... Vangit eivät olleet pukeutuneet Kolyman alueen ilmastoon. Heille annettiin kolmannen käden vaatteita, pelkkiä rääsyjä, ja usein heillä oli jaloissaan vain kangaskääre. Heidän repaleiset takkinsa eivät suojanneet heitä kirpeältä pakkaselta, ja ihmiset paleltuivat joukoittain. Olemme panneet merkille paljastavan ilkeät määräykset, jotka vuodesta 1937 alkaen käytännössä kielsivät ilmastoon sopivan vaatetuksen."

"Kymmeniä tätä alusvaatteissa ei merkitse. Täit alkavat herättää vankien ja lääkäreiden huomion, kun niitä voi ravistella ulos kädenliikkeellä, kun vilisevä villapaita alkaa liikkua itsestään. Onko mahdollista, että ihminen, olipa hän minkälainen tahansa, ei haluaisi välttyä tältä kidutukselta, kun hän ei nuku ja raapii likaista, syöpäläisten jyrsimää ruumistaan, kunnes veri vuotaa?"

"Kun oli käynyt selvästi mahdottomaksi puhdistaa itseään, naiset luovuttivat yrittämisen ja vasta kun kutina kävi sietämättömäksi, kurkottivat puseronsa alle, 'kalastivat kourallisen tuholaisia ja heittivät ne pois'."

Eräs vanki kirjoittaa

Maaliskuussa 1933 600 vankia lähetettiin pohjoisen kaivoshallinnon kultakaivokseen nro 1. Samanlaisia hallintoja oli kaksi muuta, lännen ja etelän hallintoja. Lähdimme jalkaisin tälle pitkälle matkalle. Meidän oli kuljettava 370 mailia syvässä lumessa ja hirvittävän kylmässä säässä Khatenahin sopukkaan.

Meidän oli kuljettava 16 mailia päivässä, minkä jälkeen yövyimme lumelle pystytetyissä teltoissa. Aamulla niukkojen annosten jälkeen lähdimme jälleen liikkeelle. Niille, jotka eivät selvinneet tästä pitkästä ja uuvuttavasta marssista ja kuolivat matkalla, jäi lumi ainoaksi haudaksi. Vartijat kielsivät meitä järjestämästä heille kunnan hautajaisia. Vartijat ampuivat ne, jotka jäivät jälkeen, pysäyttämättä kolonnaa."

"Olin vakuuttunut siitä, että MVD:n sotilaat [leirin vartijat] oli valittu sadististen ominaisuuksiensa vuoksi. Heillä oli täysin vapaat kädet meitä kohtaan, ja he tekivät mitä tahansa, varsinkin humalassa, saadakseen vangit kärsimään. Esimerkiksi kun menimme töihin tai palasimme töistä tavanomaisissa viiden hengen kolonnissa, he pysäyttivät meidät joskus keskelle tietä, päästivät koiransa irti ja nauroivat riehakkaasti, kun koirat upottivat hampaansa vankien jalkoihin. Se oli aikaa, jolloin he olivat täysin vapaita tekemään mitä tahansa, jopa tappamaan meidät - ja saamaan siitä palkinnon. Olen tiennyt heidän kutsuvan miehen tekemään heille nuotion tai tuomaan mukillisen vettä, kun he olivat vartiovuorossa, ja sitten tappavan epäonnisen sillä verukkeella, että vanki oli ylittänyt 'ei luvattonta tunkeutumista' -linjan."

Työolot

Saappaat olivat aina märät, eivätkä ne koskaan täysin kuivuneet - reuma oli taattu. Sitten kuopan ilma, jossa ei ollut minkäänlaista ilmanvaihtoa, täyttyi kahdesti päivässä räjäytetyn ammoniumin myrkyllisistä höyryistä. Kaivoksen sisäänkäynnin kautta oli vain kolmekymmentä minuuttia aikaa poistua höyryistä, minkä jälkeen työläiset ajettiin takaisin kuoppiin jatkamaan työtään. Monet heistä altistuivat myrkylliselle ilmalle ja yskivät rajusti, sylkien verta ja usein keuhkojen osasia. Lyhyen ajan kuluttua heidät yleensä lähetettiin joko heikoille joukoille tai hautaan. Kuolleisuus oli erityisen suurta niiden miesten keskuudessa, jotka kärräsivät märkää hiekkaa kasarmilta pesun jälkeen. Lämmittimen höyryävän kosteasta ilmasta hikoilevat kottikärryjen työntäjät livehtivat vanhalla huovalla peitetyn aukon läpi ja vierittivät kottikärrynsä läpitunkevaan 50 asteen pakkaseen. Aikaraja tässä työssä oli korkeintaan kuukausi, jonka jälkeen joko keuhkokuume tai aivokalvontulehdus lähetti työntekijän tuonpuoleiseen.

Heidän kasvoillaan näkyi merkkejä paleltumasta, vaikka talvi oli vasta kolme kuukautta vanha ja kovimmat pakkaset olivat vasta edessä. Suurin osa heistä oli niin likaisen näköisiä, että olin valmis lyömään vetoa, että jotkut heistä eivät olleet pessyt kasvojaan viikkoihin. Heidän vaatteensa eivät

muistuttaneet mitään sellaista, mitä olin koskaan nähnyt Kolymassa - kaikki repaleisista saappaista uskomattoman likaisiin rätteihin, jotka oli kiedottu kaulaan huivin sijaan, heidän palaneisiin ja riekaleisiin talvitakkeihinsa. Miehillä oli nälkiintyneet, kuluneet kasvot, hiljaiset äänet, he olivat täysin uppoutuneita itseensä ja puhumattomia.... Näky näistä olennoista, jotka olivat lähes menettäneet ihmiskuvan, sai minut tuntemaan oloni selvästi epämurkavaksi.

Olosuhteet tappoivat heidät nopeasti. Mutta "olosuhteita" auttoi massiivinen teloitus kostoksi siitä, että ei tuotettu riittävästi kultaa, ja itse asiassa millä tahansa verukkeella.

Leirillä aloitettiin tukuittain pidätyksiä. Syytteenä oli yleensä kiintiöiden järjestelmällinen alittaminen. Koska yksikään kultakentällä työskentelevä mies ei voinut täyttää niitä, epäonnistuminen katsottiin rikolliseksi, kun työntekijä täytti alle 50 prosenttia kiintiöstä.

Oli täysin mahdotonta mitata tarkasti työntekijän tarkkaa suoritusta, ja tehty arvio riippui täysin työnjohtajien asenteesta. Työnjohtajat tekivät päivittäiset mittaukset karkeasti ja summittaisesti mittanauhan avulla ja raportoivat niistä toimistoon, jossa kaivetun hiekan määrä muunnettiin prosentuaaliseksi osuudeksi kunkin prikaatin täyttämästä päiväkiintiöstä. Tätä tehtäessä käytettiin järjestelmällisesti käytäntöä, jossa tietty määrä vähemmän tehokkaiden prikaatien tekemää työtä varastettiin heiltä ja hyvitetiin paremmille prikaateille, jotta heitä kannustettaisiin. Työnjohtajat eivät kuitenkaan olleet täysin vapaita mittaustensa kirjaamisessa. Kerran kuukaudessa mittaajat mittasivat kaivoksen koko tuotannon erittäin tarkkoilla välineillä. Insinöörit mittasivat kaivoksen kuukauden aikana kasvaneen syvyyden ja vertasivat sitä työnjohtajien yhteenlaskettuihin mittauksiin. Kun luvut erosivat toisistaan - ja niin oli aina ja suuressa määrin - työnjohtajia vain huomautettiin. Nyt Pavlovin uuden määräyksen mukaan työnjohtajat, jotka syyllistyivät liiallisiin mittauksiin, oli määrä asettaa oikeuden eteen. Samassa määräyksessä todettiin, että kuusi työnjohtajaa oli teloitettu valtion pettämisestä. Oli luonnollista, että työnjohtajat menivät usein toiseen ääripäähän - hyväntekeväisyys alkaa kotona - ja antoivat tarkoituksella alhaisempia lukuja. Työn tuottavuutta koskevat viralliset luvut putosivat välittömästi voimakkaasti.

Sitten teloitusr ryhmä ryhtyi työhön

NKVD:n kolmihenkinen tuomioistuimen - troikan - edustaja ilmestyi kultakentälle. Hän piti kokouksia osastopäälliköiden kanssa ja vaati heiltä luetteloita pahantahtoisista sabotoijista, jotka järjestelmällisesti jättivät kiintiönsä täyttämättä. Osastopäälliköillä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin laatia tällaiset luettelot ja sisällyttää niihin vähiten kyvykkäät työntekijät, jotka alensivat kyseisen osaston keskimääräistä työn tuottavuutta.

Eräs eloonjäänyt muistelee: Kaivoksessamme kolmas osasto... oli erityisen aktiivinen vuosina 1937-8. Joinakin iltoina, kun palasimme töistä, vartijat lukivat kolmestakymmenestä viiteenkymmeneen nimeä. Kutsuttujen henkilöiden oli astuttava ulos riveistä, ja heidät marssitettiin välittömästi vankilaan. Seuraavana aamuna heidät ajettiin kuorma-autoilla Khatenahin sopkaan, jossa heidät ammuttiin. Illalla vartijat lukivat meille uusien uhrien luettelon lisäksi ilmoituksen: "Leirin johdon päätöksellä" - (sitten seurasivat teloitettujen nimet) - "ammuttiin sabotaasista, pahansuopuudesta ja neuvostovallan vastaisesta kiihottamisesta".

- tai, kuten Solženitsyn luokittelee rikokset (joiden ilmoittamista seurasi listojen kiinnittäminen leirin ilmoitustauluille): "vastavallankumouksellisesta kiihottamisesta", "vartijan loukkaamisesta", "työnormien noudattamatta jättämisestä".

Shalamov kertoo hyvin, mitä nämä rikokset merkitsivät: "vastavallankumouksellisesta kiihottamisesta". Näin alkoi yksi Garaninin lauseiden kohdista. Vuoden 1937 kadunmiehelle tuskin tarvitsi selittää, mitä vastavallankumouksellinen agitaatio oli: Ulkomailta julkaistun venäläisen romaanin ylistäminen - kymmenen vuotta; sen julistaminen, että saippuaa ostettaessa jonotettiin liian kauan - viisi vuotta... Mutta leireillä ei ollut mitään tällaista porrastusta: viisi, kymmenen,

kaksikymmentä vuotta. Sano ääneen, että teos oli ankara, mutise mitä viattomin huomautus Stalinista, vaikene, kun vankijoukko huutaa "Kauan eläköön Stalin", ja sinut ammutaan - hiljaisuus on kiihottamista!.... Ei jälkiä, ei tutkimuksia. Troikan menettely, tuo kuuluisa vihjailu, merkitsi aina kuolemaa.

He ampuivat myös 'kapinasta vartioston jäsentä vastaan'. Jokaista loukkausta, jokaista liian epäkunnioittavaa vastausta, jokaista "keskustelua", kun lyötiin tai hakattiin, jokaista liian epäkunnioittavaa elettä, jonka vanki teki vartijaa kohtaan, kutsuttiin "väkivallan yritykseksi vartijaa vastaan".

He ampuivat "työstä kieltäytymisen" vuoksi. Tuhannet vangit kuolivat ennen kuin he ymmärsivät asenteensa hengenvaarallisuuden. Vanhat miehet voimiensa lopussa, uupuneet ja nälkiintyneet luurangot, jotka eivät kyenneet kävelemään askeltakaan päästäkseen leirin portille aamulla, kun kolonnat kiemurtelivat kohti kaivosta, jäivät patjoilleen. Vartijat kirjasivat miesten kieltäytymisen etukäteen laadittuihin lomakkeisiin: "Vaikka he ovatkin kengitettyjä ja pukeutuneet vuodenajan vaatimusten mukaisesti..."

Rikkaammat kaivokset riensivät kunnolla painettuihin lomakkeisiin, joihin riitti nimen ja muutaman kohdan kirjoittaminen: "syntymäaika, lain pykälä, rangaistuksen kesto". Kolme kieltäytymistä merkitsi teloitusjoukkoa - "lain mukaan"...

Jopa voimien loppuessa oli mentävä kaivokseen; joukon päällikkö allekirjoitti joka aamu tämän 'tuotantoyksikön' ja hallinto vastakirjoitti. Näin tehtynä vanki oli pelastettu, sillä sinä päivänä hän välttyi kuolemalta. Pois päästyään hän ei voinut työskennellä, koska hän oli siihen kykenemätön. Hänen oli kestettävä kidutuspäivänsä loppuun asti.

Viimeinen otsikko - rikkain - jonka alla vankeja ammuttiin aalloittain, oli "normien täyttämättä jättäminen". Tämä rikos vei kokonaisia prikaateja yhteishautaan. Viranomaiset tarjosivat tälle ankaruudelle teoreettisen perustan; kaikkialla maassa viisivuotissuunnitelma oli eritelty tarkkoihin lukuihin jokaisessa tehtaassa ja jokaisessa laitoksessa. Kolymassa ne oli eritelty kunkin joukon osalta. Viisivuotissuunnitelma on laki! Suunnitelman noudattamatta jättäminen on rikos!

Eri kertomusten mukaan, jotka Roy Medvedev ja muut ovat hyväksyneet, Garaninilla [USVITL:n päällikkö] oli tapana itse kävellä vankien paraatiriviä pitkin ja ampua heitä silloin, kun hänestä tuntui siltä: kaksi sotilasta seurasi häntä vuorotellen lataamassa hänen revolveriaan. Alhaisemmat virkamiehet, kuten Nikolai Aglamov, eteläisen leirihallinnon päällikkö, joka valitsi mielellään eteensä paraatiin tuotujen joukosta sellaisen prikaatin, joka oli syyllistynyt johonkin. Hän määräsi, että se oli vietävä sivuun - ja ampui itse pistoolillaan kauhuissaan olevia ihmisiä, kun nämä kyyristelivät keskenään, ja säesti operaatiota iloisilla huudoilla. Ruumiita ei haudattu; toukokuun koittaessa ne mätänivät, ja sitten eloonjääneet vangit kutsuttiin hautaamaan heidät. Tämä suhtautuminen ihmiselämään yleistyi koko NKVD:n keskuudessa. Tyypillinen kertomus kertoo, kuinka eräs humalainen NKVD:n upseeri ilmestyi työmaalle, syytti vankeja siitä, että he olivat varastaneet valtiolta juomakulhoja (tuolloin oli varsin tavallista, että he kantoivat velliä työmaalle syödäkseen sen), ja ampui raivokkaasti ryhmää kohti, tappoi yhden ja haavoitti kahta muuta.

Myös naisten leireillä sattumanvarainen tappaminen oli tavallista. Tuona vuonna 1. toukokuuta ja 7. marraskuuta juhlittiin lähettämällä eräitä vankeja ilman tekosyytä rangaistusselleihin, joissa monet kuolivat. Sitten tavanomaisilla paraateilla annettiin käsky, että joka kymmenes nainen vietiin ulos ja ammuttiin. Erään kerran Elganin leirillä ammuttiin erässä kolmekymmentä puolalaista naista. Samaan aikaan nälkä ja epidemiat vaativat veronsa, kuten miesten leireillä.

Monet leirit tulivat kuuluisiksi teloituksistaan ja joukkohaudoistaan: Orotukan, Polyarny Spring, Svistoplyas, Annushka ja jopa Dukchan maatalousleiri. Zolotistin kaivoksella oli erityisen murhaava maine. Siellä, Solženitsyn kertoo meille, prikaatteja "valittiin päivän aikana ja ammuttiin

yksi toisensa jälkeen paikan päällä. (Tämä ei tapahtunut yöllisten teloitusten sijasta - ne jatkuivat tavalliseen tapaan).

Virallisilla kierroksillaan Garanin pani erityisesti merkille ne, jotka oli tuomittu KRTD:stä (vastavallankumouksellisesta trotskilaisesta toiminnasta). "Ketkä heistä eivät ole täyttäneet kiintiötään?" hän kysyi. Useimmat eivät olleet, eivät voineet. Iltanimenhuudon yhteydessä, kun he palasivat kaivoksilta, hän kutsui nämä epäonniset esiin, haukkui heitä sabotööreiksi jotka yrittivät jatkaa rikollista vastavallankumouksellista trotskistista toimintaansa jopa leirillä, ja hän ajoi heidät laumoittain ulos portista. Lyhyen matkan päässä leiristä heidät ammuttaisiin massoittain hänen henkilökohtaisessa valvonnassaan. Tämä ei vielä riittänyt. Yöllä hän käski ottaa tuhansia kansanvihollisia pois kaikista Kolyman leireistä, lastata heidät kuorma-autoihin ja ajaa heidät vankilaan. Tämä Serpantinka-niminen vankila sijaitsee noin 375 kilometriä Magadanista länteen, keskellä metsää, ja se on luultavasti yksi Neuvostoliiton kauheimmista laitoksista.

Serpantinkan kuolemanleiri

"Serpantinkan (tai Serpantinnaja) kuolemanleiri oli todellakin joukkoteloitusten näyttämönä jatkuvasti läpi vuoden 1938 pohjoisen hallinnon likvidointikeskuksena. Se oli valmisteltu huolellisesti. Eräs vanki muistelee, että pitkällä matkalla, matkalla ylöspäin, hieman sivussa tiestä, ohitimme muutaman pitkän ja epämiellyttävän näköisen parakin. Aikoinaan näissä parakeissa oli ollut tienrakennusyksikkö, ja niitä kutsuttiin Serpantinnajaksi, mutta sen jälkeen kun tie Khatenahiin oli valmistunut, ne olivat olleet tyhjillään yli vuoden. Muistelin, että muutama päivä aiemmin Magadanista tulleella määräyksellä Serpantinnaja oli siirretty NKVD:n piiriosastolle, joka lähetti sinne kaksi prikaatia miehiä suorittamaan salaisia tehtäviä. Pieni leiri oli tarkoitus aidata kolmella piikkilankarivillä, vartiotornit oli tarkoitus pystyttää 25 metrin välein, ja virkamiehille ja vartijoille oli tarkoitus rakentaa viihtyisä talo sekä autotalli. Minua hämmensi autotalli. Ei ollut tavallista rakentaa autotallia tällaiseen pieneen leiriin, varsinkin kun vain kolmen kilometrin päässä sijaitsivat suuret autotallit Khatenahin leirissä ja Vodopjanovin kultakaivoksissa. Myöhemmin sain tietää, että siinä oli kaksi traktoria, joiden moottorit tuottivat tarpeeksi melua vaimentaakseen ampumisen äänet ja miesten huudot. Lyhyen oleskelun jälkeen traktorit kuitenkin siirrettiin jollekin kultakentälle, ja leirin ohi yöllä jotain kulkeneet autonkuljettajat kuulivat siellä tapahtuvat tapahtumat mitä selvimmin."

"Toinen kertomus kertoo, että "Serpantinkassa ammuttiin joka päivä kolmestakymmenestä viiteenkymmeneen ihmistä jäähdyttimen lähellä olevassa vajassa. Ruumiit raahattiin sitten moottorikelkoilla kumpareen taakse... Käytössä oli myös toinen menetelmä: vangit vietiin silmät sidottuina syvään kaivantoon ja ammuttiin niskaan tai korvaan.

Serpantinkan uhrin odottivat toisinaan useita päiviä ampumista seisoen niin ahtaassa vajassa, että kun heille annettiin juotavaa - jääpalojen muodossa, jotka heitettiin heille - he eivät voineet liikuttaa käsiään sen saamiseksi, vaan heidän oli yritettävä saada se suuhunsa. [Minun huomautukseni* ei eroa siitä, miten karja pakataan juutalaisten omistamien tehdastilojen teurastuslinjoille. Goy, joka tarkoittaa karjaa, tarkoittaa myös ei-juutalaista ihmistä].

Toinen vanki kuvailee erään tuttavansa erityistapausta: Luurangot, he työskentelivät huonosti. Djukov (prikaatin johtaja) pyysi parempia annoksia. Johtaja kieltäytyi. Nälkäinen joukko yritti sankarillisesti täyttää norveja ja hiipui. Kaikki kääntyivät Djukovia vastaan. Djukov teki yhä voimakkaampia valituksia ja vastalauseita. Hänen jenginsä tuotanto jatkoi laskuaan, ja niin myös sen annokset pienenevät. Djukov yritti vaikuttaa hallintoon. Tämä puolestaan pyysi toimivaltaisista yksiköistä merkitsemään Djukovin ja hänen miehensä "listoille". Eräänä aamuna Djukov ja koko tämä jengi ammuttiin Serpantinkan luona.

Mutta myös tavallisissa leireissä

Jopa lyhyen Kolyman kesän alkuvaiheina miehet osoittivat taipumusta kuolla nopeammin kuin

koskaan ennen alueella oli nähty. Usein tämä tapahtui yhtäkkiä, joskus jopa miehen ollessa töissä. Mies, joka työnsi kottikärryä ylös korkeaa kiitorataa pitkin huuhtelulaitteelle, pysähtyi yhtäkkiä, huojahti hetkeksi ja putosi alas 24-30 jalan korkeudesta. Ja se oli loppu. Tai mies, joka lastasi kottikärryjä työnjohtajan tai vartijan huutojen piiskaamana, vajosi yllättäen maahan, veri virtasi suusta - ja kaikki oli ohi.

Kuolleiden määrä oli erityisen suuri niiden miesten keskuudessa, jotka oli tuotu Kolymalle viimeisen puolen vuoden aikana. Heidän vastustuskykynsä oli heikentynyt vankilassa ennen kultakentille lähettämistä, ja he yksinkertaisesti sortuivat rajuun työtahtiin.

Lisää

Pian tämän jälkeen otettiin käyttöön uusi vankeusluokka - katorga. Sana, joka viittaa vanhaan tsaarin aikaiseen pakkotyöjärjestelmään, oli itse asiassa paljon pahempi. Katorzhnikit työskentelivät erityisleireillä, kahleissa ja ilman peittoja tai patjoja öisin. Kukaan ei selvinnyt hengissä.

Arjen eläimellinen todellisuus, tosielämän kauhuelokuva: Liikkuva osasto, jonka tarkoituksena on ottaa kiinni pakenijoita. Sitä komensi nuori korpraali Postnikov.

Murhasta humaltuneena hän hoiti tehtävänsä innokkaasti ja intohimoisesti. Hän oli itse ottanut kiinni viisi miestä. Kuten aina tällaisissa tapauksissa, hänet oli palkittu ja hän oli saanut palkkion. Palkkio oli sama kuolleille ja eläville. Ei tarvinnut toimittaa vankeja kokonaisina.

Eräänä elokuun aamuna eräs mies, joka oli menossa juomaan purolle, joutui Postnikovin ja hänen sotilaidensa asettamaan väijytykseen. Postnikov ampui hänet revolverilla. He päättivät, etteivät raahaa ruumista leiriin, vaan jättivät sen taigaan. Merkkejä karhuista ja susista oli lukuisia.

Tunnistamista varten Postnikov katkaisi kirveellä karkurin kädet. Hän laittoi kädet reppuunsa ja lähti tekemään raporttia metsästyksestä. Yöllä ruumis nousi ylös. Painaen veriset ranteensa rintaansa vasten hän lähti taigasta jälkiä seuraten ja saapui vankien teltalle. Kalpeat kasvot, hullun siniset silmät, hän katseli sisälle, piteli itseään aukossa, nojasi ovipylvääseen ja mutisi jotain. Kuume nielaisi hänet. Hänen pehmustettu takkinsa, housunsa ja kumisaappaansa olivat mustan veren tahraamat.

Hänelle annettiin lämmintä keittoa, hänen katkotut ranteensa käärittiin rätteihin ja hänet vietiin sairastupaan. Mutta jo Postnikov ja hänen miehensä juoksivat ulos pienestä majastaan. Sotilaat ottivat vangin. Hänestä ei enää kuultu...

Leirin komentajilla oli vapaat kädet. Jotkut ampuivat vankeja sattumanvaraisesti vain levittääkseen kauhua. Vangit, jotka eivät neljäntoista tunnin kaivostyön jälkeen pystyneet enää tekemään työtä, ammuttiin ja heidän ruumiinsa jätettiin varoitukseksi päiväksi maahan. Ruoka kävi yhä huonommaksi ja niukemmaksi, tuotanto laski, ja sabotaasista johtuvat teloitukset tulivat tavallisiksi. Meille kerrotaan esimerkiksi, että Debinissä vuonna 1951 kolme vankia ryhmästä, joka oli päässyt ulos keräämään marjoja, eksyi. Kun heidät löydettiin, heidän päänsä oli lyöty kiväärin kepillä, ja leirin päällikkö, vanhempi luutnantti Lomaga, raahasi heidän ruumiinsa tässä kunnossa kokoontuneiden vankien ohi.

Kaivoksessa alkoi todellinen nälänhätä. Viidellä tuhannella miehellä ei ollut palaa leipää. Mutta kaikki työskentelivät kuten tavallisesti - kaksitoista tuntia päivässä. Pitkien vuosien puoleksi nälässä elämisen ja epäinhimillisen työn uuvuttamina ihmiset käyttivät viimeisetkin voimiensa rippeet työskentelyyn. Ja kuolivat.

Oma huomautus* Toinen suosittu tarina saksalaisten kuvitteellisesta juutalaisten holokaustista on myyttiset kaasuaivot. Todellisuudessa kaasuaivot olivat juutalaisen kommunistin keksimiä ja niitä

käytettiin tuhansien viattomien murhaamiseen Neuvostoliitossa:

"Kaasuauton keksi Neuvostoliitossa vuonna 1936, oletettavasti Isay Berg, [minun huomautukseni: Juutalainen] Moskovan alueen NKVD:n hallinto- ja talousosaston päällikkö, joka tukehdutti eria vankeja moottorin savuilla naamioidussa leipäautossa, kun he olivat matkalla Butovon joukkohautoihin, jonne vangit myöhemmin haudattiin. Aleksandr Solženitsynin mukaan: I. D. Berg sai käskyn panna täytäntöön Moskovan alueen NKVD:n troikan päätökset, ja Berg suoritti tätä tehtävää säädyllisesti: hän ajoi ihmisiä teloituksiin ampumalla. Mutta kun Moskovan alueella alkoi olla kolme troikkaa, jotka pitivät istuntojaan samanaikaisesti, teloittajat eivät selviytyneet kuormasta. He keksivät ratkaisun: uhrin riisuttiin alasti, sidottiin, tukittiin suu ja heitettiin suljettuun kuorma-autoon, joka oli naamioitu ulkopuolelta leipäautoksi. Kuljetuksen aikana kuorma-autoon tuli polttokaasuja, ja kun se toimitettiin kauimpaan [teloitus]lojaan, pidätetyt olivat jo kuolleita.

Saksalaisten leirien todellisuus: Suunnitelmana oli siirtää juutalaiset omalle alueelleen ja pois Euroopasta. Tämä oli ainoa "lopullinen ratkaisu". Kuten rehelliset historioitsijat, jotka ovat menettäneet uransa ja joutuneet vankilaan rehellisyydestä, ovat todenneet kerta toisensa jälkeen. Koska juutalaiset olivat melkein tuhonneet Saksan ja lähettäneet miljoonia saksalaisia hautaansa, vastineeksi siitä, että Saksa luotti heihin, hallitus ryhtyi parhaaseen ja inhimillisimpään toimintatapaan heidän kanssaan. He olisivat voineet tappaa heidät tässä vaiheessa, mutta he eivät tehneet niin. Juutalainen Freeman myöntää tämän kaiken. Saksa neuvotteli sionistien kanssa auttaakseen heitä siirtämään heidät toiselle alueelle, jossa heillä olisi itsemääräämisoikeus ja erillisuus. Juutalaisia ei kerätty yhteen tai pantu leireille tämän vuoksi. Se oli vapaaehtoinen liike. Monet juutalaiset halusivat yksinkertaisesti lähteä, koska he eivät enää pystyneet hankkimaan elantoaan epärehellisin keinoin.

Sodan aikana Saksan hallitus huomasi, että jokainen yksittäinen kumouksellinen järjestö heidän alueellaan, jopa Saksan sisällä, joka hyökkäsi heidän siviilejään ja joukkojaan vastaan, vakoili [Juudan] liittoutuneiden hyväksi ja kaikkea siltä väliltä sotaponnistelujen kukistamiseksi ja tappion aiheuttamiseksi Saksalle aivan kuten 1. maailmansodassa, olivat kaikki juutalaisia ja työskentelivät kansainvälisten juutalaisten verkostojen kanssa liittoutuneiden hallitusten takana. Käsitelläkseen tätä valtavaa juutalaista viidettä kolonaa, joka oli kirjaimellisesti kansainvälinen, he yksinkertaisesti tekivät saman, mitä Amerikka teki Amerikassa asuvien japanilaisten kanssa toisen sodan aikana. He laittoivat heidät internointileireille sodan turvatoimenpiteenä. Siellä heidät yksinkertaisesti laitettiin rehelliseen työhön luomaan tarvittavaa materiaalityöntöä sotaponnistuksia varten.

Tässä juutalaisvangit kertovat, että Auschwitz ei ollut mikään kuolemanleiri:

["Holokaustin" eloonjääneet, jotka kertovat totuuden \[Youtube-video\]](#)

Suoraan heidän suustaan he toteavat, että heitä kohdeltiin inhimillisesti. Heillä oli orkestereita, näytelmiä, elokuvateattereita, päiväkoteja ja kouluja lapsilleen ja jopa koulunäytelmiä. Aikuiset tekivät normaalia kahdeksan tunnin työpäivää kouluissa tai tehtaissa. Heille maksettiin palkkaa, ja he saivat kirjeitä. He pelasivat jalkapallojoukkueissa, ja leireille tuli jopa paikallisia joukkueita pelaamaan heitä vastaan. Urheilukenttä oli aivan väitetyjen "kaasukammioiden" vieressä. Vangeille oli myös bordelleja ja uima-altaita.

Tämä dokumentti kumoaa holokaustin:

[The Last Days Of The Big Lie \[Youtube Video\]](#)

[David Cole in Auschwitz Cole in Auschwitz 1 of 7 Even a JEW admits and proves the "holocaust"](#)

[is a LIE!\[Youtube Video\]](#)

[Auschwitz - Miksi kaasukammiot ovat huijausta \[Youtube Video\]](#)

Lähteet: Kolyma: The Arctic Death Camps, by Robert Conquest © 1979

Dresdenin pommitus - kansanmurha



Bundesarchiv, Bild 146-1994-041-07
Foto: o. Ang. | 1945/1946 ca.



”Hyvin lyhyen ajan kuluttua”, kertoo eräs nainen, joka oli evakuoitu Kölnistä ja joka oli jäänyt loukkuun kellariin, ”meidän oli laitettava kaasunaamarit ja suojalasit päähämme. Savua ja höyryjä virtasi kellarin seinissä olevien aukkojen läpi molemmiin puolin olevista toisista kellareista. Lapsilla ei ollut kaasunaamareita. Eniten kärsivät vanhukset ja lapset. Jouduin omin silmin seuraamaan, kun kolmen viikon ikäinen vauva tukehtui äitinsä syliin.”

”Aukiolla oli tuhansia ihmisiä, jotka seisoivat tiiviisti olkapäät vastakkain, eivät paniikissa, vaan hyvin mykkinä ja liikkumattomina. Heidän yläpuolellaan raivosivat tulipalot. Aseman sisäänkäynnin luona kasattiin jo kuolleiden lasten ja muiden kuolleiden kasoja, kun heitä tuotiin pois asemalta. Asemalla on täytynyt olla lasten juna. Kuolleita kasattiin yhä enemmän ja enemmän. Otin yhden heidän peittonsa lapselleni, joka ei ollut kuollut vaan elossa ja hirveän kylmä. Aamulla tuli joitakin iäkkäitä S.A.:n miehiä, ja yksi heistä auttoi minut ja perheeni pääsemään kaupungin läpi turvaan.” [1]

Dresdenin pommitukset olivat yhtä kauheita kuin Hiroshiman ja Nagasakin pommitukset. Dresden oli aseeton kaupunki, ja se oli yksi Saksan tärkeimmistä kulttuurikeskuksista. Dresdenin pommittaminen oli kansanmurha Saksan kansaa vastaan, ja koska se tapahtui sodan loppuvaiheessa, maaliskuussa 1945, hyökkäys tehtiin Saksan moraalin murtamiseksi entisestään. Hyökkäys tehtiin palopommeilla, ja siinä määrin, että lähes kaikki happi imettiin kaupungista ja Dresden muuttui tuhkaksi. Viattomien kärsimykset ylittivät mielikuvituksen. Tämä pommitus, kuten Hiroshiman ja Nagasakin pommitukset, oli suora hyökkäys aseistamattomia siviilejä vastaan. Päivämäärät, jotka valittiin tälle Saksan kansaa vastaan suunnatulle hyökkäykselle, osuivat samaan aikaan kristillisen tuhkakakesiviikon pyhän päivän kanssa. Harva on tietoinen siitä, että "Pyhä Raamattu" ei ole muuta kuin juutalaisen noituuden kirja. Lisätietoja tästä on osoitteessa www.exposingchristianity.com.

Juutalaiset käyttivät tätä tiettyä päivämäärää [kristittyjen henkisen energian ohjaamiseen] tuhotakseen Dresdenin tuhkakksi.



"Dresdenin tulipalo ruokki epäilyä siitä, että länsiliittoutuneet olivat kiinnostuneita vain saksalaisen kansan hävittämisestä", ehdotti Saksan palolaitoksen tarkastaja sodan jälkeen kirjoittamissaan muistelmissa. Ensimmäisestä hyökkäyksestä selvinneille Dresdenin asukkaille näytti siltä, että kaikki se, mitä heille oli kerrottu liittoutuneiden Morgenthau-suunnitelmasta, toteutui vain liian nopeasti. [2]

"Kuten useimmat historialliset juutalaiset sotilasoperaatiot, toisen maailmansodan suuret joukkomurhat eivät tapahtuneet taistelukentällä vaan rauhallisissa naapurustoyhteisöissä. Tämä oli Esterin kirjan sanelun mukaista, jossa juutalaisia ohjataan joukkomurhaamaan naisia ja lapsia ja tuhoamaan niiden perheet, jotka uskaltavat vastustaa heitä.

"Näin tapahtui Dresdenissä, historiallisessa saksalaisessa kulttuurikeskuksessa, jonne oli kokoontunut tuhansia kommunistia paenneita saksalaisia naisia ja lapsia. Punainen Risti vakuutti heille, että he olisivat turvassa, vaikka juutalaiset kenraalit valmistautuivat murhaamaan miehiä. Verenhullut juutalaiset halusivat paitsi murhata mahdollisimman monta saksalaista siviiliä myös hävittää historiasta kaikki todisteet länsimaisesta sivistyksestä, valkoisen kulttuurin suurimmat esimerkit, jotka oli koottu Dresdeniin, korvaamattoman arvokkaan posliinin, korvaamattomat maalaukset, barokkihuonekalut ja rokokoo-kartanot kiviin kaiverrettuine runoineen. Kaikki tuhottiin joukkopommituksissa, joissa kuoli noin 300 000 saksalaista siviiliä kaupungissa, joka ei ollut edes sotilaskohde!

"Dresdenin tavoin myös Hiroshima oli muinainen kulttuurikeskus, jolla ei ollut näkyvää sotilaallista tavoitetta. Myös sen ei-taistelevia perheitä kuoli hirvittävästi satojatuhansia. Monet tuhoutuivat välittömästi ensimmäisen koskaan sotilasoperaatiossa käytetyn atomipommin murskaamina, mutta tuhannet muut uhrit elivät vuosia runnetuina ja palaneina, ja heidän raajansa ja elimensä mätänivät hitaasti pois säteilymyrkytyksen vuoksi. Jopa samaan aikaan kun japanilaiset virkamiehet anoivat epätoivoisesti rauhaa, juutalaiset määräsivät hätäisesti pudottamaan toisen atomipommin, tämän kerran Nagasakiin, mikä oli heidän helvetinpomminsa toinen "testi" avuttomia ei-taistelijoita vastaan, kuten Esterin kirjassa määrätään. Jälleen satojatuhansia siviilejä kuoli kauheasti."

"Ennen toista maailmansotaa Dresdeniä kutsuttiin 'Elben Firenzeksi' ja sitä pidettiin yhtenä maailman kauneimmista kaupungeista arkkitehtuurinsa ja museoidensa vuoksi. Dresdenin panos sotapommiteluihin oli minimaalinen verrattuna muihin saksalaisiin kaupunkeihin. Helmikuussa 1945 sinne hakeutui pakolaisia, jotka pakenivat Venäjän etenemistä idässä."

"Helmikuun 13. päivän yönä sadat RAF:n pommikoneet laskeutuivat Dresdeniin kahdessa aallossa ja pudottivat tappavan lastinsa umpimähkään kaupungin ylle. Kaupungin ilmapuolustus oli niin heikko, että vain kuusi Lancaster-pommikonetta ammuttiin alas. Aamuun mennessä noin 800 brittiläistä pommikonetta oli pudottanut Dresdeniin 1 478 tonnia räjähdepommeja ja 1 182 tonnia polttopommeja, mikä aiheutti suuren tulimyrskyn, joka tuhosi suurimman osan kaupungista ja tappoi lukuisia siviilejä. Myöhemmin samana päivänä, kun eloonjääneet pääsivät ulos kytevästä kaupungista, yli 300 yhdysvaltalaisesta pommikonetta alkoi pommittaa Dresdenin rautateitä, siltoja ja kuljetuslaitteita tappaen tuhansia ihmisiä. Helmikuun 15. päivänä toiset 200 yhdysvaltalaisesta pommikonetta jatkoivat hyökkäystä kaupungin infrastruktuuria vastaan. Kaiken kaikkiaan Yhdysvaltain kahdeksannen ilmavoimien pommikoneet pudottivat Dresdeniin 954 tonnia

räjähdepommeja ja 294 tonnia palopommeja. Myöhemmin kahdeksas ilmavoima pudotti vielä 2 800 tonnia pommeja Dresdeniin kolmessa muussa hyökkäyksessä ennen sodan loppua."

"Sodan lopussa Dresden oli niin pahoin vaurioitunut, että kaupunki oli käytännössä maan tasalla. Kourallinen historiallisia rakennuksia - Zwingerin palatsi, Dresdenin valtion oopperatalo ja useita hienoja kirkkoja - rakennettiin huolellisesti uudelleen raunioista, mutta muu osa kaupungista rakennettiin uudelleen tavallisista nykyaikaisista rakennuksista. Amerikkalainen kirjailija Kurt Vonnegut, joka oli sotavankina Dresdenissä liittoutuneiden hyökkäyksen aikana ja käsitteli kiistanalaista tapahtumaa kirjassaan Slaughterhouse-Five, sanoi sodanjälkeisestä Dresdenistä: "Se näytti paljolti Daytonilta, Ohiossa, jossa on enemmän avoimia alueita kuin Daytonissa. Maassa on varmasti tonneittain ihmisten luujauhoa." [3]

"Kadut olivat täynnä satoja ruumiita", S.S. Obergruppenführer Kehrl kuvaili: "Äitejä lapsineen, nuorukaisia ja vanhuksia; joskus heidän ruumiinsa olivat hiiltyneitä ja palaneita, joskus koskemattomia; joskus he olivat pukeutuneita, joskus alastomia, vahamaisen kalpeina kuin räätälin nuket. He makasivat kaikissa asennoissa, milloin rauhallisina ja tyynenä, milloin hirvittävän vääntyneinä, ja kuoleman viimeinen taistelu huokui heidän kasvoillaan. Jopa ne, jotka olivat päässeet julkisiin ilmasuojoihin, eivät olleet päässeet pakoon; siellä kohtaukset eivät juurikaan eronneet toisistaan, vaan olivat epätavallisia vain siellä, missä paniikki oli puhjennut ihmisten tajutessa kohtalon luonteen, jota he eivät koskaan välttyisi. "Siellä täällä luiden ja kallojen jäännösten sijainti paljasti, kuinka asukkaat olivat taistelleet toisiaan vastaan päästäkseen pois haudatuista vankiloistaan. Kun pelastusryhmät vihdoinkin useiden viikkojen jälkeen pääsivät hermeettisesti suljettuihin bunkkereihin ja suojiin, niiden sisällä syntynyt kuumuus oli ollut niin voimakas, ettei niiden asukkaista ollut jäljellä mitään; erääseen bunkkeriin oli jäänyt pehmeä, harmaan tuhkan aaltoileva kerros, jonka perusteella lääkärit pystyivät arvioimaan uhrien lukumäärän vain "250-300:ksi". Lääkäreitä käytettiin usein näissä karmeissa laskentatehtävissä, sillä Saksan valtakunnan tilastotoimisto laati 31. tammikuuta 1945 asti erittäin huolellisesti tilastotaulukoita ja tietojaan. Sulaneen metallin lammikot, jotka olivat aiemmin olleet niihin vietyjä kattiloita, paistinpannuja ja keittiövälineitä, todistivat myös näiden bunkkerien epätavallisista lämpötiloista. Ruumiiden talteenotto annettiin Sicherheitsund Hilfsdienstin (S.H.D.) tehtäväksi; pelastus- ja korjauspalvelun, joka oli organisoitu viiteen osastoon: palokunta, joka koostui paikallisista palokunnista erotuksena puolisoitilaallisesta kansallisesta palvelusta; Instandsetzungsdienst, joka korjasi rikkoutuneita kaasuputkia, palautti sähkö- ja vesihuollon ja purki vaarallisia rakenteita; lääkintäpalvelu, jonka organisoivat Saksan Punainen Risti; dekontaminaatiopalvelu, joka vastasi liittoutuneiden kaasuhyökkäysten vastatoimista, ja lopuksi eläinlääkintäpalvelu, joka hoiti haavoittunutta karja- ja lemmikkieläimiä." [4]

"Joitakin ihmisiä oli kohdannut erittäin ikävä loppu, kun keskuslämmitysjärjestelmiin oli isketty ja kellarit olivat tulvineet kiehuvan kuumalla vedellä. Myös staattisiin vesisäiliöihin suojautuneita ihmisiä oli joissakin osissa kuumennettu kuoliaaksi. Esimerkiksi Muschinski-Strassen kulmassa sijaitseva vesisäiliö oli ilmeisesti kiehunut yön tulimyrskyn kovassa kuumuudessa. Vedessä kellui kymmenkunta ruumista, joiden iho oli kuumuudesta hummerinpunainen." [5]

"Meteorologiassa kyseessä olevat lämpötilaerot ovat suuruusluokkaa 20-30 celsiusastetta. Tässä tulimyrskyssä ne olivat 600°, 800° tai jopa tuhannen celsiusasteen luokkaa. Tämä selitti tulimyrskytuulten valtavan väkivaltaisuuden. Ihmisiä heiteltiin ympäriinsä ja heittelehtivät kuin risut pitkin katuja, kun hirmumyrsky repi kaikki vaatteet heidän kehoistaan. Turvaan pakenevat ihmisjoukot joutuivat tornadon valtaamiksi, heitettiin liekkeihin ja poltettiin elävältä - holokausti sanan varsinaisessa merkityksessä." [6]

Elokuva "Dresden" [2006] on hyvin realistinen kuvaus hirvittävästä tragediasta. Tämä elokuva on hyvin graafinen ja äärimmäisen surullinen.

Kurt Vonnegut Jr:n teoksessa "Slaughterhouse-Five" [1972] kerrotaan myös Dresdenin palopommituksesta.

Viitteet:

[1] Apocalypse 1945: The Destruction of Dresden by David Irving Copyright © Parforce UK Ltd, London, 1995 and 2005

[2] Ibid.

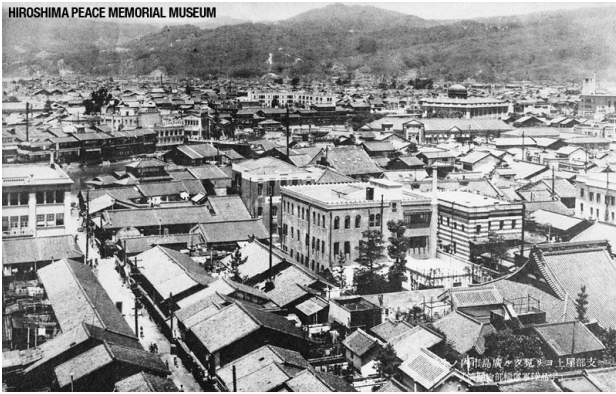
[3] This Day in History: Feb 13, 1945: Dresden devastated

[4] Apocalypse 1945: The Destruction of Dresden by David Irving Copyright © Parforce UK Ltd, London, 1995 and 2005

[5] Ibid.

[6] Ibid.

Hiroshima ja Nagasaki – juutalainen koe



Kuvat: Hiroshima ennen ja jälkeen

Vasta sodan jälkeen amerikkalainen yleisö sai tietää Japanin ponnisteluista konfliktin lopettamiseksi. Esimerkiksi Chicago Tribunen toimittaja Walter Trohan joutui sota-ajan sensuurin vuoksi pidättäytymään seitsemän kuukauden ajan julkaisemasta yhden sodan tärkeimmistä jutuista.

Artikkelissa, joka lopulta ilmestyi 19. elokuuta 1945 Chicago Tribunen ja Washington Times-Heraldin etusivuilla, Trohan paljasti, että 20. tammikuuta 1945, kaksi päivää ennen lähtöään Jaltan kokoukseen Stalinin ja Churchillin kanssa, presidentti Roosevelt sai kenraali Douglas MacArthurilta 40-sivuisen muistion, jossa hahmoteltiin viisi erillistä japanilaisten korkeiden virkamiesten tekemää antautumisehdotusta. (Trohanin artikkelin koko teksti on julkaisussa Winter 1985-86 Journal, s. 508-512.)

Muistiosta kävi ilmi, että japanilaiset tarjosivat lähes samanlaisia antautumisehtoja kuin ne, jotka amerikkalaiset lopulta hyväksyivät 2. syyskuuta pidetyssä virallisessa antautumisseremoniassa - eli täydellistä antautumista kaikesta muusta paitsi keisarin henkilöstä. Rauhanehdot sisälsivät erityisesti seuraavaa:

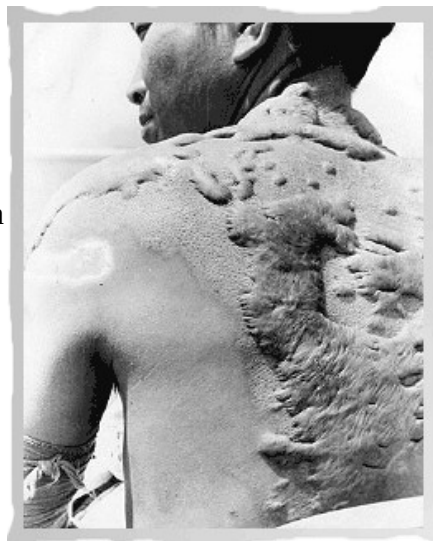
- Kaikkien japanilaisten joukkojen ja aseiden täydellinen antautuminen kotimaassa, saarialueilla ja miehittyissä maissa.
- Liittoutuneiden joukot miehittävät Japanin ja sen alueet amerikkalaisten johdolla.
- Japanin luopuminen kaikista sodan aikana vallatuista alueista sekä Mantšuriasta, Koreasta ja Taiwanista.
- Japanin teollisuuden säätely aseiden ja muiden sotavälineiden tuotannon lopettamiseksi.
- Kaikkien sotavankien ja internoitujen vapauttaminen.
- Nimettyjen sotarikollisten luovuttaminen. [1]



Harva ihminen voi käsittää, miten paljon kauheuksia ydinaseiden käyttö aiheutti. Hiroshiman siviilejä vastaan hyökättiin varhain aamulla. Kansalaiset valmistautuivat lähtemään töihin, lapset valmistautuivat kouluun, eikä kukaan ollut tietoinen siitä, mitä oli tulossa. Kun eversti Tibbits pudotti pommin, iskuaallot olivat niin voimakkaita, että ne heittelivät lentokonetta ympäri taivasta. Alue, johon pommi osui: keskusta oli yhtä kuuma kuin auringon pinta. Ihmiset sulautuivat seiniin, vain heidän hiiltyneiden kuviensa varjot jäivät jäljelle.

Eloonjääneiden ahdinko oli vielä paljon pahempi. Iho kuoriutui suoraan niiden monien luista, jotka olivat vielä elossa. Hiukset putosivat heidän päästään rykelminä. Sikiöt putosivat raskaana olevien naisten vatsaista. Monet muut kärsivät kolmannen asteen palovammoista ja pitkäaikaisista kauhistuttavista seurauksista, kuten lämpösaiteilyn aiheuttamista keloidiarvista.

Presidentti Truman puolusti vakaasti atomipommin käyttöä väittäen, että se "pelasti miljoonia ihmishenkiä" saattamalla sodan nopeasti päätökseen. Perustellessaan päätöstään hän meni jopa niin pitkälle, että julisti: "Maailma huomaa, että ensimmäinen atomipommi pudotettiin Hiroshimaan, sotilastukikohtaan. Tämä johtui siitä, että halusimme tässä ensimmäisessä iskussa välttää mahdollisuuksien mukaan siviilien tappamista."



Tämä oli järjetön lausunto. Itse asiassa lähes kaikki uhrit olivat siviilejä, ja Yhdysvaltain strateginen pommituskatsaus (joka julkaistiin vuonna 1946) totesi virallisessa raportissaan: "Hiroshima ja Nagasaki valittiin kohteiksi toimintojen ja väestön keskittymisen vuoksi."

Jos atomipommin pudottamisella haluttiin tehdä Japanin johtajiin vaikutuksen uuden aseisen valtavasta tuhovoimasta, se olisi voitu toteuttaa sijoittamalla se eristettyyn sotilastukikohtaan. Suuren kaupungin tuhoaminen ei ollut välttämätöntä. Ja olipa Hiroshiman räjähdys oikeutus mikä tahansa, Nagasakin toista pommitusta on paljon vaikeampi puolustaa.



Hampurin heinäkuun 1943 tulimyrskytuhon, Dresdenin helmikuun 1945 puolivälissä tapahtuneen holokaustin ja Tokion ja muiden japanilaisten kaupunkien tulipommitusten jälkeen Yhdysvaltain johtajat - kuten Yhdysvaltain armeijan kenraali Leslie Groves myöhemmin totesi - "olivat yleisesti ottaen tottuneet siviilien joukkotappamiseen". [2]

"Kokeilu on ollut ylivoimainen menestys", presidentti Harry S. Truman kertoi tietävästi laivatovereilleen kuultuaan, että Yhdysvaltain armeija oli pudottanut atomipommin Hiroshimaan.

"Pommitusten jälkeen japanilaiset elokuvantekijät yrittivät dokumentoida kauhua, jonka

atomipommit jättivät Japaniin. Tunnistaessaan tämän mahdolliseksi uhaksi Yhdysvaltain armeija takavarikoi kaiken japanilaisen kuvamateriaalin ja antoi sitten määräyksen, jolla kiellettiin kaikki tuleva kuvaaminen." [3]

Hiroshiman ja Nagasakin tosiasia ja fiktio:

- Valhe: Japanin kaupunkeihin pudotettiin lentolehtisiä, joilla varoitettiin siviilejä evakuoinnista.

- Totuus: Lentolehtisiä pudotettiin sen jälkeen, kun pommitimme Hiroshiman ja Nagasakin.

- Valhe: Atomipommien käyttö lyhensi sotaa.

- Totuus: Japanilaiset etsivät rauhaa palatessaan Potsdamin konferenssista 3. elokuuta 1945, kolme päivää ennen kuin Yhdysvaltain armeija pommitti Hiroshimaa.

- Valhe: Me pommitimme Hiroshimaa, joka oli tärkeä Japanin armeijan tukikohta.

- Totuus: Pommitimme Hiroshiman keskustaa, jossa oli 350 000 asukasta.

- Totuus: Vain neljä kohdetta 30:stä oli itse asiassa sotilaskohteita. [4]

Totuus: Hiroshiman ja Nagasakin atomipommitukset olivat juutalaisten suunnittelemaa ja puoltamia kokeiluja.

"Meidän ei ehkä koskaan todellisuudessa tarvitse käyttää tätä ydinasetta sotilasoperaatioissa, sillä pelkkä uhka sen käytöstä saa minkä tahansa vastustajan antautumaan meille."

-Chaim Weizmann [juutalainen]

Viitteet:

[1] Institute for Historical Review Artikkelit: Was Hiroshima Necessary? Why the Atomic Bombings Could Have Been Avoided by Mark Weber

[2] Ibid.

[3] Ibid.

[4] www.naturalnews.com/019176_atomic_bomb_Hiroshima

Kansanmurha on ja on aina ollut juutalainen ideaali

Kaikesta, mitä juutalaiset ovat ja tekevät, he syyttävät vihollisiaan. Tämä luo tarvittavan psykologisen hämmennyksen, jotta he voivat toteuttaa agendansa. Juutalaiset ovat valehtelun ja petoksen mestareita. Samalla kun he kiristävät Saksalta miljardeja ja miljardeja dollareita niin sanottuina "korvauksina" "holokaustista", jota ei koskaan tapahtunut [[katso "Holokaustin huijaus: kuuden miljoonan valhe"](#)], ja mainostavat tätä huijausta lakkaamatta tiedotusvälineissä, elokuvissa, kirjoissa, kouluissa ja muissa lähteissä. Tämä luo hyvin voimakkaan harhautuksen ja harhautuksen heidän omista rikoksistaan ihmiskuntaa vastaan. Kaikesta, mitä juutalaiset ovat ja tekevät, he syyttävät taitavasti ei-juutalaisia. Jos tekee tarpeeksi syvällistä tutkimusta, huomaa, että orjatyö- ja kuolemanleirit ovat itse asiassa juutalainen idea ja juutalainen keksintö, ja ne olivat olemassa kauan ennen väitettyjä natsien leirejä. [Klikkaa tästä lukeaksesi aiheesta Todelliset kuolemanleirit ja holokausti.](#)

Kommunistijohtaja Grigori Zinovjev [juutalainen] näytti kannattavan kansanmurhaa, kun hän julisti syyskuun puolivälissä 1918: "Voittaaksemme vihollisemme meillä on oltava oma sosialistinen militarismimme. Meidän on kannettava mukanaamme 90 miljoonaa Neuvosto-Venäjän 100 miljoonasta väestöstä. Lopuista meillä ei ole mitään sanottavaa heille. Heidät on hävitettävä."

Seuraavat otteet todistavat kiistatta, että juutalaiset suunnittelivat Saksan kansan tuhoamista jo ennen toisen maailmansodan puhkeamista. Lue: "[Juutalaisten maailmankongressi julisti sodan Saksalle kauan ennen kuin Saksa ryhtyi toimiin juutalaisia vastaan.](#)"

Seuraavat suunnitelmat koskevat Saksan kansan kansanmurhaa, ja tämä on vain yksi lähde monien joukossa:

Theodore N. Kaufmanin [juutalainen] kirjoittamasta kirjasta "Saksa on tuhottava" 1941. [Klikkaa tästä PDF-kopiota varten.](#)

"Tässä dynaamisessa teoksessa hahmotellaan kattava suunnitelma Saksan kansan sukupuuttoon hävittämiseksi ja sen täydelliseksi tuhoamiseksi maan päältä. Siinä on myös kartta, joka havainnollistaa Saksan mahdollista alueellista paloittelua ja sen maiden jakamista."

"Saksan väkiluku, valloitetuja ja liitettyjä alueita lukuunottamatta, on noin 70 000 000, ja se jakautuu lähes tasan miesten ja naisten kesken. Saksan sukupuuttoon hävittämisen tarkoituksen saavuttamiseksi olisi tarpeen steriloida vain noin 48 000 000 - luku, joka sulkee pois, koska heidän lisääntymiskykynsä on rajallinen, yli 60-vuotiaat miehet ja yli 45-vuotiaat naiset."

"Steriloitavista miehistä armeijaryhmät olisivat järjestäytyneinä yksikköinä helpoimmin ja nopeimmin hoidettavissa. Kun otetaan 20 000 kirurgia mielivaltaiseksi luvuksi ja oletetaan, että kukin suorittaa vähintään 25 toimenpidettä päivässä, heidän sterilisaationsa loppuunsaattaminen kestäisi korkeintaan kuukauden. Mitä enemmän lääkäreitä on käytettävissä, ja heitä olisi paljon enemmän kuin mainitsemamme 20 000, kun otetaan huomioon kaikki käytettävät kansakunnat, sitä vähemmän aikaa luonnollisesti tarvitaan. Saksan miespuolinen siviiliväestö voitaisiin hoitaa kolmessa kuukaudessa. Koska naisten sterilointiin tarvitaan hieman enemmän aikaa, voidaan laskea, että Saksan koko naisväestö voitaisiin steriloida enintään kolmessa vuodessa. Molempien sukupuolten täydellistä sterilointia eikä vain toisen sukupuolen sterilointia on pidettävä välttämättömänä, kun otetaan huomioon nykyinen saksalainen oppi, jonka mukaan saksalaiseksi katsotaan niinkin paljon kuin yksi pisara aitoa saksalaista verta."

"Täydellisen sterilisaation jälkeen Saksassa ei tietenkään enää ole syntyvyyttä. Normaalilla 2 prosentilla vuotuisella kuolleisuusluvulla saksalaisten elämä vähenee 1 500 000:lla vuosittain. Näin ollen kahden sukupolven aikana se, mikä maksoi miljoonia ihmishenkiä ja vuosisatoja turhia ponnisteluja, nimittäin saksalaisuuden ja sen kantajien hävittäminen, on toteutunut tosiasia. Koska saksalainen tahto on menettänyt itsejatkuvuutensa, se on surkastunut ja Saksan voima on vähentynyt mitättömään merkitykseen."

Voittajakansan pakottava vaatimus siitä, että Saksan on hävittävä lopullisesti, tekee johtajille pakolliseksi valita saksalaisten joukkosterilisaatio parhaaksi keinoksi saksalaisten lopulliseen hävittämiseen. He jatkavat:

- 1. Riisukaa Saksan armeija aseistaan välittömästi ja täydellisesti ja poistakaa kaikki aseistus Saksan alueelta.*
- 2. Asettakaa kaikki saksalaiset yleishyödylliset ja raskaat teollisuuslaitokset ankaran vartioinnin alaisiksi ja korvatkaa saksalaiset työntekijät liittoutuneiden maiden kansalaisilla.*
- 3. Jakakaa Saksan armeija ryhmiin, keskittäkää se tiukasti rajoitetuille alueille ja steriloiakaa se pikaisesti.*
- 4. Järjestäkää siviiliväestö, sekä miehet että naiset, alueellisiin sektoreihin ja suorittakaa heidän sterilointinsa.*
- 5. Jakakaa Saksan armeija (sen jälkeen kun sen sterilointi on suoritettu) työpataljooniin ja kohdentakaa niiden palvelut niiden kaupunkien jälleenrakentamiseen, jotka ne ovat tuhonneet.*
- 6. Jakakaa Saksa osiin ja jakakaa sen maat. Oheinen kartta antaa jonkinlaisen käsityksen mahdollisista maanjärjestelyistä, jotka voitaisiin tehdä Saksan sukupuuttoon kuoleamisen yhteydessä.*
- 7. Rajoittakaa kaikenlaista saksalaisten siviilien matkustamista vahvistettujen rajojen ulkopuolelle, kunnes kaikki sterilointi on saatettu päätökseen.*
- 8. Pakottakaa jaettujen alueiden saksalaisväestön oppimaan alueensa kieltä ja lopettakaa vuoden kuluessa kaikkien saksankielisten kirjojen, sanomalehtien ja ilmoitusten julkaiseminen sekä rajoittakaa saksankielisiä lähetyksiä ja lopettakaa saksankielisten koulujen ylläpitäminen.*
- 9. Tehkää yksi poikkeus muutoin ankaran tiukkaan totaalisen sterilisaation toimeenpanoon vapauttamalla siitä vain ne saksalaiset, joiden sukulaiset, jotka ovat eri voittajamaiden kansalaisia, ottavat taloudellisen vastuun teoistaan. Näin Saksa joutuu unohdukseen, jonka se olisi aiheuttanut maailmalle.*

Edellä mainitun lisäksi juutalaisen Henry Morgenthauin luoma "Morgenthau-suunnitelma" oli suunnitelma Saksan kansan järjestelmällisestä tuhoamisesta.

"Hitlerin nousun ja hänen juutalaisten vainoamisensa vuoksi emotionaalisesti järkyttynyt Morgenthau pyrki usein saamaan presidentin ennakoimaan ulkoministeriötä tai toimimaan vastoin parempaa arvostelukykyämme. Huomasimme toisinaan hänen käyvän neuvotteluja ulkomaan hallitusten kanssa, jotka kuuluivat ulkoministeriön tehtäviin. Hänen työnsä Saksan sodanjälkeistä kohtelua koskevan katastrofaalisen suunnitelman laatimiseksi ja presidentin taivuttelemiseksi hyväksymään se kuulematta ulkoministeriötä oli erinomainen esimerkki tästä asioihin

puuttumisesta."

"Viime vuosina erilaiset saksalaiset ryhmät ovat yhteistyössä venäläisten kanssa perustaneet muistomerkkejä Neuvostoliitossa kuolleille saksalaisille siviileille ja sotilaille. Äskettäin venäläisjuutalainen Aleksandr Gutman tuotti dokumenttielokuvan, jossa hän haastatteli neljää Itä-Preussista kotoisin olevaa saksalaisnaista, jotka olivat nuorina tyttöinä joutuneet puna-armeijan joukkojen raiskaamiksi ja jotka sitten pian sodan jälkeen kuljetettiin Gulagin erityisen helvetilliseen etuvartioasemaan nro. 517, Petroskoin lähellä Karjalassa. Tuhannesta kyseiselle leirille kuljetetusta tytöstä ja naisesta 522 kuoli kuuden kuukauden kuluessa heidän saapumisestaan. Nämä naiset kuuluivat kymmeneen tuhansiin saksalaisiin siviileihin, miehiin ja naisiin, jotka karkotettiin länsivaltojen suostumuksella Neuvostoliittoon saksalaisten "luontoiskorvauksina" orjatyöstä. Yksi Gutmanin haastattelemissa naisista huomauttaa: "Vaikka Anne Frankin päiväkirja tunnetaan kaikkialla maailmassa, me kannamme muistojamme sydämissämme." Saksalaiset hyväntekijät perustivat hiljattain muistohautausmaan niille naisille, jotka menehtyivät orjakarsinassa nro 517."
[1]

"Hänen parhaan arvionsa mukaan noin kolme miljoonaa saksalaista, sotilasta ja siviiliä, kuoli tarpeettomasti vihollisuuksien virallisen päättymisen jälkeen. Miljoona heistä oli sotavankeina pidettyjä miehiä, joista suurin osa kuoli neuvostovankina. (Esimerkiksi Stalingradissa antautuneista 90 000 saksalaisesta vain 5 000 palasi koskaan kotimaahansa). Vähemmän tunnettu on tarina tuhansista saksalaisista vangeista, jotka kuolivat amerikkalaisessa ja brittiläisessä vankeudessa, kauheissa leireissä Reinin varrella, joissa ei ollut suojaa eikä juurikaan ruokaa. Toiset, jotka olivat onnekkaampia, raatoivat orjatyövoimana liittoutuneiden maissa, usein vuosia. Suurin osa niistä kahdesta miljoonasta saksalaisesta siviilistä, jotka menehtyivät sodan päätyttyä, oli naisia, lapsia ja vanhuksia - sairauksien, kylmyyden, nälän, itsemurhien ja joukkomurhien uhreja.

Meitä muistutetaan lakkaamatta Kolmannen valtakunnan sota-ajan keskitysleireistä. Mutta harvat amerikkalaiset ovat tietoisia siitä, että niinkin pahamaineiset leirit kuin Dachau, Buchenwald, Sachsenhausen ja Auschwitz pysyivät toiminnassa sodan päätyttyä, mutta nyt ne olivat täynnä saksalaisia vankeja, joista monet menehtyivät surkeasti. MacDonogh kertoo Yhdysvaltain valtiovarainministerin Henry Morgentaun kostonhimoisesta suunnitelmasta tehdä hävinneestä Saksasta köyhtynyt, nykyaikaisesta teollisuudesta riisuttu "paimentolaismaa", kuten myös kuin muista kansanmurhaohjelmista, joiden tarkoituksena oli nälkiinnyttää, steriloida tai karkottaa pommitetuista kaupungeista jäljelle jäänyt väestö. [2]

Ilja Ehrenberg - mies, joka keksi "kuusi miljoonaa uhria":

"Hän oli Neuvostoliiton ylin propagandisti toisen maailmansodan aikana. Hän oli pahamaineinen valehtelija ja patologinen hirviö. Hän oli juutalainen." "Mutta Ehrenburg oli kenties kaikkein tunnetuin toisen maailmansodan aikana harjoittamastaan ilkeän saksalaisvastaisesta vihapropagandasta. Siinä hän kehotti neuvostojoukkoja tappamaan kaikki kohtaamansa saksalaiset säälimättä." "Eräessä lehtisessä nimeltä "Tapa" Ehrenburg yllytti yksinkertaista venäläistä sotilasta kohtelemaan saksalaisia ali-ihmisinä. Viimeinen kappale päättyy:

"Saksalaiset eivät ole ihmisiä. Tästä lähtien sana 'saksalainen' on kauhein kirosana. Tästä lähtien sana 'saksalainen' iskee meihin lujaa. Meillä ei ole mitään keskusteltavaa. Me emme innostu. Me tappamme. Jos ette ole tappaneet vähintään yhtä saksalaista päivässä, olette tuhlannut päivänne ... Jos ette voi tappaa saksalaista luodilla, tappakaa hänet pistimellä. Jos teidän rintamapuolellanne on hiljaista eikä taisteluita ole, niin tappakaa saksalainen sillä välin ... Jos olette jo tappaneet saksalaisen, tappakaa toinenkin - mikään ei ole meistä haus Kempaa kuin kasa saksalaisten ruumiita. Älkää laskeko päiviä, älkää laskeko kilometrejä. Laskekaa vain yhtä asiaa: tappamienne saksalaisten määrää. Tappakaa saksalaiset! ... - Tappakaa saksalaiset! Tappakaa!"

"Tämä on tyypillistä sille patologisen vihan jatkuvalle ruokavaliolle, jota tämä juutalainen, turvallisesti kaukana rintamalta, ruokki miljoonille neuvostojoukoille." "Ehrenburgin uran huipennus tapahtui 22. joulukuuta 1944, kun tämä vihanhimoisen riivaaja mainitsi ensimmäisenä kabbalistisen luvun kuusi miljoonaa väitettyä juutalaista kansallissosialismin uhria ja otti sitten tämän luvun käyttöön neuvostopropagandassa. Sodan jälkeen hän liittoutui rotu- ja propagandatoverinsa Vasili (Iosif Solomonovitš) Grossmanin kanssa tuottaakseen fiktiivisen "Mustan kirjan" ja luodakseen perustan sille, mikä on tullut tunnetuksi nimellä "holokausti". [3]

[Eisenhowerin kuolemanleirit](#)

Yllä olevassa linkissä on yhteenveto juutalaisen kenraali Dwight David Eisenhowerin Saksan kansaan kohdistamista julmuuksista. Tämä on juutalaisen toimeenpanema kansanmurha ei-juutalaisia kansoja vastaan. Kirja: "Other Losses: An investigation into the mass deaths of German prisoners by the hands of the French and Americans after World War II" (Toronto: Stoddart, 1989), jonka on kirjoittanut James Bacque, käsittelee aihetta paljon yksityiskohtaisemmin ja paljastaa Eisenhowerin sellaisena kuin hän todella on – joukkomurhaajana ja yhtenä pahimmista sotarikollisista.

Lisälukemista:

James Bacque, Crimes and Mercies: The Fate of German Civilians Under Allied Occupation, 1944-1950 (Toronto: Little, Brown and Co., 1997)

Alfred-Maurice de Zayas, Nemesis at Potsdam (Lincoln, Neb.: 1990)

Alfred-Maurice de Zayas, A Terrible Revenge: The Ethnic Cleansing of the Eastern European Germans, 1944-1950 (New York: St. Martin's Press, 1994)

John Dietrich, The Morgenthau Plan: Soviet Influence on American Postwar Policy (New York: Agora, 2002)

Ralph Franklin Keeling, Gruesome Harvest: The Allies' Postwar War Against the German People (IHR, 1992). Originally published in Chicago in 1947.

Giles MacDonogh, After the Reich: The Brutal History of the Allied Occupation (New York: Basic Books, 2007)

[Morgenthau-suunnitelma \(AKA Juutalaisten suunnitelma vapauttaa maailma saksalaisista\)](#)

Yllä olevalla YouTube-videolla on tiivistelmä juutalaisten suunnitelmasta tuhota saksalaisten lisäksi myös venäläiset - totaalinen kansanmurha.

Juutalaisten agendan suunnitelma löytyy juutalaisesta/kristillisestä Raamatusta. Tämän pahimman ja kauhistuttavimman teoksen vuoksi, joka väittää olevansa "Jumalan sana", hengellinen tieto on järjestelmällisesti poistettu ja korvattu kuvitteellisilla juutalaisilla hahmoilla, paikoilla ja muilla arkkityypeillä. Keskierto, harhainen kristitty, joka sitoutuu tähän energiaan palvomalla ja uskomalla, asettaa itsensä psyykkiseksi vastaanottimeksi. Sanalla sanoen... "Jumala" ja "Paholainen" ovat päinvastaisia.

[Kristinuskon paljastaminen](#)

[Pyhä Raamattu: kaavio ei-juutalaisten massamurhaamiselle ja tuhoamiselle.](#)

Viitteet:

[1] [The Gulag: Communism's Penal Colonies Revisited](#)

[2] [British Historian Details Mass Killings and Brutal Mistreatment of Germans at the End of World War Two](#)

[3] [Ilya Ehrenberg - The Man Who Invented The 'Six Million'](#)

Holokaustihuijaus – kuuden miljoonan valhe

Sen lisäksi, että niin kutsuttu "holokausti" on matemaattisesti mahdoton, tämä hirvittävä huijaus on ollut merkittävä harhautus kommunistien tekemien todellisten joukkomurhien, kidutusten ja kansanmurhien sijaan. Kommunismin, joka on orjatyövaltion luomista, keksivät juutalaiset, ja sitä edistävät ja valvovat juutalaiset. Juutalaiskommunismi on murhannut miljoonia ja taas miljoonia viattomia ihmisiä, joista suurin osa on ollut ei-juutalaisia. Silti, koska myös tiedotusvälineet ovat juutalaisten hallinnassa [96 prosenttia], kommunismin todellisista kauhuista on julkistettu hyvin vähän. Niin sanottu "holokausti", josta juutalaiset aina valittavat, on todistetusti valetta. Katso tämän artikkelin lopussa oleva linkki "Orjatyövoima Neuvosto-Venäjällä", josta voit lukea todellisista keskitysleireistä. Seuraava on ote Ben Klassenin kirjoituksista. Tämä on kirjoitettu valkoiselle yleisölle, mutta se koskee KAIKKIA ei-juutalaisia, väristä riippumatta:

Suuren valheen mestarit

Juutalaiset ovat käyttäneet taitavasti "Ison valheen" tekniikkaa historiallisen olemassaolonsa alusta lähtien. Viimeisten 5 000 vuoden aikana heistä on tullut tuon tekniikan ylivertaisia mestareita. Heidän uskontonsa perustuu siihen, heidän varallisuutensa perustuu siihen, ja itse asiassa he ovat olemassaolonsa velkaa sille asiantuntemukselle, jolla he ovat manipuloineet valheita hyväuskoiselle ja (enimmäkseen) paha aavistamattomalle maailmalle.

Vuosien mittaan juutalaiset ovat levittäneet miljoonia valheita, joista jotkut ovat palvelleet väliaikaista tarkoitusta, kun taas jotkut ovat säilyneet tuhansia vuosia. Jotkut ovat olleet tehottomia, kun taas toiset ovat olleet menestyksekkäitä yli heidän vilsimpienkin unelmiensa.

He keksivät kristinuskon huijauksen

Epäilemättä heidän kaikkien aikojen menestynein valheensa on ollut kristinuskon keksiminen ja tämän tuhoisan uskontunnustuksen myyminen alun perin heidän verivihollisilleen, roomalaisille. Tuo valhe on aiheuttanut mittaamatonta vahinkoa ei-juutalaisille, ja tämän aivokuumeen virus on yhä tänäkin päivänä virulentti. Haluamme nyt kuitenkin tutkia juutalaisten nykyaikaista keksintöä, jonka he ovat lanseeranneet tuhoisalla tehokkuudella, ja se on valhe, jonka mukaan saksalaiset kaasuttivat, polttivat uuneissa tai muuten tuhosivat kuusi miljoonaa juutalaista toisen maailmansodan aikana.

Kuuden miljoonan valhe

Niin tehokkaasti he ovat propagoineet ja levittäneet tätä valhetta kaikkialla maailmassa jättimäisen propagandakoneistonsa avulla, että useimmat herkkäuskoiset ei-juutalaiset (ajattelematta) reagoivat tunteella: "sen täytyy olla totta, tai miksi he tekisivät niin kauhean syytöksen?". Jälleen kerran, pieni tutkimus ja tosiasioiden tarkastelu osoittavat helposti, kuinka naurettava tämä syytös todella on.

Ei todisteita, ei todistajia

Ensinnäkään, kuten kristinuskon huijauksen kohdalla, ei ole mitään todisteita, jotka tukisivat väitteitä siitä, että Hitler tai Saksan hallitus tai joku sen virkamies olisi koskaan kannattanut juutalaisten tuhoamispolitiikkaa. Vaikka juutalaiset ovat kirjoittaneet aiheesta tuhansia artikkeleita ja kymmeniä kirjoja, kun näitä kirjoittajia on kuulusteltu ja ristikuulusteltu, yksikään heistä ei ole nähnyt yhtäkään uunia, kaasukammiota eikä mitään todellisia tuhoamistoimia. He eivät myöskään pysty esittämään yhtään silminnäkiä, joka olisi nähnyt mitään tällaista tapahtumaa. Kun heidät saadaan kiinni, he sanovat poikkeuksetta, että heille "kerto" joku myyttinen henkilö, joka on "nyt kuollut", tai että he ovat "lukeneet siitä", tai että ne ovat kuulopuheita. Kukaan ei pysty esittämään elävää silminnäkiä, ei nyt eikä aiemmin.

Ei tällaisia käskyjä, ei tällaista politiikkaa:

Huolimatta tuhansista natsiasiakirjoista, jotka saatiin haltuun ehjinä, ei ole yhtään sellaista käskyä, toimeksiantoa tai poliittista asiakirjaa, joka suosittelisi, määräisi tai ehdottaisi juutalaisten tuhoamista, joko joukoittain tai yksittäin. Kun kirjallisuutta on tutkittu, se perustuu väitteisiin, joiden mukaan tällaiset käskyt annettiin "suullisesti" tai että ne voitiin "lukea rivien välistä" tai muihin vastaaviin perusteettomiin väitteisiin.

Tarkoituksena oli riistää juutalaisilta heidän suunnaton valtansa

Tosiasia on, että Hitlerillä tai Saksan hallituksella tai sen millään osastolla ei koskaan ollut sellaista politiikkaa. Siitä ei ole epäilystäkään, että saksalaiset ymmärsivät juutalaisten olevan heidän keskuudessaan täydellinen onnettomuus. He halusivat juutalaiset pois, ja heidän politiikkansa oli riistää heiltä valta ja kannustaa heitä muuttamaan muualle. Kun saksalaiset ottivat käyttöön Nürnbergin rotulakeja, he kielsivät juutalaisilta kaikki asemat tiedotusvälineissä, yliopistoissa ja kouluissa, hallituksessa, pankkialalla ja muissa valta-asemissa, joita he olivat aiemmin hallinneet. Tämä, ja se vihamielisyys, jota Saksan kansa sai aikaan, kun se vihdoinkin tunnusti juutalaiset rappeuttaviksi loisiksi, rohkaisivat juutalaisia lähtemään maasta ja etsimään vihreämpiä laitumia muualta.

Puhdistukseen heidän kansakuntansa

Saksalaiset tekivät kaikkensa auttaakseen ja rohkaistakseen juutalaisia siirtolaisuuteen. He odottivat innolla päivää (kuten meidänkin pitäisi), jolloin heidän maansa olisi "Judenrein" eli puhdistettu juutalaisista. He neuvottelivat Ison-Britannian kanssa auttaakseen heitä muuttamaan Palestiinaan, joka tuolloin (1930-luvulla) oli vielä Britannian mandaattialue. Britit eivät olleet tässä kovin yhteistyöhaluisia, mutta yhä useammat muuttivat Palestiinaan, arabien suureksi harmiksi. Göringin johtama Saksan hallitus yritti myös auttaa juutalaisten kotimaan perustamisessa Madagaskarin suurelle saarelle Afrikan rannikolla.

Sionistinen liike

Juutalaiset itse olivat keskustelleet Madagaskarin ajatuksesta eri tavoin kasvavassa sionistisessa liikkeessä. Theodore Hertzl, jota pidetään sionistisen liikkeen isänä, ehdotti tällaista suunnitelmaa jo vuonna 1896. Juutalaisten keskuudessa Madagaskarista oltiin eri mieltä: jotkut kannattivat sitä, jotkut Palestiinaa. Joka tapauksessa saksalaiset tekivät kaikkensa löytääkseen juutalaisille vaihtoehdoisen kotimaan, vaikka Palestiinan ja Madagaskarin hanke ei toteutunutkaan lyhyen ajan kuluessa ennen sotaa.

"Juutalaisten taivas" Yhdysvalloissa

Ylivoimaisesti suurin osa juutalaisista muutti maailman juutalaisparatiisiin eli Yhdysvaltoihin, jossa heidän sukulaisensa jo ryöstivät maata ja nauttivat maitoa ja hunajaa.

Holokaustiväitteet ovat fantastinen valhe

Faktat ovat seuraavat: Saksassa oli vain 500 000 juutalaista, kun Hitler nousi valtaan. Suurin osa heistä muutti Yhdysvaltoihin ennen vuotta 1939. Hitlerin armeijan koko sodan aikana miehittämällä alueella ei koskaan ollut yli kolmea miljoonaa juutalaista, joten oli tietenkin fyysisesti mahdotonta, että he olisivat tappaneet kuusi miljoonaa. Kuten jo todettiin, ei ole mitään todisteita siitä, että saksalaiset olisivat koskaan ehdottaneet, hyväksyneet tai harkinneet tällaista tuhoamispolitiikkaa.

Juutalaiset julistivat sodan Saksalle

Jo ennen sodan alkua juutalaiset johtajat olivat jo vuosia aikaisemmin julistaneet maailmanlaajuisesti, että maailman juutalaisuus oli sodassa Saksaa vastaan ja että he käyttäisivät valtavaa taloudellista, moraalista ja poliittista valtaansa Hitlerin ja natsi-Saksan tuhoamiseksi. Heidän joukossaan tärkein oli sionistijohtaja Chaim Weizmann, joka julisti näin 5. syyskuuta 1939. Koko maailman juutalaisuus tuki häntä innokkaasti tässä julistuksessa. Koska sota-aikana on ollut tapana internoida turvallisuussyistä vihollisia ja kumouksellisia ulkomaalaisia, saksalaiset

internoivat suurimman osan mutta eivät kaikkia alueellaan olevia juutalaisia. Varmasti Yhdysvallat ja Kanada tekivät samoin jopa syntyperäisille japanilaisille pelkästään heidän ihonvärinsä ja syntyperänsä perusteella. Lisäksi se tehtiin varmasti paljon vähemmän provosoivasti, koska syntyperäiset japanilaiset olivat Yhdysvaltain tai Kanadan kansalaisia eivätkä he olleet ilmaisseet vihamielisyyttä synnyinmaitaan kohtaan. Kun taas useimmat amerikanjapanilaiset olivat lojaaleja Yhdysvalloille, heidät karrattiin pois maatiloiltaan Kaliforniassa ja muualla, ja he menettivät yleensä tilansa lopullisesti sodan päätyttyä.

Juutalaiset olivat vaarallisia muukalaisia vihollisia

Saksalaiset kuitenkin internoivat juutalaisia internointileireille samalla tavalla kuin Yhdysvallat ja Kanada tekivät japanilaisille. Saksalaisilla oli varmasti yhtä paljon tai enemmän syytä tehdä niin kuin Kanadalla tai Yhdysvalloilla. Saksalaiset tekivät niin myös muille ulkomaalaisille ja kumouksellisille, joita pidettiin turvallisuusriskeinä ja vaarallisina sotatoimille. Yksi ero oli se, että Saksassa internoidut laitettiin töihin tehtaisiin, jotka joko olivat olemassa siellä, minne leirit perustettiin, tai tehtaita rakennettiin leireille.

Heitä kohdeltiin inhimillisesti

Internoituja kohdeltiin hyvin ja heidät ruokittiin hyvin ottaen huomioon Saksan niukkenevat resurssit. Usein heidän annoksensa ylittivät saksalaisten itsensä saamat annokset. Juutalaistilastot vahvistavat valheen. Lisätodisteena kuuden miljoonan valheesta voimme tarkistaa juutalaisten omiensa keskuudessa julkaisemat tilastot. Vuoden 1938 Maailman almanakassa maailman juutalaisten määräksi ilmoitetaan 16 588 259. Sodan jälkeen juutalaisten omistama New York Times arvioi maailman juutalaisten määräksi vähintään 15 600 000 ja enintään 18 700 000. New York Timesin kahden jälkimmäisen luvun keskiarvo olisi noin 17 100 000. Näin ollen on täysin mahdotonta, että 6 000 000 juutalaista olisi voitu tuhota ja saada väkiluvussa nettovoitto lyhyessä kahdeksan vuoden ajassa.

Juutalaiset olivat toisen maailmansodan suuri voittaja

Se siitä tilastoista. Voisimme siteerata monia muitakin, jotka johtavat samaan johtopäätökseen: Kuusi miljoonaa on suuri valhe. On totta, että sodan aikana kuoli paljon ihmisiä. Kaikkiaan 2 050 000 saksalaista siviiliä kuoli liittoutuneiden ilmahyökkäyksissä ja sodan jälkeisissä pakkokarkotuksissa. Jopa joitakin juutalaisia tapettiin. Mutta suhteellisesti ottaen he pärjäsivät paremmin ja heidän tappionsa olivat vähäisemmät kuin muiden taistelijoiden, varsinkin kun otetaan huomioon, että koko kauhea konflikti oli juutalaisten alulle panema, juutalaisten keksimä ja juutalaisten yllyttämä ja provosoima. Heidän tappionsa olivat varmasti vähäisiä, kun otetaan huomioon, että he olivat tämän kauhean sodan pääaiheuttajia ja ainoat hyötyjät. Sodan, jota ei-juutalaiset kävivät ei-juutalaisia veljiään vastaan, ja kaikki tämä juutalaisten suunnattoman ahneuden ja hyödyn tavoittelun nimissä.

Jos kuuden miljoonan huijaus ei perustu mihinkään tosiasioihin, herää kysymys, miksi juutalaiset halusivat levittää niin ilkeää ja kauheaa valhetta?

Juutalaiset ovat hyötyneet valtavasti

Vastaus on: Juutalaiset ovat hyötyneet komeasti tästä hirvittävästä valheesta, kuten heillä on taito tehdä useimpien levittämiensä valheiden kohdalla.

1. Se herätti maailmalla sympatiaa juutalaisia kohtaan, vaikka maailman olisi pitänyt olla (ja Hitlerin ansiosta osittain olikin) varuillaan tämän maailmanlaajuisen loisen vaarallisesta ja tuhoisasta luonteesta.

2. Se toimi moraalisenä keppihevosenä ja propagandavipuna, jonka avulla he ovat kiristäneet Saksan kansalta 12 miljardia dollaria "hyvityksinä" Israelille ja "korvauksina" yksittäisille

juutalaisille vaatijoille. Tällaisten vaatimusten mielettömyyttä voi arvostaa vain, kun otetaan huomioon, että monet nykyiset saksalaiset veronmaksajat, jotka eivät olleet edes syntyneet silloin, kun väitetyt rikokset oletettavasti tehtiin, maksavat "korvauksia" valtiolle (Israelille), jota ei tuolloin ollut edes olemassa. Lisäksi juutalaisten korvausvaatimusten esittäjien luettelo on nyt, yli 35 vuotta myöhemmin, noussut huikeaan 3 375 000:een, kun Saksassa oli vuoden 1939 jälkeen alle 200 000 juutalaista.

Koska juutalaisten on ollut niin helppoa ryöstää saksalaisia niin kutsuttujen "korvausten" avulla, Länsi-Saksan hallitusta vastaan rekisteröityjen kantajien määrä on kolminkertaistunut viimeisten kymmenen vuoden aikana. Mikään ei voisi olla tuhoisampi todiste kuuden miljoonan valheen julkeasta röyhkeydestä.

3. Kuuden miljoonan valhe on ollut voimakas propagandaväline, jonka avulla juutalaiset pystyivät varastamaan Palestiinan arabeilta vuonna 1948 ja perustamaan rosvovaltion Israelin. Kuuden miljoonan valheen ansiosta juutalaisilla oli hämmennyneen maailman, erityisesti juutalaisten saastuttaman Yhdysvaltojen, tuki ja siunaus.

4. Kuuden miljoonan valheella on ollut tuhoisa vaikutus Saksan kansan häpäisemiseen ja mustamaalaamiseen. Vaikka saksalaisia pitäisi kunnioittaa siitä jalosta taistelusta, jonka he kävivät paljastaakseen ja ravistellakseen pois maailmanlaajuisen juutalaisvaivan, voimakkaat ja tehokkaat juutalaisten propagandaverkostot ovat kuvanneet saksalaiset roistoina hyväuskoisen maailman silmissä.

5. Se on koonnut ja yhdistänyt maailman juutalaisia niin kuin mikään muu ei ole tehnyt viimeiseen tuhanteen vuoteen. Vaikka suurin osa juutalaisista tietää, että se on inhottava valhe, he jankuttavat siitä jatkuvasti keskenään (ja myös ulkomaailmalle), kunnes heidän oma valheensa on hypnotisoinut heidät niin, että siitä tulee itse asiassa osa heidän uskontoaan. Tältä likaiselta pohjalta juutalaiset itse ovat keränneet valtavia rahasummia ja perustaneet satoja järjestöjä.

Holokaustin valhe - juutalaisten iskulause

Tästä valheesta on siis tullut nykypäivän juutalaisten iskulause, jatkoa heidän myrskyisän historiansa vanhimmalle valheelle, nimittäin sille, että juutalaiset ovat vainottu rotu. Se on tehnyt heille ihmeitä. Se on ollut kaksiteräisenä miekkana tuhoisan tehokas. Se on tuhonnut kaikki valkoisen rodun yritykset säilyttää oma rodullinen koskemattomuutensa tai edes minkäänlaisen nationalismin. Toisaalta se on tehnyt juutalaisista fanaattisen kansallismielisiä, kun kyse on Israelista, ja fanaattisen rasistisia, kun kyse on sionismista tai juutalaisrodusta.

Juutalaiset ovat nyt voimakkaampia kuin koskaan

Tästä turmeltuneesta kuuden miljoonan uhrin valheesta on tullut niin voimakas työkalu, että yksilöiden lisäksi myös kansakuntien hallitukset taipuvat sen edessä juutalaisten ottaessa ohjat käsiinsä ja vaimentaessa kaiken opposition. Tohtori Max Nussbaum, Berliinin juutalaisyhteisön entinen päänäkö, kehuskeli avoimesti 11. huhtikuuta 1953: "Juutalaisen kansan asema maailmassa on nykyään valtavista menetyksistään huolimatta kymmenen kertaa vahvempi kuin kaksikymmentä vuotta sitten."

Hän on oikeassa puolet väitteestään. He eivät kärsineet "valtavia tappioita", mutta he ovat kymmenen kertaa vahvempia kuin ennen tuota veristä, veljienmurhaavaa holokaustia, jota kutsutaan toiseksi maailmansodaksi ja jonka juutalaiset itse lietsoivat ja provosoivat. Suurimman osan tästä lisääntyneestä voimasta he ovat saaneet halveksittavan kuuden miljoonan valheen ansiosta.

Ruumiit, jotka olivat raihnaisia [äärimmäisen laihoja], olivat LAVANTAUDIN seurausta.

Lavantauti on tauti, joka johtuu täistä. Se aiheuttaa vakavan, jatkuvan, vetisen ripulin, ja se johtaa hyvin nopeasti laihtumiseen. Se on yleistä paikoissa, joissa on paljon ihmisiä yhdessä, kuten keskitysleireillä. Kuolleet ruumiit paisuvat yleensä keuhkoihin ja suolistoon jääneiden luonnollisten kaasujen vuoksi. Jos ruumiit olisi "kaasutettu", kuten juutalaiset väittävät, ne olisivat olleet paisuneita.

Lisäksi monien vankien päät oli ajeltu kaljuksi; tämä oli yritys pelastaa heidän henkensä, koska täitä oli epidemia ja täit elävät isäntänsä hiuksissa. Jos nämä olivat "kuolemanleirejä", miksi vaivautua pelastamaan heitä? Kenkäpinot johtuivat siitä, että vangeille annettiin kenkiä, jotta heidän jalkansa pysyisivät paremmassa kunnossa ja olisivat hygieenisempiä.

Sodan loppupuolella liittoutuneiden pommitukset rautateitä ja muita kuljetusvälineitä vastaan estivät ruoan pääsyn vangeille, ja monet kuolivat nälkään lavantautiepidemian myötä. Jos katsot tarkkaan ja olet tarkkaavainen, huomaat, että melko monet vangit eivät itse asiassa olleet laihoja ja laihdutettuja, vaan terveitä sodan lopussa. Joihinkin leireihin tauti iski kovemmin kuin toisiin.

Juutalaiset syyttävät ei-juutalaisia kaikesta mitä he ovat ja tekevät. Tämä ei eroa kristinuskon huijauksesta, jossa kaikesta, mitä juutalaiset ovat ja tekevät, syytetään Saatanaa. Saatana ei ole koskaan valehdellut kenellekään, eikä hän ole koskaan murhannut ketään, kun otetaan huomioon heidän raamatussaan olevat tarinat. Silti häntä syytetään kaikesta. Kun olet tietoinen juutalaisten taktiikoista ja juonista, avautuu aivan uusi maailma, jossa voit nähdä totuuden ja erottaa totuuden valheista. Juutalainen Jehova, EI Saatana, oli "murhaaja ja valehtelija alusta alkaen".

Mitä tulee todellisiin keskitysleireihin [gulageihin], totuus on hyvin, hyvin traaginen. Koko kansanmurhan ja rodullisen ylivertaisuuden ajatus on juutalainen, EI pakanallinen. Saatana jopa mainitsi minulle, kuinka paljon Venäjän kansa on kärsinyt kauheasti juutalaisten [kommunismien] vallan alla. Alla on pdf-tiedosto hyvin vanhasta kirjasta, joka paljastaa Stalinin aikakauden julmuudet entisessä Neuvostoliitossa. Josef Stalin [oikealta nimeltään József Dugasvilli], oli georgialainen juutalainen. Dugasvilli tarkoittaa georgian kielellä 'juutalaisen poika'. [Hänen sadistinen apurinsa Lavrenti Beria oli myös georgialainen juutalainen].

"Amerikkalaiset sanomalehdet väittävät, että Stalin on ennalta määrätty pelastamaan kristinuskon."
-Tri. Josef Goebbels
The Goebbels Diaries, toimittanut ja kääntänyt Louis P. Lochner © 1971.

Stalin joukkomurhasi miljoonia ja taas miljoonia viattomia miehiä, naisia ja lapsia - venäläisiä, ukrainalaisia ja muita. Monista murhista, kuten Katynissa tapahtuneista, syytettiin Hitleriä, mutta totuus on tullut julki. Katynista ja siitä, miten Stalin määräsi sen, on tehty elokuva. Stalinin kuoleman jälkeen 1950-luvulla hänen rikoksensa olivat niin hirvittäviä, että hänen seuraajansa, Neuvostoliiton pääministeri Nikita Hruštšov, poistatti Stalinin ruumiin korkean profiilin alueelta: "Kun Nikitasta tuli Neuvostoliiton johtaja, hän aloitti jotakin, jota hän kutsui "de-stalinisaatioksi". Vuoden 1956 alussa hän poisti kaikki Josif Stalinin julisteet ja patsaat. Lisäksi hän siirsi Stalinin haudan paikkaan, jossa ihmiset eivät nähneet sitä, ja hautasi sen kolmen metrin syvyyteen.

Hruštšov pohti Stalinia muistelmissaan:

"Stalin kutsui kaikkia, jotka eivät olleet hänen kanssaan samaa mieltä, "kansan viholliseksi". Hän sanoi, että he halusivat palauttaa vanhan järjestyksen, ja tätä varten "kansan viholliset" olivat liittoutuneet kansainvälisesti taantumuksen voimien kanssa. Tämän seurauksena useita satojatuhansia rehellisiä ihmisiä menehtyi. Kaikki elivät noina päivinä pelossa. Kaikki odottivat, että milloin tahansa keskellä yötä koputettaisiin oveen, ja tämä koputus osoittautuisi kohtalokkaaksi..."

"Vuoden 1955 loppuun mennessä tuhannet poliittiset vangit olivat palanneet kotiin ja kertoivat kokemuksistaan gulagien työleireillä. Jatkuva väärinkäytösten tutkinta toi Stalinin seuraajien tietoon Stalinin rikosten koko laajuuden."

Yllä olevat lainaukset Wikipedian artikkeleista Josef Stalin ja Nikita Hruštšov.

Useimmat ihmiset eivät tietenkään tiedä tai kuule näistä asioista ja siitä, kuinka monet maailman osat ovat kärsineet kauheasti juutalaiskommunismilla [Kiina on nykyään räikeä esimerkki orjatyövoimaa käyttävistä tehtaineen... kiinalaiset työläiset eivät saa juuri mitään; amerikkalaiset ja muut Kiinan ulkopuoliset juutalaiset, jotka omistavat nuo tehtaot ja yhtiöt, tienaa triljoonia dollareita]. Juutalaiset ovat liian kiireisiä rummuttaessaan valheellista holokaustia kansan mieliin saadakseen sympatiaa ja sääliä ja erikoisoikeuksia, ja suuri yleisö on harhautettu pois TODELLISISTA julmuuksista.

Lukekaa todellisista keskitysleireistä, jotka kaikki olivat juutalaisten ylläpitämiä ja johtamia:

[Slave Labor in Soviet Russia.pdf](#)

[Gulag: Kommunismilla rangaistussiirtokunnat uudelleen tarkasteltuna](#)

ALLA ON LINKKEJÄ, JOTKA ANTAVAT RUNSASTI TODISTEITA SIITÄ, ETTÄ "HOLOKAUSTI" ON VALHE:

[David Cole Auschwitzissa: jopa juutalainen myöntää ja todistaa, että "holokausti" on valhe!](#)

<https://www.holocaustdenialvideos.com/>

[Holokaustin kieltävät videot: 9 tuntia ilmaisia Internet-videoita, jotka todistavat holokaustin olevan huijaus](#)

[Holohuijauksesta selvinneet, jotka todella kertovat totuuden \[Youtube-video\]](#)

[Linkki ilmaisiin PDF-e-kirjoihin, jotka todistavat, ettei "holokaustia" ole koskaan tapahtunut](#)

[Freies Herunterladen von Büchern Deutschsprachiges Material](#)

[Institute for Historical Review'lla on myös monia erittäin informatiivisia artikkeleita, jotka koskevat totuutta siitä, mitä toisessa maailmansodassa todella tapahtui](#)

Israelin uhka tänään

Kuka todella muodostaa suurimman ydinuhan maailmalle? Iran - ydinsulkusopimuksen jäsen, joka tekee yhteistyötä Kansainvälisen atomienergiajärjestön kanssa? Vai Israel - joka kieltäytyy allekirjoittamasta sopimusta ja kieltäytyy edes myöntämästä, että sillä on ydinaseita? Tarkastellaanpa ydinaseita, joita Israelilla uskotaan olevan: Jopa 400 atomi- ja vetypommia, mukaan lukien megatonnin lämpöydinaseet, erilaisia järjestelmiä, mukaan lukien neutronipommit, taktiset ydinpommit ja matkalaukkuydinaseet, toimitusmekanismit, mukaan lukien mannertenväliset Jericho-ohjukset, joiden kantama on 11 500 kilometriä, ja merellä olevat toisen iskun valmiudet, jotka perustuvat sukellusveneestä laukaistaviin ydinkäyttöön soveltuviin risteilyohjuksiin. Israelin valtava ydinasearsenaali on jyrkässä vastakohtassa Iranin ydinaseiden olemattomuuden kanssa. Iran on johdonmukaisesti kiistänyt ydinaseiden kehittämisen, mutta Israel on toistuvasti uhannut maailmaa ydinaseilla. Israel noudattaa strategiaa, joka tunnetaan nimellä "Simsonin vaihtoehto", jonka mukaan kaikkiin Israeliin kohdistuviin uhkauksiin vastataan massiivisella ydinkärjellä. Simson (eng. Samson) on Raamatun hahmo, joka tuhosi filistealaisten temppelin ja tappoi itsensä ja tuhansia filistealaisia vihollisia.

Seymour Hershin kirjassa "The Samson Option" eräs israelilaisvirkailija toteaa: "Muistamme yhä Auschwitzin ja Treblinkan hajun. Seuraavalla kerralla otamme teidät kaikki mukaan." Kenraali Moshe Dayan, Israelin ydinohjelman johtava edistäjä, totesi: "Israelin täytyy olla kuin hullu koira, liian vaarallinen vaivattavaksi."

Martin Van Creveld, Jerusalemin heprealaisen yliopiston sotahistorian professori, sanoi: "Useimmat Euroopan pääkaupungit ovat ilmavoimiemme [Israelin] kohteita... Meillä on kyky kaataa maailma mukanamme. Ja voin vakuuttaa teille, että se tapahtuu ennen kuin Israel tuhoutuu."

Israelilainen ilmiantaja Mordechai Vanunu väitti, että Israel kiristää maailmaa kyvyllään "pommittaa mitä tahansa kaupunkia ympäri maailmaa, eikä vain Euroopan vaan myös Yhdysvaltojen kaupunkeja". Israelin uhkaukset ennaltaehkäisevistä hyökkäyksistä muihin maihin ovat lisääntyneet sen jälkeen, kun Iran alkoi rikastaa uraania ydinenergiaohjelmaansa varten. Vaikka on epätodennäköistä, että Israel uskoo tosissaan Iranin hyökkäävän sen kimppuun - Iran tietää, että se todennäköisesti tuhoutuisi, jos se uskaltaisi hyökätä Israelin kimppuun millä tahansa aseistuksella - Israel ei voi sietää ydinaseistetun Iranin mahdollisuutta.

Mikä tahansa haaste Israelin ydinhegemoniaan voisi heikentää sen kykyä käyttää ydinuhkaa pitääkseen kiinni varastetuista palestiinalaisalueista. Ydinaseistettu Iran saattaisi saada Israelin kansalaiset lähtemään maasta ja sen miehitytyiltä alueilta. Investoinnit voisivat vähentyä, mikä vähentäisi Israelin laittoman laajentumisen rahoittamiseen ja ylläpitämiseen tarvittavaa rahoitusta. Israelin suuren ydinasevaraston ja sen tosiasian, että monet korkea-arvoiset israelilaiset ovat ilmoittaneet, että maa on täysin valmis käyttämään niitä, jos se joutuu uhatuksi, pitäisi huolestuttaa kaikkia. Israel ja sen uuskonservatiiviset ja sionistiset liittolaiset Yhdysvaltain hallituksessa ovat paljon vakavampi uhka maailmanrauhalle kuin Iran.

Otettu osoitteesta:

<https://www.resistradio.com/updates/israels-nuclear-holocaust>

Adolf Hitler: rauhan mies



"Tämä sota sysää meidät vuosia taaksepäin rakentavassa työssämme. Se on valitettavaa. Minusta ei tosiaankaan ole tullut Suur-Saksan valtakunnan kansleria, jotta voisin käydä sota!" - Adolf Hitler, 1940

"Pääministeri Neville Chamberlain sanoi Yhdysvaltain suurlähettiläälle Joseph Kennedylle, että syy siihen, miksi hän oli ryhtynyt sotaan Saksaa vastaan, oli se, että "Amerikka [MINUN HUOMAUTUKSENI* juutalaisten hallitsema] ja maailman juutalaiset" olivat painostaneet häntä. Kennedy kertoi tämän myöhemmin amiraali James Forrestalille, joka kirjasi sen päiväkirjaansa: "Ranskalaiset ja britit eivät olisi tehneet Puolasta sodan syytä ilman Washingtonin jatkuvaa painostusta", Forrestal tiivistä Kennedyn muistelun [The Forrestal Diaries, merkintä 27. joulukuuta 1945].

Jos Hitler olisi ollut sellainen hirviö kuin juutalaiset valehtelevat ja väittävät hänen olleen, hän olisi ehkä voittanut sodan. Hitler osoitti armoa koko brittiarmeijalle Dunkirkissa ja käski henkilökohtaisesti kenraaleitaan lopettamaan hyökkäyksen ja sallimaan englantilaisten lähteä. Hitler säästi vihollisiaan, vaikka hän olisi voinut tappaa heidät kaikki. Aiemmin ja vielä Hitler oli työskennellyt kellon ympäri saadakseen rauhan Englannin kanssa. Monet Englannin ei-juutalaiset, mukaan lukien kuninkaallisen perheen jäsenet ja jopa kuuluisa T. E. Laurence "of Arabia" olivat natsimyönteisiä. Laurence murhattiin matkalla tärkeään kokoukseen, jonka tarkoituksena oli auttaa saamaan aikaan rauhansopimus Saksan kanssa ennen sota.



Rudolf Hess (kuvassa) teki myös kohtalokkaan matkan Britanniaan vuonna 1941 tavatakseen englantilaisen aateliston ja hallituksen rauhanmielisiä jäseniä ja tuodakseen rauhan näiden kahden kansakunnan välille, missä hän jäi kosher Churchillin salaisen poliisin vangiksi ja vietti loppuelämänsä yksinäisessä vankisellissä:
"Hess oli merkittävä henkilö natsi-Saksassa ja toimi Adolf Hitlerin sijaisena natsipuolueessa. Neuvostoliiton kanssa käytävän sodan aattona hän lensi Skotlantiin yrittäen neuvotella rauhasta, mutta hänet pidätettiin. Hänet tuomittiin Nürnbergissä elinkautiseen vankeuteen, jossa hän kuoli [murhattiin] vuonna 1987." "Tuloni Englantiin tällä tavoin on, kuten ymmärrän, niin epätavallinen, ettei kukaan helposti ymmärrä sitä. Jouduin hyvin vaikean päätöksen eteen. En usko, että olisin voinut päätyä lopulliseen valintaani, ellen olisi jatkuvasti pitänyt silmiäni edessä näkyä

loputtomasta jonosta lasten arkkuja, joiden takana oli itkeviä äitejä, sekä englantilaisia että saksalaisia, ja toista jonoa arkkuja, joissa oli äitejä, joiden takana oli surevia lapsia."

- Rudolf Hessin lausunto 10. kesäkuuta 1941, lainattu teoksessa Rudolf Hess: Prisoner of Peace [1982], kirjoittanut Ilse Hess [hänen vaimonsa].

"Olin epäluuloinen useista syistä... olihan Hess, jota oli pidetty Spandaun vankilassa lähes 30 vuotta, tuolloin jo 93-vuotias ja hauras. Epäilin, että hänellä ei ollut voimia tappaa itseään narulla, joka kummastakaan päästä ei ollut kiinnitetty mihinkään."

- Everstiluutnantti Eugene K. Bird Hessin kuolemasta Deutsche Presse-Agentur -lehden toimittajalle, siteerattu artikkelissa "Former governor of Spandau Prison dies in Berlin", Expatica [7. marraskuuta 2005].

"Juutalaiset murhasivat Hessin 'viedäkseen työnsä loppuun' ja poistaakseen kaikki, jotka saattoivat olla vielä elossa kertomassa totuutta."

Hitler kielsi myös kemiallisten aseiden käytön eikä sallinut ydinaseiden luomista, koska hän inhosi ja kauhistui sellaista. Hitler oli rintamalla taistelevana sotilaana [korkeasti palkittu urheudesta] koko Suuren sodan ajan ja tiesi omakohtaisesti, millaisia tällaiset juutalaisten [kaasuaseiden luoja oli juutalainen kemisti] luomat aseet olivat. Hän, kuten miljoonat muutkin miehet, haavoittui tällaisista aseista. Atomiaseiden luoja oli juutalainen.

Alla on osittainen luettelo juutalaisista, jotka olivat suoraan mukana Manhattan-projektissa. Juutalaisia oli mukana atomipommin tutkimuksessa, rakentamisessa ja käytön puoltamisessa kaikilla tasoilla paljon enemmän kuin tässä voidaan luetella.

- J. Robert Oppenheimer [amerikanjuutalainen] - tieteellinen johtaja - projekti "Y".
- Frank Oppenheimer [amerikanjuutalainen] - J. Robert Oppenheimerin veli ja avustaja.
- Albert Einstein [saksalaissyntyinen juutalainen] - hankkeen konsultti.
- Niels Bohr [tanskalaissyntyinen juutalainen] - hankkeen konsultti.
- Leó Szilárd [unkarilaissyntyinen juutalainen] - ryhmänjohtaja - metallurgian laboratorio.
- Nicholas Kürti [unkarilaissyntyinen juutalainen] - työskenteli Franz Eugen Simonin [saksassa syntynyt juutalainen] kanssa ja kehitti menetelmän uraani 235:n erottamiseksi raa'asta uraanimalmista.
 - David Bohm [amerikanjuutalainen] - Suoritti teoreettisia laskelmia kalutroneja varten Oak Ridgen Y-12-laitoksessa, jota käytettiin uraanin sähkömagneettiseen rikastamiseen Hiroshimaan vuonna 1945 pudotetussa pommissa käytettäväksi.
 - Rudolf Peierls [saksalaissyntyinen juutalainen] - Brittiläinen lähetystö.
 - Felix Bloch [sveitsiläissyntyinen juutalainen] - työskenteli Hans Albrecht Bethen alaisuudessa ja teki ydinfisiotutkimusta.
 - Eugene [Paul] Wigner [unkarilaissyntyinen juutalainen] - ryhmänjohtaja - Metallurgian laboratorio.
 - James Chadwick [brittiläissyntyinen juutalainen] - päällikkö - Britannian lähetystö.
 - James Franck [saksalaissyntyinen juutalainen] - Johtaja - kemianryhmä
 - Otto Frisch [saksalaissyntyinen juutalainen] - Britannian lähetystö.
 - Edward Teller [unkarilaissyntyinen juutalainen] - lämpöydintutkimus.
 - Emilio Gino Segrè [italialaissyntyinen juutalainen] - ryhmän johtaja.
 - Hans Albrecht Bethe [saksalaissyntyinen juutalainen] - teoriaosaston päällikkö.
 - Klaus Fuchs [saksalaissyntyinen juutalainen] - teoreettinen osasto [kommunistivakooja].
 - Richard Phillips Feynman [amerikanjuutalainen] - ryhmänjohtaja - teoreettinen osasto.
 - Morris Kolodney [amerikanjuutalainen] - johtaja – DP-asema
 - Louis Rosen [amerikanjuutalainen] - Los Alamosin neutronitieteellisen keskuksen "isä".
 - Louis Slotin [kanadanjuutalainen] - Kriittinen testaus - johti hänen tapaturmaiseen

kuolemaansa.

- Jacob Beser [amerikanjuutalainen] - Aseiden laukaisu ja sulattaminen.
- Theodore Alvin Hall [amerikanjuutalainen] - Los Alamosin nuorin tutkija.
- Samuel T. Cohen [amerikanjuutalainen] - työskenteli tehokkuusryhmässä.
- Samuel Goudsmit - [tanskalais-syntyinen juutalainen] - Alsos-operaation tieteellinen johtaja.
- George Placzek - [määrinjuutalainen] - brittiläinen lähetystö.
- Eugene Rabinowitch - [venäläissyntyinen juutalainen] - Metallurgian laboratorio.
- Joseph Rotblat - [puolalaisyntyinen juutalainen] - työskenteli James Chadwickin [kommunistivakooja] kanssa.
- Gregory Breit - [venäläissyntyinen juutalainen] - J. Robert Oppenheimerin edeltäjä.
- David Greenglass [amerikanjuutalainen] - Manhattanin projektiin soluttautuminen [kommunistivakooja].
- George Abramovich Koval [amerikanjuutalainen] - erikoisinsinööriosasto [kommunistivakooja].
- Victor Weisskopf [itävaltalainen juutalainen] - teoreettinen osasto.
- Alvin Martin Weinberg [amerikanjuutalainen] - teoreettinen fysiikka Eugene [Paul] Wignerin johdolla.
- Isidor Isaac Rabi [puolalaisyntyinen juutalainen] - projektin konsultti.
- Stan Frankel [amerikanjuutalainen] - teoreettinen osasto.
- Enrico Fermi [italialainen ei-juutalainen] oli naimisissa juutalaisnaisen kanssa - ryhmänjohtaja - teoreettinen osasto.

Ensimmäinen atomipommi suunniteltiin ja rakennettiin Los Alamosissa, New Mexicossa. Työlle annettu huippusalainen koodinimi oli "Manhattan Project". Nimitys johtui siitä, että Bernard Baruch [juutalainen] asui Manhattanilla New Yorkissa, kuten monet muutkin huippuvirkamiehet. Los Alamosin laboratorion johtava tutkija vuosina 1943-1945 oli J. Robert Oppenheimer, toinen merkittävä juutalainen. Myös Oppenheimerin veli Frank, joka oli kommunisti, oli Los Alamosissa työskentelevä johtava atomitutkija.

Japani oli jo aikeissa antautua liittoutuneille, joten siihen ei tarvinnut käyttää ydinaseita. Se oli talmudilaista vihaa ei-juutalaisia kohtaan, eikä mitään muuta. Juutalaisten hallitsema politiikka Amerikassa oli pakottanut Japanin sotaan tarkoituksella asettamalla Japanille kauppasaarron, joka olisi jättänyt Japanin köyhtymään ja kuolemaan nälkään. Juutalaiset tekivät Japaniin todellisen holokaustin, koska he halusivat myös testata uusia ydinaseitaan todelliseen goy-väestöön.

Syy siihen, miksi Amerikka astui sotaan, oli se, että juutalainen eliitti hallitsi tuohon aikaan sen elintärkeitä verkostoja ja teki kaikkensa pakottaakseen Amerikan sotaan. Kryptojuutalainen Roosevelt [hollantilais-juutalaista syntyperää] ja hänen esikuntansa, joka lukee kuin synagogaluettelo, lupasi 15. kesäkuuta 1940 Ranskan pääministerille Reynaud'ille lähettämässään sähkössä kaksinkertaistaa Amerikan avun Ranskalle sillä ehdolla, että Ranska jatkaa sotaa Saksaa vastaan. Joulukuussa 1939 amerikkalainen sota-alus Tuscaloosa manöveroi saksalaisen matkustaja-aluksen Columbuksen Britannian laivaston haltuun turvavyöhykkeellä ollessaan, ja saksalaiset upottivat oman laivansa. Tammikuussa 1940 amerikkalainen sotalaiva Treton ilmoitti kansainvälisen oikeuden vastaisesti saksalaisten kauppalaivojen Araucan, LaPlatan ja Wangoin liikkeistä vihollisen merivoimille. Kesäkuun 27. päivänä 1940 Roosevelt ilmoitti rajoittavansa ulkomaisten [akselivaltioiden] kauppalaivojen vapaata liikkumista amerikkalaisissa satamissa, mikä on myös kansainvälisen oikeuden vastaista. Saman vuoden marraskuussa Roosevelt salli amerikkalaisten sota-alusten ajaa takaa saksalaisia kauppalaivoja Phrygiaa, Idarwaldia ja Rheinia, minkä seurauksena kaikki kolme alusta upotettiin oman miehistön toimesta välttääkseen kiinnijäämisen. Tämä ja sen kaltaiset teot olivat kaikki hyökkäyksiä Saksaa vastaan: viholliskansojen auttamista hyökkäämään niiden laivoja ja kansalaisia vastaan.

Roosevelt lähetti myös OSS:n päällikön eversti Donovanin lietsomaan kansannousuja Saksaa ja Italiaa vastaan Sofiassa ja Belgradissa. Sitten Roosevelt salli Yhdysvaltain kansalaisten liittyä RAF:n palvelukseen ja koulutti avoimesti RAF:n henkilökuntaa Amerikassa. Syyskuussa 1940 Roosevelt siirsi viisikymmentä amerikkalaista hävittäjää Britannian laivastolle. Maaliskuussa 1941 Roosevelt määräsi Amerikalle lainaus- ja leasinglain, mikä tarkoitti, että presidenttinä hän saattoi virallisesti toimittaa niin paljon apua kuin halusi [veronmaksajien kustannuksella], koska hänen mielestään juutalaisen Neuvostoliiton puolustaminen oli Yhdysvaltojen edun mukaista. Tämä apu oli tärkein syy siihen, että Punainen peto pystyi selviytymään itäisen sodan alkupuolella.

Roosevelt oli myös pyrkinyt estämään muita kansakuntia tekemästä rauhaa tai pitämästä rauhanomaisia suhteita Saksan kanssa käyttämällä talouspolitiikkaa aseena niitä vastaan. Vuonna 1940 hän jäädytti kaikki Norjan ja Tanskan varat huolimatta siitä, että Saksa ei ollut, eikä sillä ollut suunnitelmaa ryöstää tai sanella talouspolitiikkaa kummallekaan kansakunnalle. Myöhemmin myös belgialaisten varat Amerikassa "jäädytettiin" [jäädytetty = varastettu] Rooseveltin tunnustaessa tällaisten kansakuntien maanpakolaisten älyttömät paneelit maanpaossa oleviksi hallituksiksi, mikä oli räikeän vihamielinen teko akselivaltioita kohtaan. Rooseveltin toimet jo ennen sotaa osoittivat, että hän lietsoi sodankäyntiä lähes kaikilla tasoilla kansallissosialistista kansaa vastaan Euroopassa.

Huhtikuun 13. päivänä 1941 amerikkalaiset laivat saivat kulkea vapaasti Punaisenmeren läpi toimittaakseen Lähi-idässä taisteleville brittiläisille armeijoille tarvikkeita. Saman vuoden maaliskuussa amerikkalaiset alkoivat avoimesti takavarikoida kaikkia saksalaisia laivoja, joita he pystyivät, ja kohtelivat Saksan kansalaisia jälleen kerran kansainvälisen oikeuden vastaisesti kuin vankeja. Toisessa syytteessä kaksi saksalaista upseeria, jotka pakenivat Kanadan vankilasta ja pakenivat Amerikkaan, palautettiin kansainvälisen oikeuden vastaisesti kahleissa takaisin Kanadaan, joka oli sodassa Saksan kanssa. Samaan aikaan amerikkalaiset laivaston alukset alkoivat lisätä partiointia Länsi-Atlantilla ja raportoivat Britannian laivastolle kaikista havainnoista akselivaltion sotilas- tai siviilialuksista, samalla kun ne korjasivat brittiläisiä laivaston aluksia Yhdysvaltain satamissa. Toukokuussa briteille työskenteleviä norjalaisia aluksia aseistettiin ja korjattiin avoimesti amerikkalaisissa satamissa kansainvälisen oikeuden vastaisesti. Kesäkuussa amerikkalaiset joukot saapuivat Grönlantiin aloittamaan sotilaslentotukikohtien rakentamisen. Saman kuun 9. päivänä britit ilmoittivat, että Roosevelt oli käskennyt amerikkalaisen sota-aluksen hyökätä avoimesti saksalaisen sukellusveneen kimppuun Grönlannin edustalla. Sitten Saksan varat Amerikassa jäädytettiin virallisesti kansainvälisen oikeuden vastaisesti samassa kuussa. Samoihin aikoihin Roosevelt määräsi saksalaiset konsulit kutsuttavaksi takaisin ja vaati sulkemaan Saksan lehdistötoimiston "Transoceanin", Saksan New Yorkin tiedotuskirjaston sekä Saksan kansallisen rautatietojärjestelmän [Reichbahn].

Heinäkuussa 1941 amerikkalaiset asevoimat miehittivät Rooseveltin käskystä Grönlannin, joka oli Saksan sotatoimialueella, yrittäen pakottaa Saksan sotaan Amerikkaa vastaan ja vaikuttaa saksalaisten sukellusveneoperaatioiden lopputulokseen Saksan edun vastaisesti. Tämän lisäksi 10. heinäkuuta 1941 Amerikan laivastoministeri Frank Knox määräsi, että kaikki amerikkalaiset sotalukset saivat virallisen käskyn tulittaa kaikkia akselivaltion aluksia. Tämä oli jälleen yksi hyökkäyksen teko ja epäsuora avoimen sodan julistus, jonka Yhdysvaltain hallitus antoi Saksaa vastaan. Saman vuoden syyskuussa yhdysvaltalainen sotalaiva Greer liittyi brittiläisten sotalaivojen joukkoon hyökätessään saksalaisia sukellusveneitä vastaan Atlantilla pian sen jälkeen, kun saksalainen sukellusvene oli tunnistanut amerikkalaiset sotalaivat, jotka toimivat brittiläisten saattueiden avoimena sotilassaattojoukkoina.

Roosevelt myönsi avoimesti 11. syyskuuta 1941 pitämässään puheessa, että hän oli henkilökohtaisesti antanut amerikkalaisille sota-aluksille käskyn tulittaa kaikkia akselivaltion aluksia ja että hän oli antanut tämän käskyn toistuvasti. Saman kuun 29. päivänä amerikkalaiset sotalaivapartiot hyökkäsivät saksalaisen sukellusveneen kimppuun Grönlannin rannikon edustalla.

Lokakuun 17. päivänä amerikkalainen sota-alus Kearny hyökkäsi tämän käskyn perusteella toisen saksalaisen sukellusveneen kimppuun. Saman vuoden marraskuussa amerikkalaiset sota-alukset kaappasivat kansainvälisen oikeuden vastaisesti saksalaisen Odenwald-aluksen, veivät sen amerikkalaiseen satamaan ja vangitsivat miehistön.

Yhdysvaltain hallitus ja sen juutalaiset ohjaajat olivat jo vuosia julistaneet Saksalle yksityisesti sodan. Samoja menetelmiä käytettiin myös Japania vastaan pakottamaan se sotaan. Ei ole mikään salaisuus, että Yhdysvaltain hallitus tiesi Pearl Harborista kuukausia etukäteen eikä tehnyt mitään, koska he halusivat virallisen syyn tehdä sen, mitä he olivat tehneet koko ajan.



Osa Brombergin verilöylyn 50 000 uhrista.

Kuten kuvasta näkyy, puolalaiset kuolemanpartiot eivät säästäneet naisia eivätkä lapsia. Saksan armeija lähti Puolaan lopettamaan tämän, kun lukuisat rauhanpyynnöt oli jätetty huomiotta, mikä paljasti, että juutalaiset olivat yllyttäneet tällaisiin tapahtumiin, jotka aiheuttivat sodan.

Puola ja lisää juutalaisvihaa

Samat juutalaiset asettivat kansainvälisiä kauppasaartoja Saksalle 1930-luvulla - lue Juutalaisuus julistaa sodan Saksalle/Vapaamielisten tunnustukset: 1/3 Saksan kansasta olisi joutunut nälkään. Silloinkin Saksa ei ryhtynyt sotaan ennen kuin Hitlerillä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin hyökätä Puolaan pysäyttääkseen etnisen saksalaisväestön kansanmurhan. Noin 20 000-50 000 viatonta ihmistä murhattiin juutalaisten luomien ja tukemien Haitin kaltaisten murharyhmien toimesta, ja tämä tapahtui sen jälkeen, kun Hitler oli varoittanut Puolaa lopettamaan ja vedonnut Kansainliittoon, silloiseen YK:hon, jotta se tekisi jotain. Brombergin verilöyly oli viimeinen pisara. Tuhansia saksalaisia teurastettiin kirjaimellisesti Ruandan tyyliin.

Hitlerin hyökkäyksen Puolaan tarkoituksena oli lopettaa tuhansien viattomien ihmisten kansanmurha voimakeinoin, koska vetoamukset järkeen ja myötätuntoon olivat epäonnistuneet. Churchill, juutalainen sätkynukke, jonka äiti oli juutalainen, kuten Jerusalem Post jopa kertoi, vuodesta 1936 lähtien sai rahoitusta pääasiassa juutalaisilta pankkiireilta, entisistä poliitikoista ja teollisuusjohtajista koostuvalla ryhmältä nimeltä "The Focus Group", ja Shell-yhtiön juutalainen puheenjohtaja antoi hänelle valtavan summan rahaa saman vuoden heinäkuussa. Hän teki salaisen sopimuksen Puolan hallituksen kanssa. Heidän oli määrä pakottaa Saksa hyökkäämään keinolla millä hyvänsä, jolloin Englanti ja Ranska voisivat julistaa sodan ja esiintyä moraalisesti oikeamielisenä osapuolena. Näin oli määrä aloittaa kahden rintaman sota idässä olevan Puolan ja lännessä olevan Ranskan ja Englannin välillä, jonka oli määrä voittaa Saksa, koska Puolan armeija oli yksinään suurempi kuin Saksan armeija. Juutalaisuus oli epäilemättä jo tässä vaiheessa horjuttanut myös Puolan yhteiskunnan keskeisiä osia.

"Lordi Nathan Rothschild oli Britannian vaikutusvaltaisin mies."

- Britannian pääministeri Lloyd George

Brittiläinen imperiumi oli ollut juutalaisten hallinnassa jo vuosisadan ajan juutalaisten pankkidynastioiden myötä. Monista juutalaisista oli tullut myös osa brittiläistä aatelistoa, kuten Rothschildit:

"Rothschildin suku. Suvun brittiläinen haara korotettiin Britannian aatelistoon kuningatar Victorian pyynnöstä. On väitetty, että 1800-luvulla perheellä oli maailman ylivoimaisesti suurin yksityinen omaisuus ja modernin maailmanhistorian ylivoimaisesti suurin omaisuus." Juutalaisilla oli jopa Britannian hallitusta suoraan hallussaan, kuten Disraeli: "Benjamin Disraeli, 1st Earl of Beaconsfield, KG, PC, FRS, [21. joulukuuta 1804 - 19. huhtikuuta 1881] oli brittiläinen pääministeri, parlamentaarikko, konservatiivinen valtiomies ja kirjailija. Hän aloitti verrattain vaatimattomista lähtökohdista. Hän toimi hallituksessa kolme vuosikymmentä, kahdesti Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerinä. Vaikka hänen isänsä kastatti hänet anglikaaniseksi 12-vuotiaana, hän oli kuitenkin Britannian ensimmäinen ja toistaiseksi ainoa pääministeri, joka oli syntynyt juutalaiseen perheeseen - alun perin Italiasta."

He eivät osanneet odottaa, että Hitler oli nero, joka oli luonut modernin armeijan ja salamasotataktiikan, ja siksi Puola ja sitten Ranska kaatuivat molemmat kahdessa viikossa. Silloinkin, sen jälkeen mitä ilkeät juutalaiset olivat tehneet saksalaisille ja Euroopalle, Hitler pyysi ja antoi reiluja ehtoja ystävyyden nimissä, ei valloittajana. Ranska suostui Vichyn kansallismieliseen hallitukseen, mutta Englanti kieltäytyi. Puola pysyi miehittettynä ottaen huomioon, mitä oli tapahtunut. Puola oli jo hyökännyt Saksaan useita kertoja aiemmin Weimarin aikana, mutta Hitlerin suorien käskyjen mukaan heitä kohdeltiin kunnioittavasti, eikä Puolan väestöä kohtaan toteutettu kostotoimia Brombergin vuoksi.

Idästä hyökännyt juutalainen Neuvostoliitto, joka käytti tilannetta hyväkseen vallankaappaamiseen, syyllistyi kuitenkin kansanmurhaan puolalaisia kohtaan, tunnetuin esimerkki tästä on Katynin verilöyly:

"Katynin verilöyly, joka tunnetaan myös nimellä Katynin metsän verilöyly, oli Neuvostoliiton salaisen poliisin NKVD:n huhti-toukokuussa 1940 toteuttama Puolan kansalaisten joukkoteloitus. Se perustui Lavrenti Berian 5. maaliskuuta 1940 päivätyyn ehdotukseen teloitaa kaikki puolalaiset upseerikunnan jäsenet. Tämän virallisen asiakirjan hyväksyi ja allekirjoitti sitten Neuvostoliiton politbyroo, mukaan lukien sen johtaja Josif Stalin. Uhrien määräksi on arvioitu noin 22 000, ja yleisimmin mainittu luku on 21 768. Uhrin murhattiin Katynin metsässä Venäjällä, Kalininin ja Harkovan vankiloissa ja muualla. Noin 8 000 oli Neuvostoliiton hyökkäyksen aikana vuonna 1939 Puolaan vangiksi otettuja upseereita, loput puolalaisia lääkäreitä, professoreita, lainsäätäjiä, poliiseja ja muita virkamiehiä, jotka pidätettiin, koska heidän väitettiin olleen "tiedusteluagenteja, santarmeja, maanomistajia, sabotoijia, tehtaanomistajia, lakimiehiä, virkamiehiä ja pappeja". Koska Puolan asevelvollisuusjärjestelmä edellytti, että jokaisesta palveluksesta vapauttamattomasta korkeakoulututkinnon suorittaneesta tuli reserviupseeri, NKVD pystyi keräämään suuren osan Puolan älymystöstä."

Britannian taistelu alkoi puolustukseksi. Koshen Churchill lähetti pommikoneita Englannin kanaalin yli pommittamaan saksalaisia kaupunkeja ja taajamia ENSIMMÄISENÄ. Hitler kehotti häntä lopettamaan tällaiset toimet. Churchill kieltäytyi ja useamman kerran jälkeen Hitler lähetti Saksan ilmavoimat Englannin kanaalin yli ja sitten vain pommittamaan Britannian ilmavoimien tukikohtia lamauttaakseen Koshen Churchillin ja Harris RAF:n terroripommikoneet hyökkäämästä enää saksalaisten siviilikeskukseen. Erään yöhyökkäyksen aikana yksi saksalaisista pommikoneista luuli olevansa jo kanaalin takana ja pudotti ylimääräiset pomminsa, jotta polttoainetta jäisi riittävästi kotiinpaluuta varten. Valitettavasti ne olivat brittiläisen kaupungin yllä, mutta koska pimennykset olivat voimassa, ne eivät voineet tietää sitä. He pyrkivät välttämään siviiliuhreja niin paljon, että

koko taistelun aikana kuolleita oli alle kaksikymmentätuhatta, vaikka he olivat tilanteessa, jossa he olisivat voineet tuhota puolet Englannista. Tämä tapahtui sen jälkeen, kun Hitler oli 1930-luvulta lähtien yrittänyt tehdä rauhaa Englannin kanssa, kuten jo mainittiin, ja jopa säästänyt koko Englannin armeijan Dunkirkissa.

Ilmasodan salattu osa - Talmudilaiset protokollat toiminnassa

"13./14. helmikuuta 1945: Holokausti Dresdenin, joka tunnetaan pohjoisen Firenzenä, yllä. Dresden oli haavoittuneiden sotilaiden sairaalakaupunki. Kaupunkiin ei ollut sijoitettu yhtään sotilasyksikköä, yhtään ilmatorjuntapatteria. Yhdessä Breslausta tulleiden 600 000 pakolaisen kanssa Dresden täyttyi lähes 1,2 miljoonasta ihmisestä. Churchill oli pyytänyt "ehdotuksia siitä, miten 600 000 pakolaista voitaisiin polttaa". Hän ei ollut kiinnostunut siitä, miten tähdätä sotilaslaitoksiin 60 mailin päässä Dresdenistä. Yli 700 000 fosforipommia pudotettiin 1,2 miljoonan ihmisen päälle, yksi pommi jokaista kahta ihmistä kohti. Lämpötila kaupungin keskustassa nousi 1600 asteeseen. Yli 260 000 ruumista ja ruumiinjäännöstä laskettiin, mutta kaupungin keskustassa kuolleita ei pystytty jäljittämään. Noin 500 000 lasta, naista, vanhusta, haavoittunutta sotilasta ja eläintarhan eläimiä teurastettiin yhdessä yössä."

"Itse asiassa oli tehty vain vähän sen eteen, että taiteilijoiden ja käsityöläisten muinainen kaupunki olisi saanut ilmatorjuntapuolustuksen. Yksi lentolaivue oli sijoitettu Dresdeniin jonkin aikaa, mutta Luftwaffe päätti siirtää koneet toiselle alueelle, jossa niistä olisi hyötyä. Herrasmiehesopimus näytti vallitsevan, ja Dresden nimettiin "avoimeksi kaupungiksi".

Tämä tarjosi juutalaisille jälleen helpon tilaisuuden joukkomurhata mahdollisimman paljon viattomia ihmisiä. Sata tuhatta ihmistä kuoli kahdenkymmenen ensimmäisen minuutin aikana.

Eräs hengissä selvinnyt silminnäkijä kertoi nähneensä "nuoria naisia, joilla oli vauvoja, juoksemassa pitkin katuja, heidän mekkonsa ja hiuksensa tulella, ja huutamassa, kunnes he kaatuivat tai romahtavat rakennukset kaatuivat heidän päälleen". Kuten Saksan hallitus totesi hyökkäyksen jälkeen: "Dresdenissä ei ollut sotateollisuutta, se oli kulttuurin ja klinikoiden paikka."

"Tämän hyökkäyksen erityispiirre oli se kylmäverinen häikäilemättömyys, jolla se toteutettiin. Yhdysvaltalaiset Mustangit ilmestyivät matalalla kaupungin ylle ja tulittivat kaikkea, mikä liikkui, mukaan lukien pelastusajoneuvojen kolonnaa, joka kiirehti kaupunkiin evakuoimaan eloonjääneitä. Yksi hyökkäys kohdistui Elbe-joen rantaan, jonne pakolaiset olivat kerääntyneet kauhean yön aikana.

"Dresdenin asukkaat ehtivät hädin tuskin päästä suojiinsa. Ensimmäinen pommi putosi kello 22.09. Hyökkäys kesti 24 minuuttia ja jätti kaupungin keskustan raivoavaksi tulimereksi.

"Tarkkuuspommitukset" olivat saaneet aikaan toivotun tulimyrskyn.

Ensimmäisen ja toisen iskun välillä oli kolmen tunnin tauko. Tauon tarkoituksena oli houkutella siviilejä suojista jälleen ulkoilmaan. Pakoon liekkejä kymmenentuhannet siviilit olivat kerääntyneet Grosser Garteniin, upeaan puistoon, jonka pinta-ala oli lähes puolitoista neliökilometriä.

Toinen hyökkäys tuli kello 1.22 ilman varoitusta. Kaksinkertainen määrä pommikoneita palasi valtavan palopommikuorman kanssa. Toisen aallon tarkoituksena oli levittää raivoava tulimyrsky Grosser Garteniin. Se oli täydellinen "menestys". Muutamassa minuutissa liekkikenttä levisi nurmikon poikki, repi maasta puita ja heitteli muiden oksille kaikkea polkupyöristä ihmisraajoihin. Vielä päiviä sen jälkeen ne jäivät oudosti siroteltuina synkkänä muistutuksena liittoutuneiden sadismista."

Toisen ilmahyökkäyksen alkaessa monet olivat edelleen kyhjöttäneet tunneleissa ja kellareissa odottamassa, että ensimmäisen hyökkäyksen tulipalot sammuisivat. Kello 1.30 yöllä pahaenteinen

jyrinä kantautui kaupunkiin pelastustehtävään lähetetyn työväenjärjestön saattueen komentajan korviin. Hän kuvaili sitä näin:

"Räjähdyksen ravisteli kellarin seiniä. Räjähdyksen ääni sekoittui uuteen, oudompaan ääneen, joka tuntui tulevan yhä lähemmäs ja lähemmäs, jyrisevän vesiputouksen ääni; se oli mahtavan tornadon ääni, joka ulvoi kaupungin keskustassa."

"Toiset maan alla piileskelevät kuolivat, mutta he kuolivat kivuttomasti - he vain hehkuivat kirkkaan oranssina ja sinisenä pimeydessä. Kun kuumuus voimistui, ne joko hajosivat tuhkaksi tai sulivat paksuksi nesteeksi - usein paikoin kolmen tai neljän metrin syvyydessä. Pian puoli yhdentoista jälkeen 14. helmikuuta aamulla viimeinen hyökkäys pyyhkäisi kaupungin yli. Amerikkalaiset pommikoneet pommittivat Dresdenin raunioita tasaisesti 38 minuutin ajan, mutta tämä hyökkäys ei ollut läheskään yhtä voimakas kuin kaksi ensimmäistä.

Sodan viimeisenä vuonna Dresdenistä oli tullut sairaalakaupunki. Edellisen yön verilöylyn aikana sankarilliset sairaanhoitajat olivat raahanneet tuhansia rampautuneita potilaita Elbaan. Matalalla lentävät Mustangit ampuivat konekiväärillä näitä avuttomia potilaita sekä tuhansia vanhuksia, naisia ja lapsia, jotka olivat paenneet kaupungista. Kun viimeinenkin kone lähti taivaalta, Dresden oli palanut raunio, jonka mustuneet kadut olivat täynnä ruumiita. Kaupunki ei säästynyt kauhuilta. Eläintarhasta karkasi haaskalintuparvi, joka lihoi verilöylyllä. Rotat parveilivat ruumiskasojen päällä.

Eräs sveitsiläinen kuvaili vierailuaan Dresdeniin kaksi viikkoa hyökkäyksen jälkeen: "Näin irti revittyjä käsiä ja jalkoja, silvottuja vartaloita ja päitä, jotka oli revitty irti ruumiista ja vieritetty pois. Paikoin ruumiit olivat vielä niin tiheässä, että jouduin raivaamaan polun niiden läpi, jotta en astuisi käsien ja jalkojen päälle."

Kurt Vonnegut oli yhdysvaltalainen sotavanki, jota pidettiin Dresdenissä, kun sitä pommitettiin vuonna 1945, ja hän kirjoitti kuuluisan sodanvastaisen romaanin "Slaughterhouse Five" (teurastamo viisi) [joka on nimetty sen alueen mukaan, jonne hän pakeni selviytyäkseen kaupungin pommituksista]. Hän totesi hyökkäyksen jälkeen, että kaupunki näytti "kuun pinnalta".



Dresden liittoutuneiden hyökkäyksen jälkeen

"Joulukuussa 1944 Vonnegut joutui Saksan armeijan vangiksi ja joutui sotavangiksi. Slaughterhouse Five -kirjassaan hän kuvailee, kuinka hän välttyi täpärästi kuolemalta muutamaa kuukautta myöhemmin Dresdenin palopommituksessa. "Niin, teidän [englantilaisten] toimesta, saanko sanoa", hän vaatii, "Te poltatte paikan maan tasalle, muutitte sen yhdeksi liekkipatsaaksi. Siellä kuoli

enemmän ihmisiä tuossa tulimyrskyssä, siinä yhdessä suuressa liekissä, kuin Hiroshimassa ja Nagasakissa yhteensä. Minä pidän toisinaan kansastanne, mutta ajattelin juuri 'Pommittaja Harrisia', joka uskoi hyökkäykseen siviiliväestöä vastaan saadakseen sen luovuttamaan. Monet kuninkaallisten ilmavoimien miehet häpesivät sitä, mitä Harris oli saanut heidät tekemään. Ja se on todella rehtiä, ja britit ovat tietenkin kuuluisia siitä, että he ovat rehtejä." [Huom* "Harris" on juutalainen nimi].

Kuten eräs hyökkäykseen osallistunut RAF:n jäsen totesi jälkikäteen: "Huomasin tekeväni kommentteja miehistölle: "Voi luoja, nuo ihmisparat." Se oli täysin tarpeetonta. Sitä ei voi perustella." Tässä on esimerkki vähäisestä RAF:n hyökkäyksestä: "Toisen maailmansodan loppuvaiheessa Lounais-Saksassa sijaitsevaa Pforzheimin kaupunkia pommitettiin useita kertoja. Suurimman hyökkäyksen ja yhden sodan tuhoisimmista aluepommituksista suoritti Kuninkaalliset ilmavoimat [RAF] illalla 23. helmikuuta 1945. Ilmahyökkäyksessä kuoli jopa 17 600 ihmistä eli 31,4 % kaupungin väestöstä. Noin 83 % kaupungin rakennuksista tuhoutui, kaksi kolmasosaa koko Pforzheimin pinta-alasta ja 80-100 % sisäkaupungista."

RAF:n pommikoneet eli kansanmurhavoimat tappoivat sodassa eniten ihmisiä kaikkiin muihin Britannian yksiköihin verrattuna. Koska saksalaiset taistelivat niin epätoivoisesti kansaansa kohdistuvia terroripommi-iskuja vastaan, saksalaiset hävittäjälentäjät törmäsivät palavilla ammutuilla hävittäjillään RAF:n pommikoneisiin, uhraten itsensä vain estääkseen yhdenkin pommikoneen pääsyn murhaamaan lisää kansaansa. Tilanne oli niin kauhea.

Tilanne idässä - juutalaisten aggressiivisuus esillä

Hitler tiesi, että puolustussodan käyminen puna-armeijaa vastaan oli itsemurha, koska heillä olisi vastassaan jopa 30 miljoonaa sotilasta, tuhansia panssarivaunuja, lentokoneita ja raskaita tykkejä. Jos puna-armeijaa ei lyöty, kun se vielä mobilisoitui hyökkäystä varten, Länsi-Eurooppa oli tuhoon tuomittu. Juutalaiset pelasivat suurta punaista kättään, sillä he hallitsivat Neuvostoliittoa. Jopa Stalin oli juutalainen. Hänen oikea nimensä "Dzhughashvili" tarkoittaa georgian kielellä "juutalaisen poikaa".

Hyökkäys Neuvostoliittoon tehtiin sen jälkeen, kun Saksan tiedustelupalvelu oli ilmoittanut heille ylivoimaisilla todisteilla, että Neuvostojuutalaisuus suunnitteli hyökkäävänsä heitä vastaan keväällä 1941, ja kyllä, koko Puna-armeija oli mobilisoitumassa rajoilla. Se oli liian suuri pelkäksi harjoitukseksi. Se oli hyökkäysvoima. Operaatio Merileijona, hyökkäys Englantiin ei ollut mitään muuta kuin juoni Neuvostoliiton harhauttamiseksi siitä, että Saksa tiesi ja valmisteli ensimmäistä selviytymisiskua.

Saksan esikuntapäällikkö Franz Halder totesi: "Venäjä valmistautui hyökkäykseen Saksaa vastaan." "Tiedämme tänään hyvistä lähteistä, että hän [Hitler] oli oikeassa tässä asiassa."

Nürnbergissä kenraali Winter todisti valan alla: "Meillä oli tuolloin se subjektiivinen vaikutelma, että olimme iskemässä käynnissä olevaan hyökkäykseen."

Vanhempi kenraali Jodl on kirjattu toteamaan, että Hitler ei koskaan edes maininnut Lebensraum-ideaalia vuonna 1940, kun keskusteltiin ennaltaehkäisevästä sodasta Neuvostoliiton juutalaisuutta vastaan. Tämä on avoin lausunto siitä, kuinka paljon juutalainen valhekoneisto on tehnyt työtä historian uudelleenkirjoittamiseksi. Sota oli puolustuksellinen, ei ideologinen, kuten Nürnbergissä todistajana toiminut vanhempi kenraali Jodl totesi:

"Führer ei ole koskaan maininnut läsnäollessani edes vihjettäkään muusta kuin puhtaasti strategisesta syystä." Hitler Jodlin todistuksen mukaan antoi hänelle seuraavat lausunnot, monta kertaa:

"Nyt ei ole epäilystäkään siitä, että Englanti panee toivonsa tähän viimeiseen mantereeseen

valtaan; [minun huomautukseni Neuvostoliitto] muuten se olisi jo perunut sodan Dunkirkin jälkeen. Sopimuksia on varmasti jo tehty. Venäjän sijoitus on erehtymätön. Eräänä päivänä yhtäkkiä meitä joko kylmästi kiristetään tai hyökätään."

Churchill hylkäsi vuonna 1940 tarkoituksella Saksan rauhantarjouksen ja äänesti sodan jatkamisen puolesta. Sir Stafford Crippin tapaaminen neuvostoliittolaisten kanssa Moskovassa- he olivat luvanneet Neuvostoliiton tulevan sotaan Britannian puolelle.

Sota alkoi, koska juutalaiset yllyttivät siihen. Akselin armeijaa pidettiin tervetulleena "vapauttajana" kaikissa itäisissä kansakunnissa. Juutalaisten hallitsema kommunismi oli jo murhannut yli 20 miljoonaa viatonta ei-juutalaista. Seitsemän miljoonaa kuoli pelkästään Ukrainan holokaustissa, jota juutalainen Lazar Moisejevitš Kaganovitš valvoi juutalaisen Stalinin käskystä. Miljoonat muut kuolivat kuolemanleirien järjestelmässä, jota kutsuttiin Gulagiksi ja jota kutakin johti juutalainen komissaari. Juutalaiset työstivät heidät kuolemaan tahallaan, koska heidän ampumisensa oli liian nopeaa.



Kuva yhdestä Ukrainassa paljastuneesta joukkohaudasta.

Tässä oli jopa kymmenentuhannen uhrin ruumiit, jotka juutalainen NKVD murhasi Vinnitsassa.

Todelliset kuolemanleirit ja holokausti

(https://www.satanslibrary.org/666BlackSun/Real_Holocaust.html)

Leireistä eloonjääneiltä

"Keskeinen tavoite oli tappaa vangit, kuten eräs komendantti aivan avoimesti sanoi." "Jos valitat tai kirjoitat jotain [Taivas varjelkoon], sinut lavastetaan syylliseksi pakoyritykseen tai johonkin muuhun, ja sinut ammutaan kuin koira. He [juutalaiset] asettavat meidät riviin alasti ja paljain jaloin 22 asteen pakkasessa ja pitävät meitä ulkona jopa tunnin ajan. On vaikea kuvailla kaikkea sitä kaaosta ja kauhua, joka vallitsee Kemissä, Solovkissa ja muissa keskitysleirien osastoissa... he pakottivat vangit syömään omia ulosteitaan." Kymmeniä miljoonia viattomia ei-juutalaisia kuoli noilla juutalaisten johtamilla leireillä. Juutalainen, joka on projisoinnin mestari, valehteli ja otti sen, mitä he tekivät ei-juutalaisille Gulagissa, ja väitti, että se oli sitä, mitä saksalaiset tekivät heille! Itse asiassa, kun lukee akselivaltion sotilaiden raportteja ja kirjeitä ensimmäisistä aalloista, jotka menivät entisille kommunistien hallitsemille alueille, kansalaiset itse keräsivät ja rankaisivat juutalaisia yleensä, koska he kaikki tiesivät, että komissaarit olivat paikallisia juutalaisia ja että jopa antisemitismi oli kirjaimellisesti kuolemanrangaistus punaisten aikana. Kosher NKVD oli ennen pakenemistaan kerännyt kaikki mahdolliset ei-juutalaiset ja murhannut heidät raa'asti joukoittain kaikella kirveistä luoteihin puhtaasti talmudilaisessa iljettävyydessä. Kun perheenjäsenet löysivät ruumiit pinottuna kuin puita pihoilla, ja kuten mainittu, he tiesivät, että ne olivat juutalaisia, joten he

kostivat. Akselivaltion joukot lopettivat pogromit, eivät aloittaneet niitä. Toisin kuin kosherväitteet sanovat, kaikki komissaarit, koska akselivaltion joukot olivat huomanneet heidän syyllistyneensä inhottaviin rikoksiin ihmisyyttä vastaan, määrättiin ammuttavaksi paikan päällä.

Niin sanotut "partisaanit" idässä kuten lännessä olivat itse asiassa kaikki juutalaisia, erityisesti alussa. Vastarintaliikkeiden [punaisen terrorin] läntinen haara, kuten kuuluisa "Ranskan vastarintaliike", oli lähes kauttaaltaan juutalainen. Siksi akselivaltiojen oli kerättävä ja vangittava kaikki löytämänsä juutalaiset, koska he tiesivät, että juutalaiset toimivat heitä vastaan terroristisena rotukollektiivina linjojen takana ja rintamalla. Akselin Eurooppa taisteli tässä vaiheessa hengestään. Kun KGB:n arkistot avattiin, paljastui, että akselivaltain vapauttamilla alueilla asuvat venäläiset toimivat täydessä yhteistyössä saksalaisten kanssa juutalaista punaista petoa vastaan. Nämä ihmiset olivat eläneet punaisen saappaan alla ja menettäneet sille monia läheisiään. Vastoin yleistä uskomusta, ei koskaan ollut "venäläistä" vallankumousta, vaan valkoiset venäläiset [kansallismieliset] taistelivat epätoivoisesti kansainvälistä juutalaisten vallankaappausta vastaan, joista punaisten armeijat oli miehitetty pääosin venäjän- ja ulkomaiden juutalaisilla, ja kymmeniä tuhansia kiinalaisia palkkasotureita ostettiin ja lähetettiin idästä juutalaisten ja muun pohjasakan toimesta.

Saksalaiset tekivät yhteistyötä venäläisten yhteisöjen [ja muiden itäeurooppalaisten] kanssa ja rakensivat heille sairaaloita, uusia maatiloja, koteja, sosiaalikeskuksia ja kouluja. He vapauttivat lukuisia gulageja, vapauttivat vankeja ja auttoivat palauttamaan heidän terveytensä. He palauttivat heidät koteihinsa ja perheisiinsä ja rakensivat todellisen ystävyysyden hengen heidän kanssaan. Ukrainan ja Venäjän kaltaisissa paikoissa he työskentelivät paikallisten kanssa auttaakseen juutalaisen NKVD:n murhaamien tuhansien viattomien joukkohautojen paljastamisessa, auttaen tunnistamaan mahdollisimman monet ja palauttamaan heidät perheilleen asianmukaisia hautajaisia varten. Tutkittaessa rikoksia ja saattaessa vielä alueella olevat vastuulliset oikeuden eteen. Kuten kävi ilmi, 99,9 prosenttia oikeuden eteen tuoduista henkilöistä sattui olemaan juutalaisia. Ei mikään yllätys. Tutkinnan aikana havaittiin myös, että juutalaisten johtamien punaisten tekemät kansanmurhat kohdistuivat valikoivasti ei-juutalaisyhteisön parhaimpiin ja älykkäimpiin tekijöihin. Kun heidät murhattiin, heidän omaisuutensa annettiin paikalliselle juutalaisväestölle. Suoraan Talmudista.

Saksalaiset auttoivat luomaan Venäjälle ja muihin itäisiin kansakuntiin uuden kansallissosialististen yhteisöjen ytimen, mikä oli Himmlerin varsinainen suunnitelma itää varten, jos sota syttyisi. Idästä oli tarkoitus kehittää slaavilainen kansallissosialistinen valtio, joka olisi osa laajempaa yleiseurooppalaista liittovaltiota yhteisten indoeurooppalaisten kulttuurien, kansojen ja kansakuntien moniyhteistyötä, parantamista ja suojelua varten.

Toinen tapahtuma, joka KGB:n avaamisen myötä kirjattiin, oli se, että suurin osa itärintamalla kuolleista siviileistä oli kirjaimellisesti venäläisten ja muiden kansojen joukkoteloituksia, jotka bolševikit suorittivat, koska he tiesivät, että väestö työskenteli akselivaltion kanssa vapautettujen alueiden keskinäisen vapautumisen ja vapauden puolesta. He pyrkivät estämään akselilta kaiken materiaalsen, teollisen, maataloudellisen tai inhimillisen. Heidän poltetun maan politiikkaansa sovellettiin myös ihmisväestöön. Kokonaisia alueita pyyhittiin tyhjäksi kaikesta elämästä.

Miljoonat itäeurooppalaiset ei-juutalaiset ilmoittautuivat vapaaehtoisiksi taistelemaan juutalais-bolševikkeja ja heidän puna-armeijaansa vastaan idässä. Pelkästään Stalingradin 6. armeijassa taisteli 50 000 valkoista venäläistä, ja he kaikki taistelivat loppuun asti tuossa epätoivoisessa taistelussa. Sadattuhannet muut länsi- ja keskieurooppalaiset ilmoittautuivat vapaaehtoisiksi auttamaan Waffen SS:ssä taistelemaan itäisten veljiensä rinnalla juutalais-bolševismia vastaan itärintamalla. He taistelivat kiivaasti jopa ylivoimaisten riskien edessä. Kosher Stalin aneli juutalaisveljiään avaamaan toisen rintaman lännessä. Vain pieni prosentti Waffen SS:stä oli Saksan

kansalaisia. Valtaosa oli eurooppalaisia kaikista Euroopan vapaista kansakunnista. Jopa englantilaisia taisteli sen riveissä.

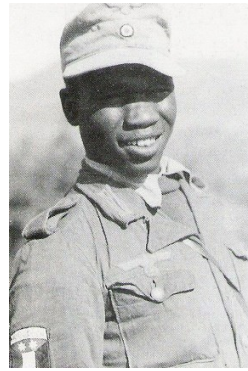
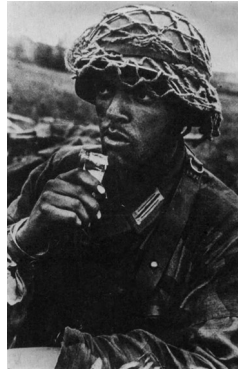


Hitler oli saavuttanut ensimmäistä kertaa tunnetussa historiassa sen, mitä kukaan muu mies ei ollut koskaan aiemmin tehnyt. Hän oli yhdistänyt Euroopan kansakunnat ja kansat taistelemaan yhdessä idän juutalaishirviötä ja koko maailman juutalaisuutta vastaan. Eurooppalaiset olivat päättäneet, että he halusivat olla vapaita, ja he taistelivat miljoonittain ollakseen vapaita juutalaisuudesta. Sen lisäksi jopa intiaanit, mustat, japanilaiset ja tiibetiläiset ei-juutalaissoturit taistelivat akselivaltion riveissä kunnioitettuina ei-juutalaisina aseveljinä. On vähän tunnettu tosiasia, että Hitler ja Dali Lama olivat liittolaisia, ja tuhansia kuolleita tiibetiläisiä saksalaisissa univormuissa nostettiin Berliinin raunioista, missä he kuolivat taistellen tuhansien muiden vapaiden ei-juutalaisten sotureiden kanssa.

Hitlerin joukoissa taistelleet intialaiset joukot.



Hitlerin joukoissa taistelleet aasialaiset joukot.



Hitlerin joukoissa taistelleet mustat joukot.

Hitlerin armeijassa sotilaana palvelleen mustan sotilaan muistelmissa: hän totesi, että mustat ja valkoiset sotilaat jakoivat samat parakit, söivät samoissa ruokapöydissä, heillä oli yhtäläiset oikeudet ja kunnioitus ja he olivat ystäviä. Kun taas Yhdysvaltain armeijassa palvelleita mustia kohdeltiin alempiarvoisina, eivätkä he saaneet edes syödä samassa pöydässä valkoisten kanssa. Kansallissosialismi, kuten Hitler totesi, perustuu rotujen kunnioittamiseen.



Hitler tapaa intialaisen sankarin ja kansallismielisen johtajan Chandra Bosen.

Kuuluista intialainen kansallismielinen johtaja Subhas Chandra Bose tapasi henkilökohtaisesti sekä Hitlerin että Himmlerin ja puhui myös suurissa akselivaltion johtajien kokouksissa Euroopassa, ja he ottivat hänet vastaan sankarina. Bose kävi saksalaisten huostassa olevien tuhansien intialaisten sotavankien luona, jotka olivat jääneet vangiksi osana Britannian armeijaa Pohjois-Afrikassa ja jotka olivat kieltäytyneet rikkomasta Englannille vannomaansa palvelusvalaa. Puhuttuaan heidän kanssaan ja kerrottuaan heille totuuden tuhannet intialaiset ilmoittautuivat vapaaehtoisiksi taistelemaan kansallissosialismin puolesta ja heistä tuli kansallissosialisteja, kuten Bose itsekin oli pohjimmiltaan, ja saksalaiset kohtelivat heitä tasavertaisina. Bose halusi jopa ottaa mallia kansallissosialistisen Saksan tärkeistä piirteistä uutta intialaista kansakuntaa varten, jonka hän toivoi perustavansa. Nykyään kaikkialla Intiassa on tuhansia seinämaalauksia, jotka on omistettu Boselle, joka on juhlittu sankari; monissa seinämaalauksissa on kuvattu Bosen ja Hitlerin ikoninen tapaaminen, jossa he kättelevät toisiaan.

Saksan armeijassa taistelleen mustaihaisen sotilaan muistelmissa hän kirjoitti, että Yhdysvaltain armeijassa mustat sotilaat erotettiin toisistaan ja heitä kohdeltiin toisen luokan ihmisinä. Saksan armeijassa hän ja muut mustat sotilaat asuivat rinnakkain valkoisten sotilaiden kanssa, söivät samoissa ruokapöydissä, heillä oli samat oikeudet ja etuoikeudet ja heitä kohdeltiin yhtä kunnioittavasti kuin valkoisia sotilaita. Kansallissosialismi rakentuu rotujen kunnioitukselle ja yhteisille arvoille, kuten sukulaisalttruismille.

Juutalaiset ovat valehdelleet Hitleristä ja projisoineet vulgaarin rasisminsa häneen valheellisesti.

Hitlerin OMAT lausunnot todellisesta rasismista:

"Lupaen teille, että olen täysin vapaa kaikesta rotuvihasta. Minun kohdallani ei ole toivottavaa, että yksi rotu sekoittuisi muiden rotujen kanssa. Lukuun ottamatta muutamia turhia onnistumisia, jotka olen valmis myöntämään, systemaattinen risteytys ei ole koskaan tuottanut hyviä tuloksia. Halu pysyä rodullisesti puhtaana on osoitus rodun elinvoimaisuudesta ja terveydestä. Ylpeys omasta rodusta on myös normaali ja terve tunne. En ole koskaan pitänyt kiinalaisia tai japanilaisia huonompina kuin itseämme. He kuuluvat ikivanhoihin sivilisaatioihin, ja myönnän vapaasti, että heidän historiansa on ylivertainen omaamme verrattuna. Heillä on oikeus olla ylpeitä

menneisyydestään, aivan kuten meillä on oikeus olla ylpeitä sivilisaatiosta, johon kuulumme. Itse asiassa uskon, että mitä vankkumattomammin kiinalaiset ja japanilaiset pysyvät ylpeinä rodustaan, sitä helpommin tulen toimeen heidän kanssaan."

- Adolf Hitler

Hitler halusi jokaisen ei-juutalaisen rodun säilyttävän oman ainutlaatuisen geneettisen linjansa ja kulttuurinsa ja työskentelevän tullakseen parhaiksi ihmisiksi, joita he voisivat olla Kosmoksessa. Se on todellista huolenpitoa terveestä elämänjärjestyksestä, siinä missä juutalainen haluaa tuhota sen.

Waffen-SS:n kenraali Leon Degrelle totesi:

"Saksalainen rotusyrjintä merkitsi oman rodun luovien arvojen uudelleen löytämistä, oman kulttuurin uudelleen löytämistä. Se oli erinomaisuuden etsimistä, jaloa ihannetta.

Kansallissosialistinen rasismi ei ollut muita rotuja vastaan, se oli oman rodun puolesta. Se pyrki puolustamaan ja parantamaan omaa rotuaan ja toivoi, että kaikki muut rodut tekisivät saman itselleen... Kansallissosialistinen rasismi oli uskollinen saksalaiselle rodulle ja kunnioitti täysin kaikkia muita rotuja."

Juutalainen Stalin



Aivan kuten Putinin juutalaisuutta peitellään jopa nykyään, kun tiedonvälityksen vapaus on maailman laajuisen verkon ansiosta ennennäkemätöntä, mikä paljastaa, kuinka paljon vaivaa tämä vaati. Vanha neuvostohallinto poisti ja kirjoitti sitten historiaa uudelleen siinä määrin, että sen jälkeen, kun korkea-arvoisia puolueen jäseniä oli puhdistettu Stalinin käskystä, propagandakoneisto otti kirjaimellisesti kuvia Stalinista ja puhdistetuista henkilöistä ja poisti puhdistetut henkilöt kuvista, jolloin heidät poistettiin historiasta. Sitten heitä ei koskaan ollutkaan olemassa. Tämän lisäksi kaikkia neuvostokansalaisia, joilla oli näitä samoja kuvia tai muita kuvia puhdistetuista henkilöistä, varoitettiin muuttamaan kuvia vastaavasti. Jos näin ei tehtäisi, heidät voitaisiin tuomita gulagiin tai teloittaa.

Aivan kuten Putinin kohdalla, Stalinin alkuperästä tai elämästä ei ole käytännössä juuri mitään tiedossa. Se on peittelyä. Vain pieni valheellinen valkopesty Stalinin historia on myöhemmin laadittu, jotta hän näyttäytyisi sankarina alamaistilalleen. Sama koskee Mao Tse-tungia, mikä on myös hyvin epäilyttävää, koska juutalaiset loivat ja rakensivat kommunistisen Kiinan ja johtavat sitä edelleen.

Muistakaa, että juutalaiset yrittivät salata Leninin juutalaisuuden yhdessä Trotskin kanssa ja tekivät aivan samoin monien muiden juutalaisten kommunistien kanssa. Mutta valehtelu, tiedättehän... loppui Staliniin... Aivan kuten juutalaiset valehtelivat Leninistä, Trotskista, Beriasta ja muista, he valehtelevat myös Stalinista tänään.

Joistakin asioista ei voi valehdella, kuten Stalinin oudosta käden tilasta, josta hän kertoi lukuisia valheita koko elämänsä ajan. Miksi? Koska hänen käsivarressaan oli yleinen geneettinen vika, kuten Tay-Sachs-tauti, jota esiintyy vain juutalaisilla [mikä todistaa, että he ovat roturyhmä], ja se koski juutalaisia itäisillä alueilla, joista hän oli kotoisin. Tämä sairaus, kuten monet muutkin, on yleinen juutalaisilla. Stalinilla oli myös toinen syntymävikä. Hänen jaloissaan oli kaksi toisiinsa kytkeytynyttä varvasta [minkä hän valehteli jälleen peittäääkseen], mikä on yleistä juutalaisilla. Juutalaiset kantavat reptiliaanigeeniä, joka on ulkoavaruudesta, ja tämä tekee heistä juutalaisia. Tämä resessiivinen geeni on myös saastuttanut ei-juutalaisen väestön risteytymällä juutalaisten

kanssa. Todiste tästä reptiliaanigeenistä on nähtävissä harvinaisessa ja kammottavassa sairaudessa Harlequin-iktyoosi. Tässä on linkki YouTube-videoon. Varokaa, jos olette herkkiä tai vaikutuksille alttiita, tämä videoleike on äärimmäisen kammottava. Äiti ja/tai hänen kumppaninsa kantoi ilmeisesti tätä reptiliaanigeeniä.

[Näin voi tapahtua, kun yksi rotu sekoittuu juutalaisten kanssa \[YouTube-video, noin 4 minuuttia\]](#)

Stalinin syntymäpaikassa Gorissa asui tuolloin suurin Georgian juutalaisväestö, ja juutalaisryhmät, kuten Lezgishvili, olivat yksi Georgian suurimmista juutalaisryhmistä. On syytä korostaa Stalinin alkuperäistä sukunimeä [syntyessään], joka oli Djugashvili.

Maurice Pinay kirjoitti sen perusteella, mitä punaista terroria paenneet itäeurooppalaiset olivat hänelle kertoneet:

"Georgian kielessä "shvili" tarkoittaa jonkun poikaa tai poikaa, kuten Johnson. "Djuda tarkoittaa juutalaista. Djugashvili tarkoittaa siis Jewisonia... Tai Joe Jewisonia." [1]

Tällä...

"Georgian kielessä "shvili" tarkoittaa "son of" eli jonkun poika, tai poika, kuten Johnson. "Djuda" tarkoittaa juutalaista. Siksi Djugashvili tarkoittaa Jewisonia... Tai Joe Jewisonia.". Kuten selitetään Juda, Iuda on juutalaisen sana Georgiassa. Koska tämä on juutalaisten sana itsestään kaikilla kielillä.

Huomaa maininta iranilaisesta alkuperästä:

Buachidze mainitsee Stalinin sukunimen olevan mahdollisesti persialaista alkuperää georgialaisten sukunimien yläpuolella: "Georgian juutalaisille osana laajempaa tutkimusta tehdyt geneettiset tutkimukset osoittivat läheisiä geneettisiä yhteyksiä muihin juutalaisiin ja erityisesti Irakin ja Persian juutalaisiin. Tämä näytti todistavan historialliset kertomukset juutalaisten siirtymisestä Persiasta Georgiaan." [2]

Kaukasuksilla on juutalaisia, jotka väittävät olevansa persialaista alkuperää. Yksi Keski-Aasian suurimmista juutalaisyhteisöistä on bukarialaiset juutalaiset, jotka puhuvat persiankielistä kieltä ja ilmoittivat tullessaan Persiasta. Heidän sukunimiensä joukossa on hyvin samankaltaisia merkitykseltään kuin Stalinin, kuten Juda-kov.

Stalinin lapsuuden alkuperä oli muka georgialainen, mutta totuus on, että hänen äitinsä oli ossetialainen, joka oli kotoisin Khazarian alueelta. Khazaria oli juutalaisten alkuperäinen koti Itä-Euroopassa ja suurin osa ashkenasijuutalaisista on karaasialaisia. Toisin kuin erään juutalaisen esittämät valheelliset väitteet, modernit geneettiset testit osoittavat, että Kharazian alueen juutalaiset ovat rotujuutalaisia eivätkä käännyännäisiä.

Georgian kielen sisällä oleva Djuga on kuitenkin kiistetty tässä merkityksessä. Myös georgialaiset kirjailijat, kuten Kita Buachidze, kiistävät sen väitetyn valtavirran merkityksen Teräs/"Steele". Erimielisyyksiä on paljon. Sekaannus johtuu siitä, että tätä sukunimeä ei löydy alueella niin kuin sen väitetään olevan. Juda- Iuda/iudeveli/iudeuri on georgian kielessä Juuda, Juda, juutalainen... Jugashvili on georgialainen tapa ilmaista Juuda/Juda, josta sana juutalainen on peräisin ja jota käytetään yhtenä ja samana tässä yhteydessä. Huomaa, että J ja I ovat vaihdettavissa georgian kielessä.

Djuga Jugashvili ~ Judashvili ~ Juda-son, Dzhugashvili ~ Juda-son.

D- ja zh-merkkejä käytetään yksinkertaisesti venäjän kielen (vastineena englannin) J-äänteestä. Dzh on yksinkertaisesti englannin kielen J-äänne.

"Shvili" tarkoittaa georgian kielessä "son of" eli poika, kuten Johnson. "Djuda" tarkoittaa

juutalaista. joten Djughashvili tarkoittaa Jewisonia... Tai Joe Jewisonia. D ja J ovat samat. Taas kerran Juda, kuten juutalaisten sukunimi Yuda, Keski-Aasian alueelta, josta geenitestin mukaan Georgian juutalaiset ovat kotoisin, kuten bukarialainen juutalaisyhteisö.

Ihmiset katsoivat sanoja Evrei ja ebraeli, jotka ovat georgialaisia johdannaisia vain hepreasta, ei erillistä sanaa, Juuda/Juda. Tämä oli virhe, kun väitettiin, että tämä sukunimi ei tarkoita "Juutalaisen poikaa", joka perustui vain heprean erillisiin sanoihin, ei Juudaan. Tietenkin löytämäni lähteet, jotka tekivät tämän valheellisen väitteen perustuen näin virheellisiin termeihin, olivat ilmeisesti peräisin juutalaisilta tai ihmisiltä, jotka toistivat juutalaisten itsensä Neuvostoliitossaan luomaa kertomusta. Suuri yllätys. Toinen sana, jota he käyttävät juutalaisista georgian kielessä, "uriah", on halventava termi kuten jutku. Kuinka moni juutalainen kulkee ympäriinsä nimellä Jutkunpoika. Ei yksikään. Judah, Juda, Yuda, Yehudi ovat yleismaailmallisia termejä, joita juutalaiset käyttävät itsestään kansakuntana kaikilla kielillä Keski-Aasiasta länteen.

Hänen isänsä oli juutalainen.

Tämä on todellinen merkitys sille, mitä Pinay päätteli itäeurooppalaisilta saamistaan tiedoista. Tämän vuoksi Stalin muutti sukunimensä alkuperäisestä piilottaakseen juutalaisuutensa. Jos se todella oli vain Teräs georgian kielellä, sitä ei olisi tarvinnut muuttaa.

Huomautan, että Stalinin äiti kuului talonpoikaisluokkaan, johon suuri enemmistö Georgian juutalaisista kuului. Toinen ryhmä Georgian juutalaisia oli rikkaita juutalaisia mattokauppiaita, ja Stalinin äiti.... "Keke työskenteli usein rikkaiden juutalaisten kauppiaiden taloissa Gorissa ja otti joskus poikansa mukaan." [3]

Juuri nämä varakkaat juutalaiset itse asiassa maksoivat Stalinin koulutuksen nuorena miehenä. Georgian juutalaisilla oli tapana tukea yhteisönsä juutalaisnuorten koulutusta, ja Stalinilla oli siihen mieli. Stalinin äiti Jekaterina hoiti paikallisen juutalaisen David Papisnedovin pyykinpesua ja taloudenhoitoa. Heidän lempinimensä Stalinille oli "Soso". Stalin otti Papisnedovin usein vastaan Kremlissä. Jotkut ovat uskoneet suurella syyllä, että juutalainen Papisnedov oli itse asiassa Stalinin isä. Niin tai näin, hänen isänsä oli juutalainen ja luultavasti myös hänen äitinsä oli khasarijuutalainen.

Stalin teki myös juutalaisvastaisuudesta kuolemanrangaistuksen Neuvostoliitossa ja oli Israelin perustamisen takana lähettämällä juutalaisen NKVD:n auttamaan sekä rahaa että tarvikkeita ja oli myös ensimmäinen maailman johtaja, joka tunnusti Israelin juutalaisvaltioksi YK:ssa.

Vuonna 1931 Neuvostoliiton diktaattori Josef Stalin kertoi Yhdysvalloissa toimivalle Jewish News Agencylle seuraavaa:

"Neuvostoliiton lain mukaan aktiiviset antisemitit ovat kuolemanrangaistuksen alaisia!"

Tällä toimella haluttiin myös suojella hallinnon jäseniä paljastumasta juutalaisiksi, sillä tämä salattiin virallisesti. Siitä seurasi kuolemanrangaistus.

Wikipedia

Aleksandr Isajevitš Solženitsyn kutsui Stalinia nimellä "Khozyain" ("pomo") ja "Balabos" (jiddiksi heprean baal ha-bayiθ:n jiddish-äänne, joka tarkoittaa "talon isäntä").

[Sanatarkasti Stalinia kutsuttiin heprealaisjuutalaiseksi pomoksi. Niinpä Solženitsyn pidätettiin ja lähetettiin kuolemaan Gulagiin.](#)

Stalin käytti uransa siihen, että hän hävitti väkivaltaisesti kaikki nationalistiset tunteet Neuvostoliiton sisällä. Pelkästään miljoonat ukrainalaiset nationalistit joutuivat Gulagin kuolemanleireille eivätkä koskaan palanneet, samoin kuin miljoonat muut, jotka murhattiin

teloitusryhmien toimesta. Mutta sitten Stalin vain kääntyy kannassaan ympäri ja antaa juutalaisille oman kansallismielisen alueensa Neuvostoliiton sisällä ja antoi myöhemmin vihreää valoa Israelin perustamiselle.

Toukokuun 7. päivänä 1934 Stalin loi Venäjälle juutalaisen Birobidjanin (tai Birobidzhanin) valtion. Birobidžan oli ensimmäinen juutalaisille heidän juutalaisen kansallisuutensa perusteella osoitettu alueellinen ja hallinnollinen kokonaisuus maailmassa. Se sijaitsi Venäjän ja Kiinan rajalla.

Stalin on täydellinen esimerkki siitä, miten juutalainen kristillisyyks ja kommunismi toimivat yhdessä. Hän avasi ortodoksisen kirkon virallisesti uudelleen rakentaakseen propagandapohjan neuvostovaltion toteuttamiseksi sodan aikana. He yksinkertaisesti asettivat KGB:n agentteja papiston ylimpiin riveihin. Vanhat kirkot ja papisto likvidoitiin, koska ne olivat tsaarimyönteisiä yhdessä miljoonien tavallisten ihmisten kanssa, ei mitään muuta. Kirkko leimasi tuhansia ikoneita, jotka kuvasivat Stalinia pyhimyksenä.

Putinin hallinnossa keskeinen intellektuelli ja filosofi on kommunistinen hyypiö Dugin, joka uskoo, että STALINISTINEN Pohjois-Korea on ihanteellinen yhteiskunta, ja ylistää Kimiä. On syytä huomata, mitä Dugin avoimesti myöntää haastattelussa, jonka hän teki vuonna 2012:

["Tämä sopii hyvin yhteen ortodoksisen kirkon kritiikin kanssa länsimaista kristinuskoa kohtaan. On helppo nähdä, että länsimaisen kristinuskon maallistuminen antaa meille liberalismiin. Ortodoksisen uskonnon maallistuminen antaa meille kommunismin..."](#)

Ei ole mikään virhe, miksi juutalainen Putinin hallinto ajaa sekä stalinismia että ortodoksista kristinuskoa - saman juutalaisen kolikon kaksi puolta. Juutalaiset kirjoituksissaan toteavat kristittyjen olevan heidän orjiaan ja sotilaitaan. Paljon on tehty Stalinin juutalaisuuden peittämiseksi ja juutalaiset ovat edistäneet kaikenlaista väärää tietoa aiheesta, koska he tietävät ilmeisesti, mitä se merkitsisi tänä päivänä, jos Stalinin juutalaisuus olisi hyvin tiedossa. He yrittivät myös peitellä toista georgialaista juutalaista, kuten mainittiin, Stalinin läheistä ystävää Beriaa. Beria on juutalaisen sukunimen Bar muunnos. Tämän lisäksi "Beria" on juutalainen sana: "Tämä maailma, jota kutsutaan myös nimellä olam ha-sephiroth, eli "sefirothien maailma", on Shechinahin kotipaikka." Beria on juutalainen. Olam azilasta jatkui olam beria eli "luomakunnan maailma", jossa rabbi Isaak Nasirin mukaan ovat pyhien sielut, kaikki siunaukset, Jumaluuden valtaistuini ja kaiken hengellisen ja moraalisen täydellisyyden palatsit." [Juutalaisesta kabbalasta].

<https://www.sacred-texts.com/jud/cab/cab07.htm>

Lavrenti Beria oli toinen georgialainen juutalainen, joka työskenteli suoraan Stalinin alaisuudessa. Beria, [Beria on johdos juutalaisesta nimestä "Bar" "Berry"] oli karaimijuutalainen. [4]

"Beria vaati Hruštšovia auttamaan juutalaisia, joita 'saksalaiset olivat sortaneet enemmän kuin muita'. Tässä hän otti riskin, sillä Stalin oli määrännyt, että kaikki neuvostokansalaiset kärsivät yhtä paljon. Molotov välitti Berian käskyn eteenpäin. Hruštšov suostui auttamaan Abramovitšejaan." [5]

[Stalinista] "...suurin osa hänen ympärillään olevista naisista ja monet hänen läheisimmistä yhteistyökumppaneistaan Jagodasta Mekhlisiin olivat juutalaisia. Stalin oli tietoinen siitä, että hänen hallintonsa oli vastustettava antisemitismia, ja hänen muistiinpanoistaan löydämme muistutuksen pitää siitä puhe: hän kutsui sitä 'kannibalismiksi', teki siitä rikoksen ja arvosteli säännöllisesti antisemitistejä. Stalin perusti juutalaisten kotimaan, Birobizhanin, Kiinan rajalle ja kerskui: "Tsaari ei antanut juutalaisille maata, mutta me annamme." [6]

Katsotaanpa, mitä juutalaiset itse sanoivat silloin, kun Stalin oli vielä siisti vanha "Joe-setä liittolaisemme!" länsimaailmalle...

David Weissman totesi B'NAI B'RITH MESSENGER -lehdessä (3.3.1950) julkaistussa artikkelissa, että Stalin on juutalainen. Stalin puhui jiddishiä ja hänellä oli kolme juutalaista vaimoa.

Juutalainen kirjailija Louis Levine kirjoitti SOVIET RUSSIA TODAY -lehdessä (marraskuu 1946): "Stalin & hänen juutalaisen vävynsä isä joivat Lachaimia yhdessä Kremlissä."

Ashkenazi -heprea luh-khah-yim; Sephardi -heprea luh-khah-yeem].

Sanan alkuperä
substantiivi, heprea.

1. Juomisen yhteydessä käytetty malja henkilön terveydelle tai hyvinvoinnille. [7]

Stalinin juutalainen tausta mainittiin Los Angeles B'nai B'rith Messenger -lehdessä, 3. maaliskuuta 1950, kol. 2, s. 5.

Kolumnisti Los Angeles B'nai B'rith Messenger -lehdessä, 3. maaliskuuta 1950, kol. 2, s. 5, kirjoitti: "Entinen neuvostokenraali väittää, että Josif Stalin on juutalaista syntyperää". Monet bolshevikkeja paenneet valkoiset venäläiset sanovat, että Stalin oli juutalainen. Eräs tsaarin armeijan kapteeni totesi tunteneensa Stalinin lapsuudestaan ja että Stalinin isä (Djugashvili) oli "juutalainen suutari".

"Monet lähteet kuvaavat Beriaa juutalaiseksi ja toteavat, että hän puhui jiddishiä Stalinin lasten kanssa." [8]

Tämä on järkevää, koska Stalin puhui jiddishiä ja oli naimisissa juutalaisnaisten kanssa, jotka puhuivat samaa kieltä. Juutalainen Beria kommunikoi Stalinin lasten kanssa myös jiddishillä.

Stalin kävi usein myös jiddishinkielisessä teatterissa.

"Vuonna 1921 GOSETin seurue muutti teatteriin, joka sijaitsi alle kilometrin päässä Kremlistä. 28 vuoden ajan, puhdistusten, terrorin ja vainoharhaisuuden läpi, he esittivät maailmanluokan teatteria jiddisiksi." [9]

Tämä on hyvin paljastavaa, sillä Moskovan yläluokkaiset olivat juutalaisia, jotka myös osasivat puhua jiddishiä.

Stalin, hänen vaimonsa ja lapsensa ja jopa Beria istuivat illallispöydän ympärillä puhumassa jiddishiä keskenään.

Stalinin vanhin poika Jakov [yleinen juutalainen etunimi] meni naimisiin toisen juutalaisen kanssa, Julija Meltzerin, tunnetun juutalaisen tanssijan Odessasta, joka oli aiemmin ollut naimisissa NKVD:n upseerin kanssa.

Stalinin ensimmäinen vaimo oli Ekaterina Svanidze, joka synnytti hänelle yhden pojan, Jacobin. Hänen toinen vaimonsa oli Kadya Allevijah. Hän synnytti Stalinille pojan Vassili ja tyttären Svetlana. Hänen toinen vaimonsa kuoli salaperäisissä olosuhteissa, joko tekemällä itsemurhan tai Stalinin murhaamana. Hänen kolmas vaimonsa oli Rosa Kaganovitš, Neuvostoliiton teollisuusjohtajan Lazar Kaganovitšin sisar. Kaganovitš oli myös juutalainen. [10]

Stalinin tytär (joka pakeni vuonna 1967 Yhdysvaltoihin) meni naimisiin Lazarin pojan Mihailin eli äitipuolensa veljenpojan kanssa. Svetlana Stalinilla oli yhteensä neljä aviomiestä, joista kolme oli juutalaisia.

Myös Stalinin varapresidentti Molotov oli naimisissa juutalaisen naisen kanssa, jonka veli Sam Karp johtaa vientiyritystä Connecticutissa. Kaiken kukkuraksi Molotovin (puoliksi juutalainen) tytär, jonka nimi oli myös Svetlana, oli kihloissa Stalinin pojan Vassilin kanssa. [11]

"Stalinia ympäröivät juutalaisnaiset - Polina Molotovasta ja Maria Svanidzesta Poskrebbyshevaan ja Jekhovaan. Juorujen suhteen luotettava, politiikan suhteen arveluttava Berian poika muisteli, että hänen isänsä luutteli iloisesti Stalinin suhteita juutalaisnaisten kanssa."

"Nämä kauniit nuoret juutalaisnaiset liehuivat Stalinin ympärillä, mutta he olivat kaikki 'epäilyttävää alkuperää'. He olivat kiinnostuneempia vaatteista, vitseistä ja suhteista kuin dialektisestä materialismista. Zhenya Allilujevan ja Maria Svanidzen ohella he olivat varmasti tämän Stalinin perheen ja toverien kohtalokkaasti yhteen kietoutuneen seuran henki ja sielu." [12]

"Kun he kokoontuivat hänen asuntoonsa Svetlanan yhdenentoista syntymäpäivänä 28. helmikuuta 1937, Jakov, Stalinin lempeä georgialainen poika, toi ensimmäistä kertaa mukanaan Julian, hänen juutalaisen vaimonsa. Kun Stalin vihdoinkin tapasi Julian, hän piti hänestä, piti hänestä huolta ja jopa ruokki häntä haarukalla kuin rakastava georgialainen appiukko." [13]

Stuart Kahan toteaa kirjassaan "Kremlin susi", että Rosa Kaganovitš, Lazar Kaganovitšin sisar, oli Stalinin kolmas vaimo.

Pitäisikö meidän nyt kaikkien edellä mainittujen tietojen perusteella uskoa, että kaikki Stalinin ympärillä olivat juutalaisia, jopa hänen vaimonsa ja lapsensa.....mutta ei Stalin? Miksi? Koska valehtelevat juutalaiset nykyään sanovat niin.

Harold Wallace Rosenthal oli silloisen senaattorin Jacob K. Javitsin vanhempi avustaja, kun Rosenthal murhattiin terroristi-iskussa Istanbulissa, Turkissa, jonka monet uskovat olleen Mossadin isku, koska hän oli paljastanut liikaa juutalaisten agendasta.

Rosenthal totesi:

"Kun häneltä kysyttiin, miksi juutalaiset usein muuttavat nimensä, hän sanoi: 'Juutalaiset ovat maailman älykkäimpiä ihmisiä, joten jos heidän on hyödyllistä muuttaa nimeään, he tekevät niin. Siinä kaikki, mitä siihen liittyy.' He saastuttavat ei-juutalaista yhteiskuntaa ja turmelevat sitä koko ajan, joten samalla kun juutalaiset hyötyvät itsestään, tyhmä goy ei tajua, että nämä juutalaiset, joilla on ei-juutalainen nimi, ovat itse asiassa juutalaisia.

"Tiedän, mitä ajattelette - juutalaisia hallituksessa, jotka käyttävät ei-juutalaisia nimiä. No älkää olko huolissanne, koska lähitulevaisuudessa Yhdysvalloissa ei ole enää mitään presidentin valtaa. Näkymätön hallitus on keräämässä voimaa siihen suuntaan."

"Suurin osa juutalaisista kaikkialla maailmassa, sanoisin, että yli 90 prosenttia, tietää, mitä kansallemme todella tapahtuu. Meillä on viestintää, jota ei löydy mistään. Vain ääliöt, tietämättömät, väärää tietoa saaneet ja degeneroituneet voivat löytää rauhan yhteiskunnassanne, ja te paskiaisit peitätte syntinne pukeutumalla lampaan vaatteisiin. Te olette tekopyhiä, ette juutalaiset, kuten sanotte ja kirjoitatte."

"Vastatakseni kysymykseesi, Venäjällä on kaksi erillistä hallitusta, toinen näkyvä ja toinen näkymätön. Näkyvä koostuu eri kansallisuuksista, kun taas näkymätön koostuu AINOASTAAN JUUTALAISISTA. Neuvostoliiton voimakas salainen poliisi saa käskynsä näkymättömältä hallitukselta. Neuvosto-Venäjällä on noin kuusi-seitsemän miljoonaa kommunistia, joista 50 prosenttia on juutalaisia ja 50 prosenttia ei-juutalaisia, mutta ei-juutalaisiin ei koskaan luoteta. Kommunistijuutalaiset ovat yhtenäisiä ja luottavat toisiinsa, kun taas muut vakoilevat toisiaan. Noin joka viides tai kuudes vuosi salainen juutalaisneuvosto kutsuu puolueen puhdistukseen ja monet

likvidoidaan."

Kun Rosenthalilta kysyttiin miksi, hän vastasi: "Koska he alkavat ymmärtää liikaa juutalaisten salaisesta hallituksesta. Venäjän kommunisteilla on salainen ryhmähallitus, joka koostuu vain juutalaisista. He hallitsevat kaikkea näkyvään hallitukseen liittyvää. Juuri tämä vaikutusvaltainen järjestö oli vastuussa siitä, että kommunismin keskus siirrettiin salaa Tel Aviviin, josta kaikki ohjeet nyt lähtevät ... kommunististen maiden näkymättömällä hallitsijoilla on maailmanlaajuinen kontrolli vapaiden maiden propagandaan ja hallituksiin. Me valvomme kaikkia ilmaisuvälineitä, mukaan lukien sanomalehdet, aikakauslehdet, radio ja televisio. Jopa musiikkianne! Sensuroimme julkaistavaksi lähetetyt kappaleet kauan ennen kuin ne saapuvat kustantajille. Ennen pitkää meillä on täydellinen kontrolli ajattelustanne."

"Venäläinen psykoteknologian tutkimuslaitos on kehittänyt ohjelman, jota he kutsuvat Mindreader 2.0:ksi ja jonka he sanovat pystyvän määrittämään, miten ihmisen alitajunta suhtautuu tiettyihin valokuviiin, ja se pystyy havaitsemaan, onko ihmisellä niistä positiivinen vai negatiivinen tunne. Järjestelmä käyttää niin sanottua Semantic Stimuli Response Measurements Technology -tekniikkaa eli SSRM Tek -tekniikkaa, joka muka havaitsee ihmisen tahattoman reaktion alitajuisiin viesteihin. On kerrottu, että sisäisen turvallisuuden ministeriö on vierailut instituutissa tutustuakseen tarkemmin teknologiaan ja selvittääkseen, voisiko siitä olla hyötyä matkustajien seulonnassa ennen lentokoneeseen nousemista."

"Mindreader-järjestelmä 2.0 vilauttaa nopean kuvan näytöllä niin nopeasti, että henkilö ei tietoisesti tunnista sitä, ja sitten häntä pyydetään painamaan nappia, jolla hän arvioi tunteitaan joko myönteisesti tai kielteisesti. Jos kuvassa on esimerkiksi Osama Bin Laden ja hän painaa myönteistä painiketta, hänet merkitään mahdolliseksi terroristiksi." [14]

"Tammikuussa 2009 TV-uutisohjelma 60 Minutes esitti jakson nimeltä "Mind Reading", jossa esiteltiin Carnegie Mellonin yliopistossa kehitteillä olevaa uutta teknologiaa, joka voi kirjaimellisesti lukea ajatuksia. Jaksossa esiteltiin neurotieteilijä Marcel Just ja hänen kollegansa Tom Mitchell, jotka olivat kehittäneet yhden tällaisista järjestelmistä. Marcel Just ei halunnut kutsua sitä ajatusten lukemiseksi, vaan vaati sen sijaan, että se olisi 'ajatusten tunnistamista'." [15]

Voimmeko tehdä tästä sen johtopäätöksen, että Stalinin hallitus on ravistellut itsensä irti juutalaisten hallinnasta ja siitä on tullut kansallinen hallitus? Varmasti mikään mielipide ei voisi olla virheellisempi tai vaarallisempi kuin tämä... Juutalaiset ovat joissakin kohdin väistymässä ja uhraavat tiettyjä ihmishenkiä siinä toivossa, että he onnistuvat ovelilla järjestelyillä pelastamaan uhatun valtansa. Heillä on edelleen käsissään tärkeimmät vipuvarret. Sinä päivänä, kun heidän on pakko luopua niistä, marxilainen rakennelma romahtaa kuin korttitalo.

Todistaaksemme, että vaikka juutalaisten ylivalta on vakavasti vaarantunut, juutalaisilla on edelleen valta, meidän on vain otettava luettelo punaisen valtion korkeassa asemassa olevista virkamiehistä. Stalinin kaksi lankoa, Lazarus ja Moses Kaganovitš, ovat liikenne- ja teollisuusministereitä; Litvinoff (Wallach-Jeyer-Finkelstein) johtaa edelleen Neuvostoliiton ulkopoliittikkaa... Pariisin suurlähettilään virka on uskottu juutalaiselle Louritzille Moskovaan kutsutun venäläisen Potemkinin sijasta. Jos Neuvostoliiton suurlähettiläs Lontoossa, juutalainen Maiski, näyttää joutuneen häpeään, on hänen juutalainen kollegansa Samuel Kagan se, joka edustaa Neuvostoliittoa Lontoon ei-interventiokomiteassa. Juutalainen Yureneff (Gofmann) on Neuvostoliiton suurlähettiläs Berliinissä... Puna-armeijan tyytymättömyyden alettua Kremlin vartiointi ja vastuu Stalinin henkilökohtaisesta turvallisuudesta on uskottu juutalaiselle eversti Jacob Rapaportille.

Kaikki internointileirit, joissa asuu seitsemän miljoonaa venäläistä, ovat juutalaisen Mendel Kermannin vastuulla, jota avustavat juutalaiset Lazarus Kagan ja Semen Firkin. Kaikkia maan vankiloita, jotka ovat täynnä työläisiä ja talonpoikia, johtaa juutalainen Kairn Apeter. Uutistoimisto

ja koko maan lehdistö ovat juutalaisten hallinnassa... Edesmenneen Jankel Gamarnikin, armeijan poliittisen esikunnan päällikön, organisoima nokkela kaksoisvalvontajärjestelmä toimii yhä, sikäli kuin voimme havaita. Minulla on edessäni luettelo näistä korkeassa asemassa olevista juutalaisista, jotka ovat vaikutusvaltaisempia kuin Blucherit ja Egonoffit, joihin Euroopan lehdistö niin usein viittaa. Niinpä juutalainen Aronchtam, jonka nimeä ei koskaan mainita, on Kaukoidän armeijan poliittinen komissaari: juutalainen Rabinovitch on Baltian laivaston poliittinen komissaari jne.

Kaikki tämä todistaa, että Stalinin hallitus ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaan kansallinen hallitus kaikista naamiointiyrityksistään huolimatta. Israel tulee aina olemaan sen taustalla oleva ohjaava voima ja liikkeellepaneva voima. Niiden, jotka eivät näe, että Neuvostoliitto ei ole venäläinen, täytyy olla sokeita." (The Rulers of Russia, Denis Fahey, s. 40-42).

Joskus juutalaiset eivät vain pysty piilottamaan rotuaan, vaikka kuinka yrittäisivät. Otetaan esimerkiksi juutalainen Sasha Cohen, ja annetaan hänelle sen ajan itäisten alueiden tavanomainen hiustyylisi sekä viikset...

Viitteet:

- [1] Maurice Pinay 'The Plot against the Church'
- [2] https://en.wikipedia.org/wiki/Georgian_Jews
- [3] https://en.wikipedia.org/wiki/Ketevan_Geladze
- [4] Commissar: The Life and Death of Lavrenty Pavlovich Beria by Thaddeus Wittlin © 1972
- [5] Stalin: Court of the Red Tsar by Simon Sebag Montefiore © 2003
- [6] Ibid.
- [8] https://en.metapedia.org/wiki/Lavrenty_Beria
- [9] <https://www.yivo.org/blog/index.php/2015...lin-laugh/>
- [7] <https://dictionary.reference.com/browse/l'chaim>
- [10] https://en.wikipedia.org/wiki/Lazar_Kaganovich
- [11] [Jew Watch.com](http://Jew-Watch.com)
- [12] Stalin: Court of the Red Tsar by Simon Sebag Montefiore © 2003
- [13] Ibid.
- [14] Big Brother: The Orwellian Nightmare Come True by Mark Dice © 2011
- [15] Ibid.

[Kristinusko, kommunismi, juutalaiset ja Raamattu](#)

[Mielenhallinnan ohjelmointi ja Raamattu](#)

[Totuus Raamatusta](#)

["Vuosi nolla"](#)

[Juutalaisten pakottamat mikrosiruistutukset PDF-tiedosto](#)

Yllä oleva artikkeli on erittäin vakava. Tämä on se, mitä vihollisrodun muukalaisharmailla on, mikrosiruimplantti, joka kontrolloi heidän tunteitaan, ajatuksiaan ja kaikkea muuta. Artikkelisi sisältää lukuisia viitelinkkejä sekä otteita, jotka todistavat, että tämä on erittäin lähitulevaisuudessa koko maailmalle ja tapahtuu jo nyt.

Miksi kansallissosialismi ei ole rasistista

kirjoittanut David Myatt

Kansallissosialistinen Saksa ja muslimit

Kansallissosialistinen Saksa:

Kansallissosialistisen Saksan hallitus ja virkamiehet pyrkivät kovasti ylläpitämään ja noudattamaan kansallissosialismin etiikkaa, kuten kaikki aidot kansallissosialistit, jopa sen jälkeen, kun NS-Saksa oli hävinnyt niin sanotussa ensimmäisessä sionistisessa sodassa.

Niinpä NS-Saksassa muslimien ja buddhalaisten kaltaisia ryhmiä kunnioitettiin täysin, ja niiden sallittiin harjoittaa uskontoaan vapaasti. Ennen sotaa NS-Saksa auttoi järjestämään Berliinissä yleis-islamilaisten maailmankongressin. Berliinissä oli kukoistavia muslimi- ja buddhalaisyhteisöjä, ja Berliinin moskeija järjesti säännöllisiä rukouksia jopa sotavuosina, ja niihin osallistui arabeja, intialaisia, turkkilaisia, afganistanilaisia ja monien muiden rotujen edustajia. Berliinin moskeija olikin yksi harvoista rakennuksista, jotka selvisivät tappavista, umpimähkäisistä pommituksista, ja vaikka se vaurioitui, se oli selvästi tunnistettavissa moskeijaksi ympäröivien raunioiden keskellä.

NS-Saksassa asui maanpakolaisia monista eri kansoista, mukaan lukien arvostettuja henkilöitä, kuten Intian kansallisen armeijan johtaja Subhas Chandra Bose ja Jerusalemin suurmufti Mohammed Amin al-Husseini. Molemmat saivat merkittävää taloudellista tukea Saksan hallitukselta, ja molemmat tekivät innokkaasti yhteistyötä Hitlerin kanssa.

Lisäksi oli tietenkin liitto Japanin kanssa, ja samalla kun liittoutuneet - ja erityisesti amerikkalaiset - elvistelivät ja levittivät halventavaa japaninvastaista propagandaa (monet amerikkalaiset sotilaat olivat sitä mieltä, että "japsit" eivät olleet ihmisiä), saksalaiset ylistivät heidän hyveitään ja pitivät heitä "taistelutovereina". Samalla kun saksalaiset kunnioittivat amiraali Isoroku Yamamotoa yhdellä korkeimmista urhoollisuudesta annettavista kunniamerkeistä, tammilehtien ja miekkojen kanssa varustetulla ritariristillä, amerikkalaiset sotilaat hävittivät häikäilemättä japanilaisia sotilaita, sillä heillä oli yleinen käytäntö, että he eivät ottaneet vankeja ja teloittivat kaikki japanilaiset sotilaat, jotka antautuivat. Saksa muuten kunnioitti myös kahta muuta japanilaissoturia myöntämällä heille tammilehtisen ritariristin.

NS-Saksan, SS:n ja erilaisten muslimi- ja arabijärjestöjen välillä oli tietenkin yhteyksiä jo ennen ensimmäistä sionistista sotaa. Esimerkiksi egyptiläinen Vihreäpaita-järjestö kunnioitti sekä Mussolinia että Adolf Hitleriä, ja Hassan Al-Banna, Muslimiveljeskunnan perustaja (joka elää edelleen Hamasin kaltaisissa järjestöissä), esitti useita kohteliaita huomautuksia Hitleristä. Irakissa oli myös kansallissosialismia kannattava vallankaappausyritys, jota johti Rashid Ali.

Kun britit kohtelivat arabeja Egyptissä ja Palestiinassa valloitetuina alamaissina, saksalaiset kohtelivat heitä tasavertaisina, tovereinaan ja kunnioittivat heidän kulttuuriaan, ja vielä tänäkin päivänä Egyptin kaltaisissa paikoissa monet arabit muistelevat mielellään tapaamisiaan näiden "natsien" kanssa. Itse asiassa Egyptistä tuli sodan jälkeen eräänlainen kansallissosialistien turvapaikka, ja sadat entiset SS- ja saksalaisupseerit auttoivat sodan jälkeistä Ison-Britannian vastaista Gamal Abdal Nasserin hallitusta. Nasser oli yhteydessä Muslimiveljeskuntaan ja sukua egyptiläiselle kustantajalle, joka julkaisi Mein Kampfin arabiankielisen version.

Näihin SS- ja saksalaisiin upseereihin kuuluivat muun muassa kenraalimajuri Otto Ernst Remer, Joachim Däumling, entinen Düsseldorfin Gestapon päällikkö, ja SS-upseeri Bernhard Bender, jonka väitettiin myös kääntyneen islamiin.

Paljastavimpia ovat ehkä NS-Saksan, SS:n ja eri juutalaisjärjestöjen väliset ystävälliset yhteydet. SS-upseeri Adolf Eichmannin tiedetään matkustaneen Palestiinaan sotaa edeltävinä vuosina, jossa hän tapasi juutalaisia uudisasukkaita, juutalaisjohtajia ja saksalaisia agenteja. Hänen suhteensa näihin juutalaisiin olivat aina hyvin sydämelliset ja ystävälliset.

Erityisen kiinnostavaa on juutalaisen Irgun Zevai Leumi -ryhmän (jonka britit tunsivat Palestiinassa nimellä Sternin jengi) yritys tehdä yhteistyötä Hitlerin ja Saksan kanssa vuonna 1941 (52yf):

"Sillä ehdolla, että Saksan hallitus tunnustaa 'Israelin vapauden liikkeen' (Lehi) kansalliset pyrkimykset, kansallinen sotilasjärjestö (NMO) ehdottaa osallistumista sotaan Saksan puolella..." [Asiakirjan numero E234151-8 Yad Vachemissa Jerusalemissa]

Saksan NS-hallitus kieltäytyi kuitenkin tunnustamasta tällaisia juutalaisten "kansallisia pyrkimyksiä", koska se oli ristiriidassa heidän liittolaisensa Mohammed Amin al-Husseinin politiikan kanssa, joka vastusti juutalaisvaltion perustamista Palestiinaan. Näin ollen juutalaisten yhteistyöyritys epäonnistui.

Johtopäätökset: Waffen-SS:n kenraali Leon Degrelleä lainaten:

"Saksalainen rotusyrjintä tarkoitti oman rodun luovien arvojen uudelleen löytämistä, oman kulttuurin uudelleen löytämistä. Se oli huippuosaamisen etsimistä, jaloa ihannetta. Kansallissosialistinen rasismi ei ollut muita rotuja vastaan, se oli oman rodun puolesta. Se pyrki puolustamaan ja parantamaan omaa rotuaan ja toivoi, että kaikki muut rodut tekisivät saman itselleen. Tämä kävi ilmi, kun Waffen SS laajensi rivejään 60 000 islamilaiseen SS:ään. Waffen SS kunnioitti heidän elämäntapaansa, tapojaan ja uskonnollista vakaumustaan. Jokaisessa islamilaisessa SS-pataljoonassa oli imaami, jokaisessa komppaniassa mullah. Yhteinen toiveemme oli, että heidän ominaisuutensa saisivat parhaan mahdollisen ilmaisunsa. Tämä oli meidän rasismimme. Olin läsnä, kun jokainen islamilainen toverini sai Hitleriltä henkilökohtaisen lahjan uuden vuoden aikana. Se oli riipus, jossa oli pieni Koraani. Hitler kunnioitti heitä tällä pienellä symbolisella lahjalla. Hän kunnioitti heitä sillä, mikä oli heidän elämänsä ja historiansa tärkein osa. Kansallissosialistinen rasismi oli uskollinen saksalaiselle rodulle ja kunnioitti täysin kaikkia muita rotuja." Leon Degrelle - Eepos: The Story of the Waffen SS (luento pidetty vuonna 1982). Jäljennös lehdessä The Journal of Historical Review, vol. 3, no. 4, s. 441-468.

Olen itse pyrkinyt ymmärtämään elämämme tarkoitusta ihmisinä ja siksi opiskellut omakohtaisesti ja käytännönläheisesti useimpia maailman suurimpia uskontoja - buddhalaisuutta, taolaisuutta, hindulaisuutta, kristinuskoa, islamia - sekä filosofiaa Aristoteleesta Heideggeriin, kirjallisuutta Homeroksesta Mishimaan ja tiedettä sen varhaisimmista alkulähteistä lähtien. Olen viettänyt pitkiä tunteja päivästä toiseen, usein viikosta ja joskus kuukaudesta toiseen keskustellen muslimioppineiden, buddhalaisten ja taolaismestareiden, kristittyjen pappien ja teologien, hindulaisaskeettien ja lukuisten tavallisten ihmisten kanssa, jotka edustavat eri uskontoja, kulttuureja ja rotuja. Itse elämäni, itse kokemukseni maailman eri kulttuurien ja uskontojen parissa paljastaa kansallissosialismin totuuden: sen pyrkimyksen harmoniaan, kunniaan ja järjestykseen. Oma elämäni, kokemukseni ja kansallissosialistiset kirjoitukseni paljastavat kansallissosialismin vastustajien propagandavalheet: niiden yhteiskuntasuunnittelijoiden, jotka ovat pyrkineet ja pyrkivät maailmanlaajuisen kulutuskapitalismin koronkiskonnan avulla riistämään tätä planeettaa ja sen kansoja ja tuhoamaan siten monimuotoisuuden ja erilaisuuden ja kaiken sen, mikä on jaloa ja evoluutiota edistävää.

Todellinen, aito kansallissosialisti ei "vihaa" muita rotuja edustavia ihmisiä, aivan kuten kansallissosialistit eivät ole epäkunnioittavia muita rotuja edustavien ihmisten tapoja, uskontoa ja elämäntapaa kohtaan.

Kuten olen sanonut ja kirjoittanut monta kertaa, me kansallissosialistit kunnioitamme muita kulttuureja ja muiden rotujen edustajia, koska puolustamme kunniaa. Kunnia tarkoittaa sivistyneisyyttä, se tarkoittaa käytöstapoja: kohteliaisuutta, julkisuudessa hillittyä käyttäytymistä ja niin edelleen. Kunnia tarkoittaa sitä, että ihmisiä kohdellaan kohteliaasti ja kunnioittavasti heidän rodustaan ja kulttuuristaan riippumatta. Me kansallissosialistit olemme sitä mieltä, että ihmisen tulisi olla ylpeä omasta kulttuuristaan ja perinnöstään, kunnioittaa esi-isiään ja heidän esi-isiensä elämäntapaa ja hyväksyä, että muillakin kansoilla on oikeus olla ylpeä omasta kulttuuristaan ja perinnöstään. Ihanteena on pyrkimys keskinäiseen ymmärrykseen ja kunnioitukseen. Meidän on muistettava, että aina kun kuulemme tai näemme sanat rasismi ja rasisti, kuulemme ja näemme sionistisen yhteiskuntasuunnittelun toiminnassa. Meidän velvollisuutemme arjalaisina on ylläpitää ja pyrkiä elämään omien arjalaisten arvojemme mukaisesti, joita ovat henkilökohtainen kunnia ja lojaalisuus kansaamme kohtaan.

David Myatt

KLIKKAA LINKKEJÄ ALLA OLEVIIN YOUTUBE-VIDEOIHIN:

[Himmler tarkastaa Wehrmachtin muslimivapaaehtoisia \(joulukuu 1943\).](#)

[1941 Suurmufti tapaa Hitlerin](#)

[Todisteet mustista natseista - kuinka paljon muita valheita kerrotaan Saksasta ja toisesta maailmansodasta?](#)